

การศึกษาวิธีสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

๗๙ ก.พ. ๒๕๔๐

ปริญญานิพนธ์

ของ

เสาวลักษณ์ ลักษณะโกลน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

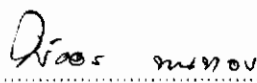
ธันวาคม ๒๕๓๙

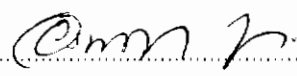
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๕๘๑๐๔

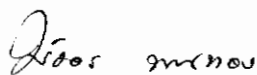
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการประถมศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

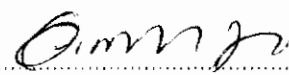
คณะกรรมการควบคุม

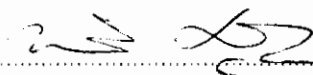

..... ประธาน
(ดร.บังอร พานทอง)

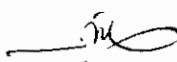

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.อรพันธ์ ทุม)

คณะกรรมการสอบ

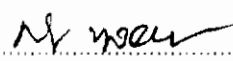

..... ประธาน
(ดร.บังอร พานทอง)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.อรพันธ์ ทุม)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.รังสี เกษมสุข)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์สนั่น มีขันหมาก)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๓ เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างสูงจาก ดร.บังอร พานทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพินท์ ชูชม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รังสี เกษมสุข อาจารย์สนั่น มีชันหมาก อาจารย์สายวรุณ วงศ์สุวรรณ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ อาจารย์กุศยา แสงเดช อาจารย์กุลวดี พุพันธุภูมิ อาจารย์ดวงธิดา สีลายงค์ และ Mr.Daniel Strahl ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างสูงในการดำเนินการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การแก้ไขและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ศิวารมย์ ศิริภาพ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนโพธิสารศึกษา ที่ให้ความอนุเคราะห์ส่งเสริมในการศึกษาต่อ เอื้อเฟื้อ และอำนวยความสะดวกในขณะทำการวิจัย หัวหน้าฝ่ายวิชาการระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา ครู อาจารย์ ในโรงเรียน อีกทั้งนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการทดลองในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ครูใหญ่โรงเรียนปริยาโชติ เป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิจัย คุณครูทุกท่าน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณพี่ น้อง และเพื่อน ๆ ที่มีส่วนช่วยเหลือให้กำลังใจและให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย มาโดยตลอด

ขอขอบคุณเจ้าของตำรา เอกสาร และงานวิจัยทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลสำหรับผู้วิจัยใช้ศึกษาและอ้างอิงในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอน้อมรำลึกและบูชาพระคุณของบุพการี ซึ่งเป็นกำลังใจของลูกตลอดมา อีกทั้งขอรำลึกถึงสถานศึกษา คุณครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้สนับสนุนและให้การศึกษาค้นเป็นพื้นฐานในความสำเร็จครั้งนี้

เสาวลักษณ์ ลักษณะโคติน

สารบัญ

บทที่		หน้า
1.	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	10
	เอกสารเกี่ยวกับการสอนอ่าน	18
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามวิธี MIA	32
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	47
3.	วิธีดำเนินการทดลอง	49
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	49
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	50
	วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
	แบบแผนการวิจัย	55
	ระยะเวลาในการทดลอง	57
	วิธีดำเนินการทดลอง	57
	การวิเคราะห์ข้อมูล	58
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	69
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	69
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	71
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	71
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	71
ข้อเสนอแนะ	77
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก	88
ภาคผนวก ข	137
ภาคผนวก ค	172
ภาคผนวก ง	184
ประวัติย่อของผู้วิจัย	188

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงโครงร่างสำคัญของการอ่าน.....	12
2 แบบแผนการวิจัย.....	56
3 การจัดคาบเวลาการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	57
4 ผลของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวมของนักเรียนที่มี ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกับที่ได้รับการสอนอ่าน โดยวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครู	61
5 ผลของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความของนักเรียนที่มี ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกับที่ได้รับการสอนอ่าน โดยวิธี MIA และการอ่านตามคู่มือครู	62
6 ผลของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตีความของนักเรียนที่มี ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกับที่ได้รับการสอนอ่าน โดยวิธี MIA และการอ่านตามคู่มือครู	63
7 ผลของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการขยายความของนักเรียนที่มี ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกับที่ได้รับการสอนอ่าน โดยวิธี MIA และการอ่านตามคู่มือครู	64
8 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักเรียนกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวม.....	65
9 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักเรียนกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการแปลความ	66
10 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักเรียนกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการตีความ	67
11 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักเรียนกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการขยายความ.....	68

12. แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ	
วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ	185
13. แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน	
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง	186

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงกระบวนการเรียนรู้ที่ดี.....	43
2 แสดงการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น.....	45
3 แสดงการทำแบบฝึกหัดเรื่องโครงสร้างอนุเจต.....	45

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากในฐานะเป็นภาษากลางภาษาหนึ่งที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างชาติต่างๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ การรับเอาวัฒนธรรมต่างๆ เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตนั้นก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษ จะเห็นได้จากการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว การส่งสินค้าออกและติดต่อกับต่างประเทศ เป็นต้น ประเทศไทยซึ่งกำลังมีการพัฒนาจากประเทศเกษตรกรรมไปสู่ประเทศอุตสาหกรรม จึงต้องรับความรู้ด้านเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ โดยใช้ภาษากลางในการสื่อสาร ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนไทย ความสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ภาษาอังกฤษช่วยให้มีพื้นฐานในการศึกษาต่อและช่วยในการศึกษาวิชาอื่นๆ ทุกวันนี้ตำราหรือสรรพวิชาการทั้งหลายที่มีคุณค่า ส่วนใหญ่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ ผู้รู้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในการศึกษาค้นคว้า

กระทรวงศึกษาธิการ เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงกำหนดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่ง ฮิวเบเนอร์ (Huebener, 1962 : 124) ผู้อำนวยการภาษาต่างประเทศของแผนกศึกษาธิการแห่งรัฐนิวยอร์ก ได้กล่าวสนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาอื่นนั้นไม่มีการณีใดเลยที่จะสูญเปล่า แต่กลับจะเป็นคุณประโยชน์ในอันที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาต่างๆ ในโลก การเรียนภาษาอื่นมิได้ถือว่าการฟังเพื่อของวัฒนธรรม แต่ถือว่าเป็นความจำเป็นในการปฏิบัติจริง คือ จำเป็นในด้านธุรกิจ การเดินทาง การวิจัย การต่างประเทศ การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การทำความเข้าใจระหว่างชาติและจำเป็นต่อสันติภาพของโลก ด้วยเหตุที่กระทรวงศึกษาธิการตระหนักในความจำเป็นและเห็นความสำคัญในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน สามารถติดต่อสื่อสารได้ รับข่าวสารได้ และพัฒนาภาษาเพื่อการศึกษาต่อ จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษา ในปี พ.ศ. 2539 ไว้ดังนี้

1. การปรับปรุงนโยบายภาษาต่างประเทศ

มีสาระสำคัญคือ ให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เป็นต้นไป และให้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพิ่มเติมในทุกๆ ระดับชั้น

2. การปรับปรุงหลักสูตร

มีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ต่อเนื่องกันตลอดหลักสูตร มุ่งเน้นกระบวนการสื่อสารและการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนี้

ป.1 - ป.2 จัดเป็นหลักสูตรเตรียมความพร้อม มุ่งเน้นการฟัง การพูด เพื่อการใช้ภาษาอย่างสนุกสนานในเรื่องใกล้ตัวเพื่อสร้างเจตคติที่ดี

ป.3 - ป.4 จัดเป็นหลักสูตรระยะอ่านออกเขียนได้ เรียนผสมผสานทักษะการอ่าน - การเขียน

ป.5 - ป.6 จัดเป็นหลักสูตรระยะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ เน้นการฟัง พูด อ่าน เขียน และการสื่อสารที่ถูกหลักไวยากรณ์เบื้องต้น

ปัจจุบันหลักสูตรภาษาอังกฤษ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2539 ได้กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เกิดสมรรถนะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม

2. เพื่อให้นำสมรรถนะในการใช้ภาษาในแต่ละระดับไปใช้ในการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ตลอดแนวหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ

3. เพื่อให้มีทักษะภาษาอังกฤษครบถ้วนทุกด้าน ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้

4. เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ

5. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจเรื่องราว และวัฒนธรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ในเบื้องต้น และเพื่อพัฒนาให้เกิดความสามารถทางภาษาอังกฤษพอที่จะเกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก ตลอดจนสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปถึงสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0212/15621 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2538)

อย่างไรก็ตามจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ที่จะให้ผลดีนั้น ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน อันเป็นทักษะในการแสดงออกทางภาษา ในบรรดาทักษะทั้ง 4 นี้ ครูผู้สอนตระหนักดีว่าทักษะที่ได้รับการเน้นและถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นที่สุดสำหรับนักเรียนคือ การอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ สตีเวนสัน (Stevenson. 1973 : 4) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญต่อตัวนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่า ทักษะอื่นๆ เพราะนักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้กับเนื้อหาวิชาอื่นได้ นอกจากนี้การอ่านเป็นวิธีการสำคัญที่ทำให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาเพิ่มขึ้น อันจะเป็นการพัฒนา การพูด และการเขียนต่อไป เบคอน (Bacon. 1953 : 27) ได้กล่าวว่า การอ่านจะช่วยให้บุคคลได้ เรียนรู้และพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคม โดยเฉพาะในปัจจุบัน โลกมีความเจริญ ก้าวหน้าทางวิทยาการมากมาย การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้บุคคลก้าวหน้าทันต่อ เหตุการณ์และความเจริญก้าวหน้าของโลก

จากการสำรวจความต้องการของสังคมต่อการใช้ภาษาอังกฤษของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2524 : 26) พบว่าในทักษะทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการ บริษัท ห้างร้านเอกชน และรัฐวิสาหกิจ โดย เฉลี่ยใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด และจำนวนเวลาที่ใช้ในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักเรียนในโรงเรียนมีดังนี้ การอ่าน 36% การพูด 25% การฟัง 22% และการเขียน 17% แสดงให้เห็นว่าในทักษะทั้ง 4 นี้ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดทำให้เกิดการเรียนรู้ และ มีความจำเป็นต่อตัวนักเรียนมาก

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นวิธีหนึ่งที่สำคัญในการศึกษาและแสวงหาความรู้ ใหม่ๆ ด้วยเหตุที่ตำราเรียน เอกสารเผยแพร่ความรู้ ความบันเทิง ข่าวสารต่างๆ ฯลฯ ได้เผยแพร่ เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ จึงมีความจำเป็นที่นักเรียนควรจะศึกษาเรื่องราวต่างๆ ดังกล่าว ที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเข้าใจภาษาอังกฤษที่พบเห็นในชีวิตประจำวันได้ และเป็นแนวทาง ในการศึกษาหาความรู้ในระดับสูงต่อไปอีกด้วย

จากการสัมภาษณ์ของกรมวิชาการ (2530 : 48) พบว่าสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาในประเทศไทย โดยเฉพาะทักษะการอ่านอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ นักเรียนมี ความสามารถในการเรียนรู้ได้ในระดับปานกลางและต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากครูที่สอนภาษาส่วนใหญ่ ใช้วิธีสอนอ่านโดยอ่านให้นักเรียนฟังแล้วอธิบายคำศัพท์และโครงสร้างที่ยากไปเรื่อยๆ จนจบ จากนั้นจึงตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ การที่ครูยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนเช่นนี้ ทำให้นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสในการฝึกทักษะทางภาษา เด็กจึงมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านนับตั้งแต่

การอ่านไม่ได้ อ่านได้แต่อ่านไม่ถูก อ่านไม่คล่อง และอ่านไม่เข้าใจ และจากงานวิจัยของ แรมสมร อยู่สถาพร (2535 : 21) ที่กล่าวว่า ครูใช้วิธีสอนหลายๆ วิธี แต่วิธีที่พบมาก คือ การสอนแบบ บรรยายที่เน้นการเรียนรู้แบบท่องจำ ทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะร่วมแสดงความคิดเห็นและทำ กิจกรรมต่างๆ จากงานวิจัยของ สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2533 : 58) ได้สำรวจงานวิจัยภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาพบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านหลายๆ ด้าน ประกอบกับงานวิจัยของ รัตนา ศุภจตุรัส (2534 : 2) พบว่า ความสามารถในการอ่านของเด็กไทย ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ

โดยสรุปแล้วปัญหาดังกล่าว การส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความก้าวหน้าในการปรับปรุง วิธีสอนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านอย่างเพียงพอจะเป็นการแก้ปัญหาในการอ่านของ นักเรียนได้ ด้วยเหตุนี้นักการศึกษาหลายท่านได้พยายามศึกษาวิธีการสอนเพื่อให้นักเรียน สามารถตีความ แปลความ จับใจความสำคัญและขยายความเรื่องที่อ่านได้

สำหรับปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรให้ความสนใจแก้ไขอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนนอกจากจะต้องมีความรู้และทักษะทาง ภาษาอย่างดีแล้ว จำเป็นต้องศึกษา ปรับปรุงวิธีการและเทคนิคการสอน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ ฝึกทักษะการอ่านอย่างเพียงพอ นอกจากนั้นครูควรสนใจในพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียน และมีการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนอยู่เสมอ และจากการศึกษาเกี่ยวกับ วิธีการสอนอ่าน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นวัตกรรมทางการสอนอ่านที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง ซึ่งสามารถ แก้ปัญหาการสอนอ่านดังกล่าวข้างต้น และเชื่อมต่อองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านได้ คือวิธี สอนอ่านแบบ MIA (Murdoch Integrated Approach) ซึ่ง George S. Murdoch ได้เสนอไว้ โดยยึด ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและจัดกิจกรรมส่วนใหญ่เน้นให้คิดแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามกระบวนการที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้า นอกจากการจัดเตรียมอุปกรณ์และกิจกรรมไว้ให้นักเรียน แล้วในบางครั้ง ครูผู้สอนยังต้องมีหน้าที่เป็นผู้ร่วมกิจกรรมด้วย เช่น คอยให้คำปรึกษากับผู้เรียน เมื่อมีปัญหา เป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของเชอริเออร์ (Cheerier, 1973 : 24) ที่กล่าวว่า การสอนภาษานั้นครูไม่ควรช่วยเหลือนักเรียนมากเกินไป แนวทางที่ถูก คือครูผู้สอนควรใช้วิธีการที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถใช้ภาษา ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นจุดเด่นของการสอนอ่านวิธี MIA อีกประการหนึ่งคือ กิจกรรมที่จัดใน แต่ละคาบนั้นจะผสมผสานทักษะต่างๆ ทางภาษาในหลายๆ รูปแบบเข้าด้วยกัน โดยใช้ทักษะทาง ภาษาทั้ง 4 ทักษะ ทำให้ลดปัญหาการเบื่อหน่ายของผู้เรียนไปได้มาก และมีความสนใจใน

การเรียนการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ ผศ.ดี ปทุมรักษ์ (2532 : 80) ที่พบว่าการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน เจตคติ และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความเข้าใจในการอ่านและการระลึกที่อ่านได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอน MIA มาใช้ทดลองสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากเห็นว่า วิธีการนี้จะเหมาะสมกับการนำมาใช้กับเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย เพราะนักเรียนในระดับนี้มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษยังไม่มากพอ และยังมีประสบการณ์น้อยในการใช้ภาษา หากได้รับการสอนที่มีลักษณะบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ และผู้เรียนจะต้องใช้ความสามารถในการสื่อความหมายทางภาษาตลอดเวลา และในส่วนของเนื้อเรื่อง (Content) ที่จะให้ผู้เรียนอ่านนั้นก็จะมีคำถามย่อยๆ ให้ผู้เรียนเขียนคำตอบสั้น ๆ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัว ใช้ความคิดตลอดเวลาที่อ่าน จึงเชื่อว่าน่าจะได้ผลต่อการอ่านได้ดี ผู้วิจัยจึงนำวิธีสอนแบบ MIA มาทดลองสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาผลของวิธีสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถทางการเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อจะได้เป็นแนวทางสำหรับครูในการปรับปรุงการสอนอ่านของนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลของวิธีสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการเลือกและปรับปรุงวิธีการสอนอ่านเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

กลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนโพธิสารศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 4 ห้องเรียนมีนักเรียนทั้งหมด 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโพธิสารศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 60 คน ซึ่งสุ่มมาจากประชากร โดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. เวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลา 60 คาบ คาบละ 20 นาที สอนวันละ 3 คาบ สัปดาห์ละ 15 คาบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษจากหนังสือ วารสาร หรือสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ ที่นักเรียนสามารถพบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic text) ที่มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์อยู่ในระดับเดียวกับหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเนื้อหาจากหนังสือเรียน English is fun Book III ที่สอนตามคู่มือครู

5. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) วิธีสอนแบ่งเป็น 2 วิธีคือ วิธีสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู
- 2) ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ
 - ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง
 - ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง
 - ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การแปลความ การตีความ และ การขยายความ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนอ่านโดยวิธี MIA หมายถึง การสอนอ่านที่ผู้สอนใช้กิจกรรมและกระบวนการสอนอ่านตามแนวคิดของ ยอร์จ เอส เมอดอกซ์ (George S. Murdoch) ซึ่งเน้นการจัดกิจกรรมในแต่ละคาบในลักษณะผสมผสานทักษะต่างๆ ทางภาษาในหลายๆ รูปแบบเข้าด้วยกัน เพื่อให้ นักเรียนฝึกคิดแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามกระบวนการวิธีที่ครูเตรียมไว้ โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีลำดับขั้นการสอน ดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Question) ครูกระตุ้นผู้เรียน โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หลังจากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็น คำถามหรือหัวเรื่งนั้นๆ เพื่อเป็นการรวบรวมความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

1.2 ขั้นแบ่งกลุ่มนักเรียน ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน จากนั้นแจกบัตรงานคำศัพท์ให้

1.3 ขั้นรู้จักคำศัพท์ (Vocabulary) ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ในบัตรงาน คำศัพท์ จากพจนานุกรม ด้วยตัวของนักเรียนเอง

1.4 ขั้นให้เนื้อเรื่อง (The text) ครูแจกเนื้อเรื่องซึ่งประกอบด้วยคำถามย่อยๆ ในเนื้อหาเพื่อฝึกให้ผู้เรียนคิดและวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำความเข้าใจเนื้อเรื่องไปด้วยกันตลอด ครูทำหน้าที่ผู้ช่วยอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในคำแนะนำในบางครั้งในกรณีที่นักเรียนมีปัญหา

1.5 ขั้นทำความเข้าใจในเนื้อเรื่อง (Understanding The text) ครูผู้สอนจะแจกแบบฝึกหัดวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดประเภทเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยให้แต่ละกลุ่มช่วยกันทำ

1.6 ขั้นการถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) ครูผู้สอนจะแจกแบบฝึกหัดใหม่ ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดในรูปตาราง แผนภูมิ กราฟ แผนที่ หรืออย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องพยายามนำข้อมูลที่อ่านได้จากเนื้อเรื่องมาเติมแบบฝึกหัดนั้นให้สมบูรณ์

1.7 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อขึ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise and Paragraph - Exercise) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องช่วยกันต่อขึ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปของอนุเจต (Paragraph) ที่ถูกต้องให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่อง

1.8 ขั้นเฉลยและแก้ไข (Evaluation and Correction) แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน
ร่วมกับนักเรียน

2. การสอนอ่านตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนในคู่มือครู English is Fun Book III ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2528 : 22-91) ซึ่งมี
ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้เกม เพลง หรือสนทนาซักถามจากรูปภาพ

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม โดยใช้คำถาม Wh - Questions, Yes/No-Questions

ขั้นที่ 3 ขั้นสอนเนื้อหาใหม่ ครูอ่านให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบาย

ความหมาย โดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น รูปภาพ บัตรคำ

ขั้นที่ 4 อ่าน และสะกด โดยให้นักเรียนอ่านจากบัตรคำ บัตรภาพ และอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนฝึกเติมคำถาม - คำตอบ ที่มีคำถามตรงกับภาพหรือเล่นเกม

ขั้นที่ 6 อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง หรือแสดงบทบาทสมมติประกอบ

ขั้นที่ 7 ทำกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น ตอบคำถาม ทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 8 ขั้นสรุป โดยทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม และประเมินผลการเรียนโดยการสังเกต

และตรวจผลงาน

3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถทางภาษาอังกฤษในการ
แปลความ ตีความ ขยายความจากเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่อ่าน ซึ่งวัดจากคะแนนแบบทดสอบความ
เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึงระดับคะแนนที่ได้จากความสามารถ
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับความสามารถ
ในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการสอบภาษา
อังกฤษปลายปีที่ผ่านมานักเรียนกลุ่มตัวอย่างในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2538

ระดับความสามารถสูง หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนสูงจำนวนร้อยละ 23
ของนักเรียนทั้งหมดในการเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย

ระดับความสามารถปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่ากลุ่มที่มี
ความสามารถสูงและได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่มีความสามารถต่ำ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 54
ของนักเรียนทั้งหมด

ระดับความสามารถต่ำ หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนต่ำจำนวนร้อยละ 23
ของนักเรียนทั้งหมดในการเรียงลำดับคะแนนจากน้อยไปหามาก

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยโดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการการอ่าน
 - 1.3 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.4 ระดับของความเข้าใจในการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนอ่าน
 - 2.1 ขั้นตอนการสอนอ่าน
 - 2.2 องค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการสอนอ่าน
 - 2.3 กระบวนการอ่าน
 - 2.4 หลักการสอนอ่าน
 - 2.5 การสอนอ่านภาษาต่างประเทศ
 - 2.6 การเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
 - 2.7 จิตวิทยาในการสอนอ่าน
 - 2.8 บทบาทของครูในการเรียนการสอนอ่าน
 - 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านตามวิธี MIA
 - 3.1 ความเป็นมาของวิธีสอนอ่านตามวิธี MIA
 - 3.2 จิตวิทยาเกี่ยวกับการคิดที่สัมพันธ์กับการสอนวิธี MIA
 - 3.3 หลักการสอนอ่านวิธี MIA
 - 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่านได้นิยาม “การอ่าน” ไว้หลายลักษณะต่างๆ กัน ซึ่งแบ่งออกได้สองกลุ่มคือ กลุ่มที่นิยามโดยใช้ทักษะเป็นพื้นฐาน และกลุ่มที่นิยามโดยใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic Theory) และในบรรดานิยามต่างๆ นี้มีหลายคนที่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าประสบการณ์เดิมทั้งทางด้านการคิดและภาษาเป็นสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้ความหมายที่ผู้เขียนตั้งใจจะสื่ออย่างถูกต้อง และการอ่านจะเกิดขึ้นเมื่อมีการสื่อความหมายกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

นิยาม “การอ่าน” ซึ่งผู้เชี่ยวชาญหลายๆ ท่านได้ให้ไว้ ดังนี้

การอ่านเป็นการบูรณาการทักษะหลายๆ อย่างเข้าด้วยกัน เช่น การมองเห็น การจำแนกความแตกต่าง การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ การตีความ เพื่อทำความเข้าใจ และวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน (Smith. 1971 : 1 ; Lado. 1964 : 14 ; Harris. 1969 : 59)

การอ่าน คือ การมีปฏิสัมพันธ์ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เป็นกระบวนการสื่อความหมายของความคิด อารมณ์ และความรู้สึกต่างๆ ซึ่งผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน (Widdowson. 1979 : 174 ; Shaw. 1973 : 272)

การอ่าน เป็นการทำปฏิริยาระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความ โดยผู้อ่านเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัด แล้วหยุดทำความเข้าใจคำ แล้วรวบรวมเป็นหน่วยความคิดและอาศัยความรู้ และประสบการณ์เดิมประมวลเข้าเป็นความคิดพิจารณา และสรุปความคิดเห็น (Dechant. 1970 : 3 ; Band and Tinker. 1957 : 19 ; Harris and Sipay. 1979 : 27)

กู๊ดแมน (Goodman. 1970 : 5 - 11) ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนเพราะผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายจากตัวอักษร การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในข้อความ ตลอดจนใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมมากที่สุดจากข้อความเหล่านี้ กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างข้อความขึ้นมาใหม่หรือได้ตั้งสมมติฐานหรือเดาเรื่องเดาความหมายสิ่งที่อ่านขึ้นมาแล้วจึงหาข้อยืนยันสมมติฐาน หรือการเดาของตนว่าถูกต้องหรือไม่ ผู้อ่านจะใช้เวลาของภาษาเพื่อจะเดาความ และจะเลือกสุ่มจากเรื่องที่อ่านโดยอาศัยเสียงและตัวอักษร วากยสัมพันธ์ และความหมาย เป็นเครื่องช่วยแนะในการเดาความนั้น ผู้อ่านที่ดีจะ

สามารถเดาได้ถูกต้องโดยอาศัยตัวแนะน้อยที่สุด และในการสร้างความหมายของผู้อ่าน จะทำต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ เป็นกระบวนการวัฏจักร

มานิต บุญประเสริฐ (2526 : 1) สรุปนิยามของ “การอ่าน” จากผู้รู้ทั้งทางด้านการศึกษาและจิตวิทยาว่า การอ่านคือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือการค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้นๆ ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความที่อ่านมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ความสามารถทางภาษา เป็นต้น

นิยามการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นต่างก็เน้นที่ตัวผู้อ่าน ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนและต้องการสื่อความหมาย และการที่ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้นั้นจะต้องมีประสบการณ์ในด้านต่างๆ เช่น ทางด้านภาษา ความรู้ทั่วไป ตลอดจนรู้ถึงความคิดและวิธีการเขียนของผู้เขียนหรือโครงสร้างของข้อเขียนนั่นเอง

1.2 แนวทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

ในการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านในปัจจุบัน เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอน ในอันที่จะเข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงเกี่ยวกับความเข้าใจกับการอ่านให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อวางแผนหลักสูตรการอ่านอย่างเหมาะสม

แลปปี้และ ฟลัด (Lapp and Flood, 1983 : 162) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความเข้าใจในการอ่านว่ามีนักวิจัยจำนวนมากได้พยายามอธิบายแนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติของการสอนอ่าน ซึ่งแบ่งออกได้ 3 แนวคิด คือ

1. แนวคิดที่ยึดถือเนื้อหาเป็นสำคัญ (Text-based) นั่นคือ ถือว่าเนื้อเรื่องเป็นจุดเริ่มต้นในการแสดงออกของการอ่าน การถอดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด การอ่านจึงเป็นการวิเคราะห์หน่วยย่อยๆ ของหน่วยใหญ่นั้นคือ จะต้องสามารถวิเคราะห์สระและพยัญชนะแต่ละตัว เมื่อนำมารวมกันจะได้คำๆ หนึ่ง จากนั้นจึงวิเคราะห์คำในประโยคว่ามี ความหมายอย่างไร แนวคิดนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับแนวทฤษฎีของกระบวนการล่างขึ้นบนในการอ่าน (a bottom-up process)

2. แนวคิดที่ยึดถือผู้เรียนเป็นสำคัญ (Knowledge-based) หรือเรียกว่า โลกทัศน์ (Schema view) ถือว่าผู้อ่านเป็นแหล่งที่มา (Source) ของความหมาย เพราะมีประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่างๆ (Cognitive schema) ปฏิบัติงานในกระบวนการอ่านนั้น แนวคิดนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับแนวคิดของกระบวนการบนลงล่างในการอ่าน (top-down process)

3. แนวคิดที่ยึดถือทั้งเนื้อหาและผู้เรียนร่วมกัน โดยถือว่า การตอบสนองตัวอักษร และเสียง การตอบสนองตัวอักษรและลำดับเหตุการณ์ รวมทั้งโครงสร้างประโยคจะต้องนำมาใช้พร้อมๆ กับความเข้าใจต่อกลุ่มคำ นั่นคือ ผู้อ่านต้องนำความรู้ทางภาษาไปสู่การรับทราบความหมายจากเนื้อเรื่อง แนวคิดนี้เรียกว่า แนวคิดกระบวนการปฏิสัมพันธ์ในการอ่าน (interactive process)

เมย์ (May, 1986 : 17 - 18) ได้กล่าวถึง ความเชื่อของครูเกี่ยวกับธรรมชาติของกระบวนการการสอนอ่าน ซึ่งสถาบันการวิจัยมิชิแกน (The Michigan Institute for Research) ได้ทำการศึกษา พบว่า แนวความคิดของครูแบ่งเป็น 2 ประเภท

1. แนวโน้มของกระบวนการล่างขึ้นบน (Bottom - up approaches) เชื่อว่า สมมติฐานในการอ่านเริ่มจากตัวพิมพ์ และดำเนินต่อไปอย่างเป็นระบบ จากตัวอักษรไปยัง คำ วลี ประโยค และนำไปสู่ความหมาย กล่าวคือ เป็นกระบวนการสอนองค์ประกอบย่อยของภาษาไปทีละน้อย โดยเข้าใจรายละเอียดของเสียง ตัวอักษร ซึ่งได้แก่ พยัญชนะ และสระ ก่อนที่จะเข้าใจความหมายของคำและประโยค

2. แนวโน้มของกระบวนการบนลงล่าง (Top-down approaches) แนวคิดนี้ถือว่าการอ่านเริ่มด้วยความรู้ และการตั้งสมมติฐานในจิตใจของผู้อ่าน กระบวนการสอนแบบนี้จะเน้นการให้ความหมายโดยรวมแก่ผู้เรียนก่อน โดยผ่านกระบวนการทางความคิดซึ่งจะช่วยให้การเชื่อมโยงความรู้ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาในประโยคและในข้อความหนึ่งๆ ให้เป็นที่เข้าใจด้วย

ประเด็นสำคัญของกระบวนการการสอนอ่านที่แท้จริง ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงโครงสร้างสำคัญของการอ่าน (Conceptual Framework of Reading)

ขอบข่าย	ข้อสรุปโครงสร้างสำคัญของการอ่าน	
	กระบวนการล่างขึ้นบน (Bottom - up)	กระบวนการบนลงล่าง (top-down)
ความสัมพันธ์ของการจดจำคำต่อความเข้าใจ	ผู้เรียนต้องจดจำคำแต่ละคำจากเนื้อหาที่เลือกให้ เพื่อจะสามารถเข้าใจเนื้อหานั้น	ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาแม้ว่าจะไม่สามารถจดจำคำแต่ละคำ

ตาราง 1 (ต่อ)

ขอบข่าย	ข้อสรุปโครงสร้างสำคัญของการอ่าน	
	กระบวนการล่างขึ้นบน (Bottom - up)	กระบวนการบนลงล่าง (top-down)
การใช้คำชี้แนะในเนื้อหา	ผู้เรียนควรใช้คำชี้แนะด้านคำและเสียงตัวอักษรเพื่อพิจารณาคำที่จำไม่ได้	ผู้เรียนใช้ความหมาย และคำชี้แนะทางโครงสร้าง รวมทั้งคำชี้แนะด้านตัวอักษร (Graphic cues) เพื่อตัดสินใจคำที่จำไม่ได้
ทักษะของการรับรู้เกี่ยวกับการอ่าน	การรับรู้การอ่านต้องการรอบรู้และรวมทักษะการจดจำคำทั้งหมด	ผู้อ่านเรียนการอ่านจากกิจกรรมที่มีความหมายทั้งการอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง
หน่วยของภาษาจะเน้นตรงความสำคัญในการสอน	เน้นตัวอักษร ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรหรือเสียงและคำ อีกทั้งเห็นว่าความถูกต้องในการจดจำคำเป็นสิ่งสำคัญ	เน้นประโยค อนุเจต และเนื้อเรื่อง โดยยึดความหมายเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการอ่าน
การประเมินผลนักเรียน	ผู้เรียนได้รับการทดสอบทักษะย่อย (Subskills) ในแต่ละส่วน	ผู้เรียนได้รับการทดสอบด้วยการอ่านตามปริมาณและชนิดของเนื้อหา

สำหรับ ไรลีย์ (Riley, 1985 : 151-152) ได้กล่าวไว้เช่นกันว่าการสอนอ่านมีรูปแบบจำลองมากมาย ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ทฤษฎีจากล่างขึ้นบน (Bottom up theories) ซึ่งมองกระบวนการการสอนอ่านเป็นการถอดความหมาย (Decoding) ในลักษณะลำดับขั้นของ สัญลักษณ์-เสียง-องค์ประกอบย่อย-องค์ประกอบที่ใหญ่กว่า

2. ทฤษฎีจากบนลงล่าง (Top down theories) เห็นว่าการอ่านเป็นการปฏิสัมพันธ์ และเห็นว่า ความรู้ ประสบการณ์ ความสนใจ แรงจูงใจ และจุดประสงค์ที่ผู้อ่านนำไปสู่เนื้อเรื่อง (text) เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่มีชื่อเสียง เช่น กูดแมน (Goodman) และ บรัค (Burke) ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการอ่านของผู้อ่าน พบว่าผู้อ่านที่ดีจะใช้กระบวนการทางความคิด เพื่อสำรวจและจับใจความรวมในการอ่านก่อนที่จะพิจารณาองค์ประกอบย่อยของภาษานั้นคือ ผู้อ่านทุกคนย่อมจะแสวงหาความหมายของสิ่งที่อ่านเป็นอันดับแรก ประกอบกับการรับรู้ การอ่านด้วยการถ้อยคำความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่นๆ ในการอ่าน เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม การระลึกถึงสิ่งที่อ่าน ฯลฯ (เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. 2536 : 23)

สรุปได้ว่า การสอนอ่านนั้นต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่จะเน้นองค์ประกอบของกระบวนการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกระบวนการนั้นๆ ย่อมต้องมาจากการให้ผู้อ่านได้ความคิดรวบยอดจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และหารายละเอียดของเรื่องได้จากประสบการณ์เดิมจากการเดาสภาพแวดล้อม จากลักษณะและชนิดของข้อความที่ผู้เขียนเขียน ดังนั้น กระบวนการอ่านที่สมบูรณ์แบบจึงน่าจะใช้กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยการพัฒนาทั้งกระบวนการบนลงล่าง และกระบวนการล่างขึ้นบน โดยพิจารณาความโดยรวมของเรื่องลงสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาในระยะแรกและใช้กระบวนการล่างขึ้นบนเพื่อวิเคราะห์หน่วยย่อยพื้นฐานโดยพิจารณาคำ ประโยค และโครงสร้างอื่นๆ ในระยะสุดท้าย กระบวนการอ่านแบบนี้เรียกว่า กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ โดยใช้ทั้งการสังเคราะห์และวิเคราะห์การอ่านเพื่อสื่อความหมาย สัญลักษณ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

1.3 ความเข้าใจในการอ่าน

สมิท (Smith. 1978 : 230) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า โดยทั่วไปความเข้าใจรวมถึงการเข้าใจบางสิ่งคงความหมายของสิ่งนั้นไว้ไปประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม แต่ถ้าพูดถึง “การอ่านเพื่อความเข้าใจ” สิ่งสำคัญที่ควรตระหนักคือ ความหมายที่ได้จากข้อความที่อ่าน มิใช่ความหมายจากสิ่งที่เขียนบรรยายเป็นตัวอักษรในสิ่งพิมพ์เท่านั้น แต่เป็นความหมายที่เป็นความคิดของผู้เขียนและผู้อ่าน เมื่อผู้อ่านเข้าใจนั่นหมายความว่าผู้อ่านต้องสามารถเชื่อมโยงความคิดของผู้เขียนเข้ากับสิ่งที่ตนรู้อยู่ก่อนแล้ว ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนที่ผู้อ่านจะต้องรู้ความหมายของคำแต่ละคำ ประโยคแต่ละประโยค แล้วรวบรวมความคิดเห็นของผู้เขียนที่เขียนไว้ในข้อความที่ผู้อ่านอ่านแต่ละหน้า ถ้าไม่สามารถนำคำ ประโยค ที่ปรากฏในข้อเขียนมารวบรวมเป็นความคิดเข้าด้วยกันได้ก็เรียกว่า “ไม่มีความเข้าใจ”

คาร์ และคณะ (Carr and Others, 1983 : 1-2) กล่าวถึง “ความเข้าใจ” โดยสรุปจากผลงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านของผู้เชี่ยวชาญด้านนี้ว่า ความเข้าใจคือการตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นในการตีความและตัดสินใจนั้นอย่างมีเหตุมีผล และผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ผู้อ่านคิดว่าจำเป็นจะต้องเข้าใจและเลือกความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้เหมาะสมซึ่งกันและกัน

คาร์เรลล์ (Carrell, 1984 : 87) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านนั้นคือการอ่านเพื่อให้เข้าใจข้อความในระดับประโยคหรืออนุเจตและโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการเขียนหรือโครงสร้างของข้อเขียนซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ คินท์ และ ยาร์บรูช (Kintsch and Yarbrough 1982 : 828) ที่ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจมีสองระดับคือ ความเข้าใจระดับจุลภาค (microprocesses in comprehension) คือความเข้าใจตั้งแต่ระดับคำ วลี และประโยค กับความเข้าใจระดับมหภาค (macroprocesses in comprehension) คือความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน

ฟลัด (Flood, 1986 : 735) กล่าวว่า การอ่านจะเกิดความเข้าใจได้เมื่อผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้วมาสัมพันธ์กับข้อเขียนที่อ่าน เขาเสนอแนะต่อไปว่าความเข้าใจในการอ่านข้อเขียนที่เป็นแบบสาธกโวหารนั้นจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องสอนให้โดยตรงเหมือนกับการเขียนสิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมให้ผู้เรียนก็คือโครงสร้างของข้อเขียน เพราะสิ่งนี้เป็นอุปสรรคในการอ่าน ผู้เรียนมองข้อเขียนที่เป็นแบบสาธกโวหารว่ายากเพราะขาดความรู้ในเรื่องโครงสร้างของข้อเขียน และไม่มีผู้สอนสิ่งนี้ให้เนื่องจากมองข้ามความสำคัญไป

ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องการให้คำจำกัดความของคำว่า “ความเข้าใจ” อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของการอ่านแล้วการที่จะกล่าวว่า “การอ่านโดยมีความเข้าใจ” นั้น หมายถึงถึงการที่ผู้อ่านได้ความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวอักษร การอ่านโดยปราศจากความเข้าใจไม่ควรเรียกว่าเป็นการอ่าน ในการอ่านนั้นผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความเข้าใจข้อความในระดับต่างๆ ซึ่งเริ่มจากคำ วลี ประโยค อนุเจต และเรื่องราวที่มีความต่อเนื่องกันว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร สามารถจับใจความสำคัญและหารายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับความ บอกถึงเหตุและผล และสามารถสรุปความได้

1.4 ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

นักเรียนที่มีทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านต่างกัน จะมีความเข้าใจในการอ่านต่างกันไปด้วย จึงทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านในระดับที่แตกต่างกันได้มีผู้แบ่งระดับของผู้เข้าใจการอ่านไว้หลายท่าน ดังนี้

บันลือ พุกษะวัน (2533 : 3-4) กล่าวถึง ระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความเข้าใจในข้อเท็จจริงจากเรื่องราวที่อ่าน เป็นความเข้าใจในท้องเรื่องโดยให้เด็กผู้อ่านสามารถตอบคำถามใคร หรือกับใคร ทำอะไรกับใคร ที่ไหน เมื่อไร ผู้อ่านก็ตรวจสอบข้อความ ถ้อยคำจากประโยคนั้นโดยตรง (Reading the Lines) เพราะในเรื่องจะกล่าวถึง และสามารถตรวจสอบคำตอบด้วยการอ่านออกเสียงได้โดยตรง ถือเป็นความเข้าใจระดับต่ำสุด

การตรวจสอบคำตอบโดยวิธีการอ่านออกเสียง ย่อมช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงวิธีการที่จะพบแหล่งการหาคำตอบได้เองเป็นอย่างดี

2. ความเข้าใจในเหตุผลของเรื่องที่อ่าน โดยผู้อ่านจะต้องใช้การตีความ แปลความจากเหตุผลของท้องเรื่อง เช่น แม่พาลูกๆ นั่งเรือไปขายย ที่บ้านยายมีต้นไม้มากหลายชนิด จะต้องเข้าใจได้ว่า บ้านยายจะต้องอยู่ใกล้แม่น้ำ หรือลำคลอง บ้านยายจะต้องเป็นบ้านสวน ยายคงเป็นชาวสวน เป็นต้น การสอนอ่านลักษณะนี้ เราอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การอ่านโดยสัมพันธ์ประโยค (Reading Between the Lines) ที่ไม่สามารถจะหาคำตอบจากเนื้อหาโดยตรง ต้องคิดหาเหตุผล ตีความ แปลความ จากเนื้อเรื่อง จึงจะได้คำตอบที่มีเหตุผลเป็นเครื่องบ่งชี้ และถือว่าเป็นความเข้าใจในการอ่านที่สูงขึ้น หรือระดับปานกลาง

3. ความเข้าใจที่จะวิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องราวที่อ่าน โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความเป็นพหุสูตรในการตรวจ ประเมิน เช่น ต้นไม้ของยาย (ตามข้อ 2.) มีลำต้นสูง มีกิ่งก้านแผ่กระจาย มีกิ่งแห้ง ย่อมประเมินได้ว่า เป็นต้นไม้ที่ปลูกนานแล้ว ได้รับการเอาใจใส่ดูแลน้อย ย่อมส่งผลผลิตได้น้อย ซึ่งอาจเกี่ยวกับเหตุที่ยายสูงอายุอยู่ด้วยส่วนหนึ่ง การสอนอ่านลักษณะนี้อาจเรียกว่า การอ่านแบบขยายประโยค (Reading Beyond the Lines)

ความเข้าใจในการอ่านแบบประเมิน หรือวิจารณ์นี้จะต้องใช้การศึกษาเหตุผลค่อนข้างลึกซึ้งกว่าข้อ 2 โดยจะต้องวิเคราะห์ปัญหา ให้ความคิดเห็นในแง่วิจารณ์ คือ พิจารณาหาส่วนดีชี้ให้เห็นส่วนบกพร่องพร้อมกับแนะนำการแก้ไขปรับปรุง หรือหาวิธีป้องกันไม่ให้เกิดเสียเกิดขึ้นได้ การสอนอ่านแบบนี้ ถือว่าเป็นความเข้าใจในการอ่านระดับสูง

สมิธ (Smith. 1963 : 262-264) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐาน คือการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรง เป็นการจับใจความตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2. ระดับความเข้าใจแบบตีความ (Interpretation) คือการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เป็นการตีความสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง แต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง

3. ระดับความเข้าใจแบบวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Reading) การอ่านระดับนี้ผู้อ่านต้องอาศัยทักษะความเข้าใจใน 2 ระดับแรกเป็นพื้นฐาน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องอาศัยและประสบการณ์ของตนมาช่วยในการตัดสินใจ และประเมินค่าข้อความที่อ่าน

ดอลแมน และคณะ (Dallman, 1974 : 166) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Factual Level หรือ Reading the Lines) หมายถึงความเข้าใจเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้ตรงๆ

2. ระดับความเข้าใจชั้นตีความ (Interpretation Level หรือ Reading between the Lines) หมายถึง ความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความ แปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้

3. ระดับความเข้าใจชั้นประเมินค่า (Evaluative Level หรือ Reading beyond the Lines) หมายถึง ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่ผ่านมา โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน พิจารณาการตัดสินใจสรุปของผู้เขียนถูกต้องหรือไม่อย่างไร

สมิธ และ แบเรตต์ (Smith and Barrett, 1979 : 63-67) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับความรู้ความจำตามตัวอักษร (Literal Recognition or Recall) คือความสามารถในการรับรู้ หรือระลึกได้ของความคิด ข้อมูล และสิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งปรากฏโดยตรงในเรื่องที่อ่าน

2. ระดับสรุปความ (Inference) คือความสามารถในการสังเคราะห์เนื้อหาที่ปรากฏตามตัวอักษรกับความคิดของบุคคล เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการทำนาย

3. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือความสามารถในการตัดสินใจเรื่องโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์

4. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) คือความสามารถทางความคิด อารมณ์ ความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งที่อ่าน

โดยสรุปแล้ว การแบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านทั้งสามแบบสอดคล้องกัน นั่นคือ ถ้าผู้อ่านสามารถอ่านในระดับความเข้าใจตามตัวอักษรได้อย่างกระจ่างแล้ว การที่จะเข้าใจการอ่านในระดับสูงขึ้นไปก็ง่ายขึ้น เพียงแต่อาศัยร่องรอย (Clue) จากเนื้อเรื่อง ช่วยในการ

ตีความ หรืออาศัยภูมิหลังช่วย ก็จะทำให้เข้าใจได้ถึงขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ง่ายขึ้น และสำหรับความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาในระดับที่ 1 และระดับที่ 2

2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนอ่าน

2.1 ขั้นตอนการสอนอ่าน

วิลเลียม (William. 1986 : 37-41) ได้เสนอแนะลำดับขั้นในการสอนอ่านไว้เป็น 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนการสอนอ่าน (Pre - Reading) จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้ คือ
 - 1.1 เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวข้อเรื่อง
 - 1.2 เพื่อชักจูงใจผู้เรียนสนใจอยากเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน
 - 1.3 เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนจะอ่านเนื้อเรื่อง
2. ขั้นการอ่าน (While - Reading) ขั้นตอนนี้เน้นที่เนื้อเรื่องที่จะอ่านโดยมี

จุดประสงค์ดังนี้

- 2.1 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน
- 2.2 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของงานเขียน หรือเนื้อความที่จะอ่าน
- 2.3 เพื่อช่วยขยายเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) ขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความ

สามารถดังนี้

- 3.1 สามารถถ้อยความรู้ ความคิดในเรื่องที่อ่านไปแล้ว
- 3.2 สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้ ความสนใจ หรือความคิดเห็น

ของผู้เรียนได้

หากคิดจะกำหนดรูปแบบในการสอนอ่าน หรือคิดจะสอนอ่านให้ประสบผลสำเร็จอย่างที่ตั้งไว้ ครูผู้สอนควรจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลบางประการเกี่ยวกับการสอนอ่าน ดังต่อไปนี้

2.2 องค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการสอนอ่าน

แฮริส และ ซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 15-18) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่ส่งผลให้การอ่านประสบผลสำเร็จ คือ

1. องค์ประกอบทางปัญญา (Cognitive factors) ซึ่งได้แก่ I.Q. ของผู้เรียนเอง การอ่านนั้นสัมพันธ์กับ I.Q. อย่างน้อยๆ ก็ .40 - .50 จนถึง .70 ในผู้เรียนระดับ 4 ส่วนที่เหลือเป็นเรื่องของแรงจูงใจ คุณภาพของบทเรียน (Quality of Educational Programs) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ อีกบ้าง

2. องค์ประกอบทางกายภาพและสรีระ (Physical and Physiological factors) ถึงแม้ว่าความบกพร่องหรือความพิการทางกาย จะไม่ใช่เป็นตัวอุปสรรคต่อการอ่านโดยตรงก็ตาม แต่ก็ทำให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาการอ่านของผู้เรียนได้เช่นกัน เช่น หากผู้เรียนไม่สามารถฟังหรือแยกเสียงออกจากกันได้ ก็จะกระทบกับการพัฒนาการอ่านของผู้เรียนด้วย หรือกล่าวคือ ระบบกล้ามเนื้อไม่ได้ส่งผลต่อความสามารถการอ่านโดยตรง แต่จะไปสะกิดกันส่วนอื่นที่ทำให้การอ่านไม่เป็นไปตามปกติ

3. องค์ประกอบทางสังคม - วัฒนธรรม (Social and Cultural factors) ความก้าวหน้าทางการอ่านของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับเพื่อนบ้าน สิ่งแวดล้อมที่บ้าน ไม่แพ้ที่ได้รับจากทางโรงเรียนเลย หากบิดามารดาและทุกคนทางบ้านของผู้เรียนมีการศึกษาดี ชอบอ่านหนังสือ มีหนังสือมากมายหลายชนิดในบ้าน หรืออ่านให้ผู้เรียนฟัง เล่าเรื่องต่างๆ ให้ผู้เรียนฟัง พาเขาไปเที่ยวยังสถานที่ต่างๆ ช่วงปิดภาคเรียน ได้ดูรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเป็นตัวสนับสนุนให้ผู้เรียนนั้นเป็นนักอ่านที่ดีได้ เพราะการทำอย่างนั้นเท่ากับเป็นการเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษา ให้ประสบการณ์ความคิดที่ดีเกี่ยวกับทักษะการอ่าน สร้างนิสัยรักการอ่าน

4. ความพร้อมของผู้เรียน ในด้านตัวผู้เรียนเอง ควรดูว่าวุฒิภาวะของผู้เรียนอยู่ในระดับใด ก็หาทางช่วยเหลือส่งเสริมเท่านั้น รวมทั้งเรื่องจิตใจด้วย ครูผู้สอนต้องสร้างให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมก่อนเริ่มเรียน

ในเรื่ององค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจนั้น แฮริส และ ซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 319) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน ที่สำคัญที่สุด คือ สถิติปัญญาโดยทั่วไปนั่นคือ ความสามารถในการคิด เหตุผล การแก้ปัญหา และ ส่วนสำคัญรองลงไปคือ ความสามารถของผู้อ่านในด้านคำศัพท์ ความสามารถในการแปลรหัส เช่น ความหมาย ตัวนะ ความสามารถในการรวมความหมายเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ ความสามารถทางโครงสร้างภาษา วุฒิภาวะ พื้นฐาน ประสบการณ์ ความสนใจ รูปแบบการเรียนของแต่ละบุคคล เช่น ชอบเรียนเป็นกลุ่ม (Group Learning) หรือชอบเรียนคนเดียว เป็นต้น

สำหรับ ลี ไคย ฟัล และ พัลตา (Lee Kai - Fal and Palta. 1976 : 28) ให้ทรงคนว่า องค์ประกอบพื้นฐานในการอ่านควรคำนึงถึงเรื่อง

1. Tense (กาล) Tense เป็นส่วนสำคัญมากในภาษาอังกฤษ หากผู้อ่านมองข้าม หรือไม่ได้สนใจ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านอาจจะผิดพลาดได้ กล่าวคือในการเรียนรู้ภาษานั้น มีส่วนสำคัญ 3 ส่วนที่ต้องคำนึงถึงอยู่เสมอ คือ

1. รูปแบบทางภาษา (Form)
2. ความหมายของภาษา (Meaning)
3. หน้าที่ของภาษา (Function)

หากผู้เรียนทำความเข้าใจครบทั้ง 3 ส่วนนี้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น เช่น

I should have gone to the party.

หมายถึงผู้พูดควรจะไปงานปาร์ตี้ แต่เขาไม่ได้ไป

2. Pronouns (สรรพนาม) การอ่านที่ดีนั้น เขาเชื่อว่าต้องเข้าใจ Pronouns ที่พบว่ามีหมายถึงใคร เพื่อจะได้สื่อความหมายที่ถูกต้องชัดเจน ช่วยให้อ่านได้ความเข้าใจมากขึ้น ปัญหาเหล่านี้จะพบมากในประโยคยาวๆ หรือสังกรประโยค (Complex Sentence) Pronouns คำที่ก่อให้เกิดปัญหายากในการอ่านก็คือ This, these, that, those, such, it และ Relative pronouns เช่น Who, Which, that....., etc. ดังตัวอย่าง

It is curious that many people do not like ballet, theater, opera recitals or orchestral concerts but will avidly watch them on T.V.

Them หมายถึงอะไร

3. Punctuation (เครื่องหมายวรรคตอน) ปกติแล้ว Punctuation จะพูดกันในวิชาการเขียน (Course of Writing) เพราะมันเกี่ยวข้องกับการเขียนมากกว่าการอ่าน อย่างไรก็ตาม Punctuations ที่ผู้เขียนใช้ในการเขียนนั้น ก็เพื่อทำให้ผู้อ่านง่ายต่อการอ่านนั่นเอง Punctuation ปกติจะเป็นตัวแนะ (Clues) อย่างดีสำหรับผู้อ่าน ผู้เขียนหมายความว่าอย่างไร

4. Vocabulary in Context (คำศัพท์ในบริบท) ซึ่งจะมีอยู่ 3 ลักษณะคือ

4.1 General Vocabulary

(คำศัพท์ทั่วไป)

4.2 Technical Vocabulary

(คำศัพท์เทคนิค คำศัพท์เฉพาะ)

4.3 Slang and Idioms

(คำแสลง และสำนวน)

หากหนังสือที่เราอ่านใช้คำศัพท์ประเภทคำศัพท์โดยทั่วไป (General Vocabulary) การอ่านก็คงไม่ยุ่งยากนักเพราะหากคำใดที่เราไม่รู้ก็สามารถเปิดหาได้จากพจนานุกรม แต่หากเป็นคำศัพท์เฉพาะ (Technical Vocabulary) แล้ว การอ่านจะยุ่งยากมากขึ้น หากผู้อ่านไม่มีความรู้ในเรื่องเหล่านั้นอยู่บ้างเลย และยิ่งไปพบคำศัพท์ประเภทศัพท์แสลง (Slang) หรือสำนวน (Idioms) ต่างๆ ด้วยแล้วยิ่งทำให้การอ่านเกิดความยุ่งยากมากขึ้น เพราะเราจะหาความหมายได้เลยจาก Dictionary ผู้อ่านต้องอาศัยบริบท (Context) เดาความหมายเอาเอง ซึ่งจะต้องใช้ความสามารถหลายด้านประกอบกัน

5. Transitional Words

คือกลุ่มคำในประโยคหรืออนุเจต (paragraph) ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ทิศทางของใจความว่าจะเป็นไปในลักษณะใด เช่น คำว่า also, furthermore, in addition, moreover, and not only but คำเหล่านี้จะเป็นตัวบ่งชี้ข้อความที่จะตามมาว่าจะเป็นไปในลักษณะสอดคล้องกันไปไปในแนวทางเดียวกันกับข้อความข้างหน้า

นอกจากนี้ยังมี Transitional Words อีกหลายประเภท เช่น บอกใจความแย้งกัน ใจความเป็นเหตุ-ผลกัน เป็นต้น ซึ่งผู้สอนควรจะศึกษาทำความเข้าใจให้ดี

การสอนอ่านนั้นต้องขึ้นกับองค์ประกอบหลายๆ ด้านมาประกอบกัน ครูผู้สอนควรจะศึกษาองค์ประกอบเหล่านั้นให้ดีเสียก่อน แล้วศึกษาดูสภาพของผู้เรียนของตน หลังจากนั้นจึงพยายามหาทางส่งเสริมผู้เรียนของตนให้มีความสามารถในองค์ประกอบต่างๆ อันจะทำให้การสอนของตนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การเรียนการสอนก็จะเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 กระบวนการอ่าน

แฮริส และ ซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979 : 19-20) กล่าวว่า การอ่านมีกระบวนการดังต่อไปนี้

1. Sensation (การรับสัมผัส) การอ่านจะเริ่มจากตาทั้งสองข้างกระทบกับเครื่องหมายและตัวอักษรโดยอาศัยแสง เป็นไปตามระบบการทำงานของตาอันจะเป็นทางนำไปสู่ระบบสมอง สมองจะวินิจฉัยต่อไปว่าเห็นอะไร นั่นคือจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของตนว่าเห็นอะไร ด้วยกระบวนการนี้จะต้องอาศัยตัวหนังสือที่พิมพ์ ชัดเจน ขนาดเพียงพอ แสงสว่างพอ และตาสามารถรวมสิ่งนั้นๆ ที่จ่อมาตาได้สายตาก็ต้องรวดเร็วเคลื่อนไหวกว้างได้อย่างครอบคลุม

2. Perception (การรับรู้) เป็นขั้นตีความโดยอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นกระบวนการหลังจาก Sensation แล้ว เมื่อสายตาส่งภาพที่เห็นหรือส่งตัวอักษรที่เห็นไปสู่สมอง สมองจะรับแล้วตีความออกมาว่าสิ่งที่เห็นคืออะไร ตัวหนังสือที่เห็นเป็นคำอะไร

3. Comprehension (ทำความเข้าใจ) คือ กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยค และความหมายในประโยคจากกลุ่มคำที่พบเห็นและทราบว่ คำคำนั้นหมายถึงอะไร ทำอะไร เป็นอย่างไร มีบทบาทอย่างไร

4. Reaction (การตอบสนอง) เมื่อเข้าใจแล้วก็ตอบสนอง อาจจะเป็นการตอบสนองทางกาย หรือตอบสนองทางอารมณ์

กู๊ดแมน (Goodman, 1982 : 13) กล่าวว่า กระบวนการอ่าน (Reading Process) มี 5 ขั้นตอน

1. การจดจำตัวอักษร (Recognition - initiation) หมายถึงขั้นตอนที่สมองระลึกหรือจำตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่าคำนั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไรและการอ่านก็จะเริ่มขึ้นเป็นการริเริ่มการอ่านอีกแบบหนึ่งตามความคิดของเขาหรือการอ่านอาจจะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภาพนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง เป็นต้น

2. การคาดคะเน (Prediction) เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด

3. การยืนยัน (Confirmation) เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้นั้นถูกต้องหรือไม่ เป็นการหาคำยืนยันในความคิดของผู้อ่าน

4. การแก้ไข (Correction) เป็นการปรับ หรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่งเมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์นั้นไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง

5. การสิ้นสุดการอ่าน (Termination) คนเราจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว หรืออาจจะไม่ใช่การอ่านจบแล้วแต่เป็นเพราะผู้อ่านจับความหมายในการอ่านได้น้อย หรือผู้อ่านทราบเรื่องที่จะอ่าน มิฉะนั้นก็เป็นเพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจก็ได้ เป็นต้น

การอ่านตามความคิดของ กู๊ดแมน (Goodman) นั้นถือเป็นเกมส์การเดาทางจิตวิทยา กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างข้อความขึ้นมาใหม่ หรือได้ตั้งสมมติฐาน หรือเดาเรื่องเดาความหมายสิ่งที่อ่านขึ้นมาแล้วจึงหาข้อยืนยันสมมติฐาน หรือการเดาของว่าเดาถูกต้องหรือไม่ ผู้อ่านจะใช้ความซ้ำซ้อนของภาษาเพื่อจะเดาความ และจะเลือกสุ่มจากเรื่องที่อ่านโดยอาศัยเสียงและตัวอักษร วากยสัมพันธ์ และความหมายเป็นเครื่องช่วยแนะการเดาความนั้นๆ

ผู้อ่านที่ดีจะสามารถเดาให้ถูกต้องโดยอาศัยตัวแนะน้อยที่สุด และการสร้างความหมายของผู้อ่าน จะกระทำต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ เป็นกระบวนการ วัฏจักร คือทำการสุ่มข้อความ (Sampling) การเดาเรื่อง (Prediction) การทดสอบว่าสิ่งที่อ่าน คิด หรือเดาล่วงหน้าไว้นั้นถูกต้องตรงกับเรื่องจริงหรือไม่ ถ้าถูกต้องก็ยืนยันกับข้อคิดนั้น (Confirmation) และสร้างความหมายขึ้นมา (Meaning Construction) ถ้าสิ่งที่เดาไว้ไม่ถูกต้อง ผู้อ่านก็จะเปลี่ยนแปลงแนวความคิดใหม่ กระบวนการในลักษณะนี้จึงดำเนินไปเรื่อยๆ ขณะที่อ่าน

2.4 หลักการสอนอ่าน

หลักการสอนโดยทั่วไป แฮริส และ ชิเพย์ (Harris and Sipay, 1979 : 141 - 142)

กล่าวว่า ในการสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนควรยึดหลักการสอน ดังต่อไปนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้การอ่านที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่างๆ อย่างพอเพียงกัน เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอๆ กับการฝึกอ่านในใจ การฝึกผู้เรียนอ่านด้วยตัวครูเป็นผู้ฝึกให้ ก็ควรให้ผู้เรียนหัดอ่านด้วยตนเองอย่างละเท่าๆ กันด้วย
4. บทเรียนและกิจกรรมต้องสนองความแตกต่างของแต่ละบุคคลด้วย เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถที่ไม่เหมือนกัน
5. ต้องให้ความสนใจใส่ใจต่อผู้เรียนที่มีปัญหา ต้องให้เวลาและช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนเหล่านั้น
6. ควรมีแผนงานเพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนกระทั่งถึงระดับมัธยมปลาย

2.5 การสอนอ่านภาษาต่างประเทศ

ในการเรียนภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นภาษาใด จุดมุ่งหมายย่อมเหมือนกัน โดยทั่วไปแล้วมักจะมีจุดหมายที่จะพัฒนาปัญญาของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่เข้าใจกันได้ในหมู่มนุษย์ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรม และการดำรงชีวิตของชนชาติเจ้าของภาษานั้นได้อย่างถ่องแท้ขึ้น สามารถใช้ภาษานั้นๆ เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในชั้นสูงหรือในต่างประเทศได้

สำหรับงานวิจัยภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวกับการสอนนั้นได้มีศึกษาค้นคว้าและเสนอแนวความคิดกันมากมาย แต่ช่วงหลังได้มีงานวิจัยที่เน้นไปในการสอนภาษาที่สอง งานวิจัยภาษาต่างประเทศเริ่มเปลี่ยนเป็นภาษาที่สอง ทั้งนี้เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงทางสภาพสังคม และความจำเป็นในการใช้ภาษา เช่น ผู้ที่ใช้ภาษาที่หนึ่งแล้วไปอยู่ในประเทศที่มีภาษาประจำชาติอีกภาษาหนึ่ง ก็ต้องใช้ภาษาที่สอง เช่น ชาวเอเชียที่ไปอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

จากสภาพการเรียนการสอนพบว่า การสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาภายในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ โอกาสที่จะได้ใช้จริงมีน้อย

ส่วนการสอนภาษาในฐานะเป็นภาษาที่สองนั้น ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกการฟัง พูด อ่าน เขียนทั้ง 4 ทักษะไปพร้อมๆ กัน และผู้เรียนสามารถจะพูดคุยติดต่อกับเจ้าของภาษาได้ ดังนั้นความสามารถในการสื่อสารภาษาจึงมีโอกาสดำรงใช้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

นอกจากนั้นประสิทธิภาพในการสอนของครูผู้สอน ตลอดจนเทคนิคและวิธีการก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้สภาพการเรียนการสอนภาษาบรรลุเป้าหมาย

กู๊ดแมน (Goodman, 1982 : 68) กล่าวว่า หลักการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงถึงในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. การอ่านภาษาที่สองนั้นสำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้น หากได้มีการเปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือนกัน กับสิ่งที่แตกต่างกันหรือกับภาษาของตนเอง
2. การอ่านจะทำให้ เด็กรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการคุมโครงสร้าง ไวยากรณ์บ้าง หรือหากโครงสร้างไวยากรณ์ยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจ เบื่อหน่ายที่จะอ่าน
3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่ายๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ดีด้วย นั่นคือ สิ่งที่เหมาะสมให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจมีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับ ภูมิหลังประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย
4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกอ่าน ควรหลีกเลี่ยงวัสดุการเรียนที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องเกี่ยวกับวรรณคดีที่จะให้ผู้เรียนอ่าน ควรเป็นเรื่องทั่วไป เช่น ป้ายต่างๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือกวัสดุการเรียนในลักษณะใด ก็ต้องแล้วแต่ภูมิหลังของผู้เรียน
5. การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเขาได้พูดสิ่งที่อ่านเสียก่อน สำหรับผู้เริ่มเรียนนั้น ควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอน สำหรับพูดก่อนหลังจากนั้นจึงให้เขาอ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในระดับกลางก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูดเรื่องนั้นๆ ก่อนจึงค่อยให้อ่าน ภายหลัง

6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่าน หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่นๆ ก่อน มุ่งเพียงกระบวนการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น วิดโดว์สัน (Widdowson. 1979 : 145 - 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้น ควรเป็นการรวมทักษะอื่นเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมการเขียนเข้ากับการอ่าน เท่ากับว่า นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกันผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกการเขียน พัฒนาการเขียนไปด้วย เช่น ในขณะที่สอนอ่านครูก็จะมีแบบฝึกหัดให้ทำเพื่อให้ผู้เรียนแปลความสิ่งที่อ่านได้ไปสู่การเขียน

เกบฮาร์ด (Gebhard. 1985 : 16-20) ได้เสนอหลักการสอนอ่านสำหรับครูที่สอน ภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้นักเรียนการสอนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นได้ดังนี้

1. การฝึกฝนการอ่านสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้ เพราะยิ่งผู้เรียนใช้เวลาในการอ่านเท่าไรก็ยิ่งเป็นผู้อ่านที่ดีมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นครูต้องพูดให้น้อยลง และให้นักเรียนได้อ่านมากขึ้นในช่วงเวลาที่สอน นอกจากนี้ครูอาจใช้วิธีทำเอกสารประกอบการอ่าน เพื่ออธิบาย คำศัพท์หรือโครงสร้างยากๆ โดยครูไม่ต้องเสียเวลาอธิบาย แต่ให้นักเรียนศึกษาด้วยตัวเองจากเอกสาร

2. บทอ่านที่มีความหมายต่อผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านได้ บทอ่านที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนย่อมมีผลให้การเรียนประสบผลสำเร็จมากกว่า ครูอาจสอบถามความสนใจจากผู้เรียนแล้วจัดทำเป็นมุมการอ่าน เป็นต้น

3. ความซ้ำซ้อนของภาษาช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่านได้ ความซ้ำซ้อนจากการใช้ประโยคหรือคำที่มีความหมายคล้ายกันในข้อความที่อ่าน บางครั้งอาจเป็นคำตรงกันข้าม หรือการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ครูควรชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนอาจเดาความหมายจากคำ หรือประโยคจากตัวแฉะต่างๆ ที่ปรากฏในข้อความ

4. การเสริมข้อมูลเพิ่มเติมช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการอ่านได้ เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนต่างกัน ครูจึงควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้นด้วยความเข้าใจดียิ่งขึ้น

5. การอ่านเป็นกลุ่มคำช่วยให้การจับใจความดีขึ้น การอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ควรเป็นการอ่านแบบคำต่อคำ หรือรู้ความหมายทุกคำ แต่ควรอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อจับใจความได้ดีขึ้น ครูอาจช่วยเหลือในตอนแรก โดยการแบ่งคำเป็นกลุ่มๆ ให้อ่าน ผูกให้ผู้เรียนแบ่งคำเป็นกลุ่มเองจากกลุ่มคำสั้นๆ แล้วขยายให้ยาวขึ้นหรืออาจใช้นิพจน์ หรือบทละครสั้นๆ ช่วยในการฝึกอ่าน

6. สื่อการสอนช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านแก่ผู้เรียน การใช้รูปภาพ ของจริง เครื่องมือต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น และสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี

7. บรรยากาศในการเรียนการสอนควรเป็นไปอย่างสบายไม่เคร่งเครียด การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านกันเอง โดยมีครูคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการจะทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด และเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

ทรงพร อิศโรสุกุล (2538 : 10-14) กล่าวถึงหลักพื้นฐานในการสอนอ่านที่ควรคำนึงดังต่อไปนี้

1. ควรเป็นการอ่านในระดับข้อความ ครูผู้สอนไม่ควรสอนให้ผู้เรียนศึกษาเฉพาะส่วนย่อยๆ ของภาษาในบทอ่านและมองว่าคำ วลี ประโยค ในบทอ่านต่างเป็นอิสระต่อกันจนเข้าใจผิดคิดว่าการจะเข้าใจบทอ่านนั้นๆ จะต้องศึกษาหน่วยย่อยๆ เหล่านั้นอย่างละเอียดแต่ควรสอนให้ผู้เรียนอ่านและเข้าใจความหมายเป็นย่อหน้า

2. ควรเน้นความเข้าใจโดยสรุปก่อนความเข้าใจในรายละเอียด การสอนอ่านควรเน้นให้ผู้อ่าน อ่านเพื่อได้ความเข้าใจทั้งหมดของเรื่องที่อ่านเสียก่อน หลังจากนั้นจึงค่อยลงไปในรายละเอียดของเนื้อหา แบบฝึกหัดที่ให้ทำก็เช่นเดียวกัน ควรให้ผู้เรียนได้ใช้ความเข้าใจกว้างๆ เช่น จุดมุ่งหมายของบทอ่านเสียก่อนจึงค่อยถามความเข้าใจเกี่ยวกับศัพท์ สำนวน หรือเนื้อหาในรายละเอียด

3. ควรใช้บทอ่านที่พบในชีวิตจริง (authentic text) ตำราที่ใช้สอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปมักเลือกใช้ภาษาที่ทำได้ง่ายแล้ว การทำเช่นนี้กลับมีข้อเสีย คือในชีวิตจริงคนเรามักพูดหรือเขียนข้อความหมายเดิม อ้างถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้ว หรือมักมีการใช้เครื่องบ่งบอกต่างๆ การนำข้อเขียนมาทำให้ง่ายกลับทำให้ข้อความนั้นยากแก่การเข้าใจเพราะผู้เรียนขาดเครื่องช่วยในการเดาความหมาย

4. ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ (integrated skills) ครูผู้สอนไม่ควรสอนทักษะการอ่านโดยแยกออกจากทักษะอื่นๆ โดยสิ้นเชิง เพราะในชีวิตจริงเมื่อเราได้ฟัง หรืออ่านอะไรแล้วเรามักจะนำไปเล่าต่อหรือเขียนให้คนอื่นอ่าน ดังนั้นกิจกรรมการอ่านควรนำทักษะอื่นมาเสริม การฝึกทักษะการอ่านด้วย เช่น อ่านประกาศสมัครงาน แล้วเขียนจดหมายไปบอกเพื่อน

5. ควรอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย ครูผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนรู้จุดมุ่งหมายก่อนเริ่มการอ่านทุกครั้ง เพราะจะเป็นเครื่องกำหนดประเภทของการอ่านและทักษะในการอ่านแบบต่างๆ

6. ควรเน้นที่กระบวนการค้นคว้าหาคำตอบ การอ่านเป็นกิจกรรมที่ต้องเป็นไปด้วยการเคลื่อนไหว เพราะตลอดเวลาผู้อ่านจะต้องเดาความหมาย ทำนาย ตรวจสอบ และถามคำถามตัวเอง ดังนั้นในการอ่านควรมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาและฝึกฝนความสามารถในทักษะเหล่านี้อย่างเป็นระบบมากกว่าที่จะเน้นที่คำตอบ

7. ผู้เรียนควรอ่านด้วยตนเอง หลังจากการสอนคำศัพท์บางคำที่คาดว่าจะมีปัญหาและให้หลักการในการอ่านแล้ว ควรปล่อยให้ผู้เรียนอ่านด้วยตนเองเพื่อเขาจะได้ฝึกช่วยตนเองเมื่อพบคำศัพท์ใหม่จะได้รู้จักเดาคำพินัยจากคำข้างเคียงหรือจากรากศัพท์

8. ส่งเสริมการอ่านนอกเวลาเรียน ทักษะการอ่านจำเป็นต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอจนเกิดความชำนาญ การอ่านในห้องเรียนจึงไม่พอ ครูจึงต้องมีส่วนช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้สนใจในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียน

2.6 การเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

การเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น หน้าที่และบทบาทของครูจะต้องเปลี่ยนไปจากเดิมนั้นคือ ครูผู้สอนจะมีหน้าที่จัดเตรียมกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนไว้ล่วงหน้า ทำเครื่องมืออุปกรณ์การสอนให้ชัดเจน ให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหาและวางแผนให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง อาจจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวว่า “ครูที่ดีคือผู้ให้คำแนะนำที่ดี” (A Good Director) ไม่ใช่ครูแสดงหรือควรทำกิจกรรมเสียเอง ครูผู้สอนจะต้องหาทางสร้างประสบการณ์และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ผู้เรียนจึงเป็นผู้ทำกิจกรรม และหากจะวัดความสำเร็จของผู้เรียนก็วัดได้จากการกระทำนั่นเอง

เกิตเตกโน (Gettegnoo, 1963 : 78) พบว่า หากครูผู้สอนยิ่งพูดน้อยเท่าไรก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบต่อตนเองมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เขาเชื่อว่าการที่ครูไม่พูดนั้นคือการหยุดการรบกวนไม่ขัดจังหวะผู้เรียนในขณะที่เรียน สอดคล้องกับความคิดของ สเตวิก (Stevick, 1980 : 197) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนทุกอย่างควรให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสัมผัสด้วยตัวเองแล้วจะทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายดีขึ้น วิธีการหนึ่งนั้นคือ ผู้สอนต้องพูดน้อย และในการสอน

ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นที่สำคัญคือ บรรยากาศในห้องเรียนต้องทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ และกล้าใช้ภาษา ซึ่งครูจะต้องพยายามสร้างให้เกิดขึ้นโดยคอยเป็นที่ปรึกษาให้กำลังใจให้ความอบอุ่น อันจะก่อให้เกิดความมั่นใจและเข้าใจในบทเรียนอีกประการหนึ่งคือครูและผู้เรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของบทเรียนเป็นอย่างดี อันจะทำให้เห็นภาพพจน์ของการเรียนชัดเจนขึ้น และย่อมจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางภาษาไปในทางที่ดีขึ้น

เนลสัน (Nelson, 1984 : 2-5, 8) ได้แสดงความคิดเห็นและแนวทางในการสอนอ่าน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้ว่าควรจะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทเรียน แล้วให้เวลาและโอกาสแก่ผู้เรียนที่จะได้อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนนั้นๆ ด้วยตัวของเขาเองจะโดยวิธีใดก็ได้ แล้วนำสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนได้จากการอ่านมาอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน และกิจกรรมสุดท้ายควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาและเข้าใจมากขึ้น และสิ่งที่ไม่ควรละเลยในกิจกรรมการเขียนของเขาก็คือ ให้ผู้เรียนได้เขียนประโยคใจความสำคัญ Main Ideas ของเรื่อง เขาพบว่า กิจกรรมการอ่านนั้นสอดคล้องกันเป็นอย่างดีกับกิจกรรมการเขียน

กล่าวโดยสรุป การเรียนการสอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางนั้นควรมีลักษณะใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

1. จัดการเรียนการสอนให้อยู่ในลักษณะกลุ่ม
2. ใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการสนทนา และให้ค้นพบด้วยตนเอง และแก้ไขข้อ

บกพร่องด้วยตนเอง

3. ให้เพื่อนช่วยเพื่อนด้วยกัน และให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง

2.7 จิตวิทยาในการสอนอ่าน

คาร์โรลล์ (นฤมล กังวาลไกล. 2534 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Carroll, 1964 : 188)

กล่าวถึง จิตวิทยาการอ่านมีหลักสำคัญควรยึด 3 ประการ คือ

1. Reinforcement (การเสริมสร้าง) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการวางเงื่อนไขในการเรียนการสอน มีความมั่นคงถาวรในการเรียนอ่าน การฝึกอ่านแต่อย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนอ่านหรือจำคำได้ ต้องอาศัยการเสริมแรงด้วย
2. Insight (การหยั่งเห็น) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยพลันของเด็ก แต่เกิดหลังจากที่เด็กได้ลองผิดลองถูกมาหลายครั้งแล้ว เช่น เด็กเห็นคำว่า “กิน” มาก่อนแล้วพบคำว่า “บิน” เด็กก็จะอ่านว่า “กิน” แต่เมื่อได้รับการสอนหรือได้ลองสะกดดู เด็กก็จะอ่านคำว่า “บิน” ได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ (Piaget) เพียเจต์กล่าวว่า ความรู้คือ ประสบการณ์ที่ได้รับการสะสมมาแล้วในอดีต กล่าวคือ เมื่อเด็กมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า ภายนอกแล้ว จะเก็บผลลัพธ์นั้นไว้ในตัวเมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีกเด็กจะผสมผสานความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกันกับประสบการณ์เดิมแล้วทำให้เกิดความคิดต่างๆ ไปใช้ในการทำปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

จะเห็นได้ว่า การสอนอ่านนั้นเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจอย่างละเอียดรอบคอบ การสอนที่ดีจะช่วยเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้สอน ทั้งนี้ผู้สอนที่ดีต้องไม่ลืมที่จะศึกษาวิธีสอนแบบใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อช่วยพัฒนาวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.8 บทบาทของครูในการเรียนการสอนอ่าน

ในการเรียนการสอนอ่านนั้น หน้าที่ของครูไม่ใช่การอ่านให้เด็กฟังหรือการหาบทความที่เต็มไปด้วยคำศัพท์ใหม่ๆ แปลกๆ หรือเนื้อหาที่เด็กไม่คุ้นเคยและยากเกินความสามารถของเด็กให้อ่าน เพราะนั่นเท่ากับเป็นการปิดกั้นหรือทำลายความสามารถในการอ่าน การจินตนาการและการเจริญเติบโตทางความคิดของเด็ก

ห้องเรียนสำหรับการเรียนการสอนอ่านนั้น ควรเป็นสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมการอ่าน (และการเขียน) ที่มีความหมายและมีประโยชน์สำหรับเด็ก เป็นสถานที่สำหรับให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างอิสระโดยปราศจากการบังคับหรือประเมินค่า ในเมื่อเด็กจะต้องอ่านอย่างมีความหมาย ดังนั้นครูจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแน่ใจว่าสิ่งที่เด็กอ่านนั้นมีความหมายสำหรับเด็กจริง และไม่ยากเกินไปอันจะเป็นการทำลายกำลังใจและก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายขึ้น ทั้งนี้เพราะวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการเรียนการสอนอ่านก็คือ “การอ่าน” นั่นเอง

สมิธ (Smith, 1973 : 184 - 194) ได้เสนอข้อบกพร่อง 12 ข้อ ที่ครูควรจะต้องละเว้นในการสอนอ่านเพราะไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดังต่อไปนี้

1. การที่ผู้สอนตั้งเป้าหมายของการอ่านว่าเป็นการสอนกฎ (Rules) ที่จะใช้ในการอ่าน เพราะไม่มีกฎที่จะช่วยผู้เรียนอ่านได้ ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้โดยการอ่านแล้วพัฒนากฎภายในสมอง (Internal Rules) ขึ้นเพื่อใช้ในการอ่าน

2. ผู้สอนเน้นการฝึกทักษะการออกเสียง ฝึกให้ผู้เรียนอ่านออกเสียง การเน้นเรื่องนี้จะไม่ช่วยผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ เพราะเสียงไม่ช่วยให้เกิดความเข้าใจที่แท้จริง

3. ผู้สอนเน้นให้นักเรียนรู้จักและจำชื่อตัวอักษรและคำใหม่ให้ได้ก่อนอ่าน เพราะเด็กจะจำได้แต่ชื่อไม่สามารถเชื่อมโยงชื่อตัวอักษรหรือชื่อของสิ่งของเข้ากับมโนทัศน์ของตัวอักษรหรือสิ่งของนั้นได้ ควรให้ผู้เรียนเรียนรู้คำต่าง ๆ ด้วยตนเอง

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนหาความหมายของสิ่งที่อ่านด้วยการแปลระดับคำ เพราะความหมายระดับคำไม่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ คำแต่ละคำมีความหมายที่อาจเป็นไปได้หลายความหมายควรให้ผู้เรียนแปลความหมายของคำเมื่ออยู่ร่วมกับคำอื่นในบริบทเดียวกันจะช่วยจำกัดความเป็นไปได้ของความหมายให้แคบลง

5. ไม่ให้มีการเดาและพยายามให้ผู้เรียนอ่านอย่างระมัดระวัง การอ่านโดยไม่ถือว่าเป็นการอ่าน และการอ่านอย่างระมัดระวังจะทำให้การอ่านเป็นอย่างเชื่องช้า ไม่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้อ่านที่ชำนาญได้ การอ่านซ้ำผู้อ่านต้องใช้ข้อมูลด้านตัวอักษรมา ควรส่งเสริมให้มีการเดาอย่างมีหลักการ คือใช้ข้อมูลด้านการลำดับคำและความหมายให้มากที่สุด การอ่านจะเร็วขึ้น

6. พยายามให้ผู้เรียนหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาด ผู้เรียนจะติดกับตัวอักษรและพยายามถอดความหมายทุกตัว เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด การเดาก็จะไม่เกิดขึ้น ควรให้ผู้เรียนเสี่ยงที่จะใช้คำผิดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ว่า กฎหมายที่ตนใช้นั้นถูกต้องหรือไม่

7. เกิดการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีเมื่อผู้เรียนทำผิด เพราะการอ่านเป็นกระบวนการที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feed back) ในตัวของมันเอง การที่ผู้สอนแก้ข้อผิดพลาดจะขัดจังหวะการอ่านของผู้เรียน นอกจากนี้การอ่านโดยเว้นคำบางคำหรืออ่านผิดถ้าไม่ทำให้ความหมายหรือโครงสร้างผิดที่ไม่ถือเป็นข้อผิด

8. พยายามแก้ไขการเคลื่อนสายตาที่ไม่ถูกต้อง การที่เด็กมองผิดที่เพราะเขาไม่รู้ว่าข้อมูลใดเป็นสิ่งที่เขาต้องการหา การที่ผู้สอนพยายามแก้ไขโดยการฝึกซ้ำๆ (Drill) ให้เด็กเคลื่อนสายตา จากข้อมูลที่ไม่มีความหมายไปสู่ข้อมูลอื่นๆ นั้น ผิด ตัวเด็กเองจะสามารถแก้ไขความไม่ถูกต้องนี้ได้

9. แยกและให้ความสนใจเด็กที่มีปัญหาการอ่านเป็นพิเศษ เด็กที่มีปัญหาในการอ่าน คือผลของการอ่านต่ำกว่าที่เป็นอยู่เสมอๆ และเด็กที่ผู้สอนคิดว่ามีปัญหาคือ เด็กที่ทำคะแนนได้น้อยทั้งสองกรณีนี้ ไม่ควรปฏิบัติต่อเด็กเป็นพิเศษ เพราะจะเกิดผลเสีย คือเด็กกังวลและเครียด ทำให้มุ่งจับรายละเอียดขณะอ่าน

10. พยายามให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการอ่านสำคัญมาก และการล่าหลังเพื่อนเป็นผลร้าย จะทำให้การเรียนตึงเครียด เพราะผู้เรียนต้องพยายามปรับตัวให้อยู่ในระดับเดียวกับเพื่อน ความก้าวหน้าในการอ่านไม่ได้หมายความว่าต้องอยู่ระดับเดียวกับเพื่อน

11. ในขณะที่สอนอ่าน ผู้สอนพยายามสอนทักษะการสะกดคำ การเขียน และการพูดไปด้วย ทักษะเหล่านี้มีระบบต่างจากการอ่าน การเขียนไวยากรณ์ต้องถูกต้อง การพูดต้องออกเสียงการสะกดคำต้องเน้นด้านตัวอักษร ซึ่งครอบคลุมระบบการอ่าน

12. การพยายามหาวิธีสอนหรือเทคนิคใหม่มาแก้ไขผู้เรียน ผู้สอนควรพยายามแก้ไขที่ตัวผู้เรียนมากกว่าจะหาวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้แก้ไขผู้เรียน

ข้อแนะนำ 12 ข้อ ดังกล่าวข้างต้นเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนภาษาพึงละเว้น ส่วนวิธีการที่ครูควรปฏิบัติคือ ครูต้องทำบทอ่านให้ง่าย นั่นก็คือ การจัดประสบการณ์การอ่านให้เป็นสิ่งที่มีความหมาย มีความสนุกสนาน มีประโยชน์ และเป็นสิ่งที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

งานวิจัยต่างประเทศ

แบบส์ (Babbs, 1983 : 174 - A) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตกเต็อนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในด้านความรู้ที่มีต่อความเข้าใจ และการระลึกได้ในการอ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการพัฒนาความรู้ของนักเรียนระดับ 4 เกี่ยวกับการอ่าน และสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตกเต็อนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 47 คน กลุ่มควบคุมให้อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษาเพื่อตอบคำถาม ส่วนกลุ่มทดลองให้อ่านแผนการอ่าน เช่น เต็อนตนเองว่า การอ่านเป็นกระบวนการคิด กำหนดจุดมุ่งหมายการอ่าน ประเมินความยากของหนังสือ กำหนดวิธีเรียนเพื่อให้ถึงจุดมุ่งหมาย เป็นต้น ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีความเข้าใจและระลึกได้ในการอ่านไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่กลุ่มควบคุมมีความรู้เกี่ยวกับวิธีอ่านให้ได้ผลดีอยู่ในระดับต่ำ การใช้บัตรตกเต็อนเป็นวิธีการที่มีผลดีในการชักชวนให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ยุทธวิธีในการอ่าน

เดลานีย์ (Delaney, 1985 : 111 - A) ทำการศึกษามูลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อ ความเข้าใจกับนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่ม ที่ 2 ฝึกโดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วขีดเส้นใต้ในประเด็นสำคัญๆ เอาไว้ แล้วทำการจดบันทึกสิ่งสำคัญเหล่านั้นเท่าที่จำได้ และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุม ใช้วิธีเดิม ผลการทดลองพบว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

เดคเคอร์ (Decker, 1988 : 1746 - A) ได้ศึกษาผลของการเขียนที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเรียนอยู่ในระดับ 10-12 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่ง ในชุมชนบริเวณเทือกเขาร็อกกี โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเรียนการอ่านโดยเลือกหัวข้อที่อ่านแล้ว และนำมาเขียนทุกวัน วันละ 10 นาที เป็นเวลา 16 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านโดยไม่เขียน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมแต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านแบบต่างๆ กับวิธีการสอนตามคู่มือครู อาทิเช่น การสอนอ่านโดยวิธีอิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา การสอนอ่านโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไต่อะแกรมและการสอนอ่านแบบ OK5R ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครู (เยี่ยมจิต บุรณะโกคา 2533 : 102, บังอร หล่อวิริยากุล 2535: 100, อุษณีย์ วรรณจีย์ 2536 : 107, เฉลิมศรี เรียนประเสริฐ 2537:39)

จากการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่ควรปลูกฝังให้แก่ผู้เรียน และวิธีสอนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรจะได้นำเทคนิคการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบ MIA มาใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของเด็กในระดับประถมศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีในการอ่านให้แก่ผู้เรียนต่อไป

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนอ่านโดยวิธี MIA

3.1 ความเป็นมาของวิธีสอนแบบ MIA

ในด้านที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษนั้น ทุกประเทศได้ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษตลอดมา ประเทศไทยเราก็เช่นเดียวกันให้ความสนใจต่อภาษาอังกฤษมากเช่นกัน จนกระทั่งบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่บังคับให้ผู้เรียนเรียนวิชาหนึ่ง ในด้านการสอนภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนต่างก็พยายามค้นคว้าหาวิธีการใหม่ๆ มาใช้กันอยู่เสมอๆ แต่ผลที่ได้รับก็ยังไม่น่าพอใจนัก

สำหรับประเทศไทยเราถือว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ โอกาสที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนี้น้อยมาก ดังนั้นบรรดาครูอาจารย์และนักการศึกษาจึงได้พยายามส่งเสริม ฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านตำรา หรือเอกสารภาษาอังกฤษกันมาก แต่ก็ยังไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งก็ต้องพยายามหาทางปรับปรุงแก้ไขกันไป ไม่เฉพาะประเทศไทยเท่านั้นที่ประสบปัญหานี้ พุดได้ว่าทุกประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ต่างก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน

George s. Murdoch อาจารย์สอนภาษาที่มหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน จึงได้คิดหาวิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่ขึ้นโดยได้ยึดหลักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ จิตวิทยาในการคิดและการสอนเพื่อการสื่อสารขึ้นโดยใช้ชื่อว่า MIA หรือ "A More Integrated Approach to the Teaching of Reading" นอกจากยึดหลักดังกล่าวแล้วเขายังยึดการฝึก หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การฟัง - การพูด - การอ่าน และการเขียนควบคู่กันไปตลอดเวลา โดยเขากล่าวว่า การสอนของครูเท่าที่ผ่านมาส่วนใหญ่จะแยกทักษะแต่ละทักษะออกจากกันโดยเด็ดขาด ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมาก เพราะการกระทำอย่างนั้นไม่ถือเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้รอบรู้ทางภาษาเลย และวัสดุการเรียนต่างๆ ที่ให้ผู้เรียนในปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่จะเห็นว่า จะพยายามแยกทักษะต่างๆ ออกจากกันอย่างเห็นได้ชัด เช่น ทักษะการอ่าน มักจะถูกจัดแยกจากทักษะอื่นๆ โดยสิ้นเชิง หากวันใดต้องการสอนการอ่านให้กับผู้เรียน วันนั้นทักษะอื่นๆ ก็ไม่ได้ให้ความสนใจเลย เพียงมุ่งให้ผู้เรียนฝึกอ่านเท่านั้น ซึ่งการกระทำอย่างนั้นเป็นการกระทำที่ผิด ทักษะต่างๆ ปกติต้องเกี่ยวพันกันเสมอ ในการสอนแต่ละครั้งควรมีทักษะทั้ง 4 ประกอบกันไป แต่จะพุ่งความสนใจไปสู่เพียงทักษะใดทักษะหนึ่งเท่านั้น ในขณะที่เดียวกันทักษะอื่นๆ ที่ไม่ได้เน้นก็ได้รับการพัฒนาไปพร้อมกันด้วย

เขายังกล่าวต่อไปว่า การสอนอ่านแล้วให้เด็กทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบ หรือถูก-ผิด นั้น ไม่ใช่เป็นการฝึกการอ่านที่ดี เด็กจะไม่พัฒนาทักษะอย่างอื่นเลย และบางครั้งอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดการสับสนมากขึ้น แบบฝึกที่ดีที่สุดควรจะเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องคิด เขียนออกมาเป็นคำพูดของตน เป็นการฝึกทั้งกระบวนการคิดและฝึกทักษะการเขียนไปในตัวด้วย การใช้แบบฝึกหัดแบบนี้ถือเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอีกอย่างหนึ่งด้วย ดังนั้นจึงเป็นที่มาของวิธีสอนแบบการสอนอ่านโดยวิธีบูรณาการ (A More Integrated Approach to the Teaching of Reading.)

3.2 จิตวิทยาเกี่ยวกับภาษาและการคิดที่สัมพันธ์กับการสอนอ่านวิธี MIA

เนื่องจากการสอนอ่านวิธี MIA นี้เป็นการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งการเรียนการสอนถือเป็นกระบวนการคิดทางภาษา (Thinking process) แบบหนึ่ง ดังนั้นจึงขอกล่าวถึงจิตวิทยาเกี่ยวกับภาษาและการคิดพอสังเขปต่อไป

ภาษาและการคิด (Language and Thinking)

มนุษย์เราทุกคนมีความคิด และสิ่งที่สามารถถ่ายทอดความคิดของแต่ละคนได้ก็คือ ภาษา ความคิดที่เราถ่ายทอดออกมาก็คือเรื่องราว ข่าวสาร อาจเป็นข้อเท็จจริง เหตุผล อารมณ์ ความรู้สึก ความเชื่อ ความคิดเห็น ความต้องการ หากคนเราไม่มีภาษาใช้เพื่อเป็นสื่อความคิด แล้ว คนเราจะคิดอะไรได้ไม่มากความคิดจะสับสน ภาษาจึงเป็นสื่อของความคิด และทำให้มนุษย์คิดเรื่องราวต่างๆ เกิดความเจริญก้าวหน้า สามารถถ่ายทอดความคิดไปยังบุคคลอื่นได้

ภาษาจึงมีอิทธิพลต่อความคิดของมนุษย์ และเป็นตัวอิทธิพลของการรับรู้และการแสดงออกของพฤติกรรม ภาษากับความคิดจะแยกกันไม่ได้ เพราะภาษาเป็นตัวกำหนดความคิดช่วยให้มนุษย์คิดเรื่องราวต่างๆ ลำดับความคิดออกมาเป็นระเบียบแล้วสื่อความคิดออกมาให้ผู้อื่นทราบ

ภาษาเป็นเครื่องมือของการรับรู้ความคิด ซึ่งเป็นเครื่องมือของการสื่อสารที่สำคัญ บุคคลจะรับรู้ความคิดซึ่งกันและกันได้ดีจะต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือของการสื่อสาร จากภาษาที่ใช้ไม่ตรงกัน การรับรู้ทางภาษาไม่ดี จะเกิดการขัดข้องในการสื่อสาร ผู้พูดส่งความคิดออกไปผู้รับความคิดคลาดเคลื่อนหรือบกพร่อง ความคิดที่ส่งไปอาจแปรเปลี่ยนไปได้

ภาษาเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ ภาษาจะไปกระตุ้นให้พฤติกรรมของบุคคลดี หรือเลวก็ได้ขึ้นอยู่กับผู้ใช้ภาษา ภาษาจะไปเร้าหรือกระตุ้นพฤติกรรมของผู้รับสารให้เกิดอารมณ์ รัก ชื่นชอบ โกรธ พ้อใจ ไม่พอใจ ภาษาจึงมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและอารมณ์ แม้แต่ตัวมนุษย์เอง คิดเป็นภาษา คิดไปจะไปกระตุ้นอารมณ์ของตัวเองได้ ทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ ได้เช่นเดียวกัน

ดังนั้นการสอนภาษาจึงต้องคำนึงถึงความคิด ต้องสอนให้คนรู้จักคิด และใช้ถ้อยคำในการสื่อสาร การใช้ถ้อยคำจึงเป็นสิ่งสำคัญทำให้เกิดความสมหวังหรือผิดหวัง ซึ่งเกิดจากกระบวนการคิดทั้งสิ้น

ความหมายของการคิด

พฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจที่มีรูปแบบที่ซับซ้อนมากที่สุด คือ การคิด การคิดเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของมนุษย์ อันเป็นผลมาจากคุณสมบัติทางสมอง

หลายอย่าง วินเค (Vinacke. 1974 : 82) ให้คำจำกัดความของการคิดไว้ว่า “เป็นการจัดระบบและการจัดรูปแบบใหม่ของประสบการณ์ที่ผ่านมาให้เข้ากับสภาพปัจจุบัน” การคิดเป็นพฤติกรรมภายในที่เราสังเกตได้จากการตอบสนองที่ปรากฏออกมาด้วยการใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์อย่างอื่น การตอบสนองเป็นการสะท้อนความคิดออกมาแต่ก็ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เดียวกันหมดทุกอย่าง

จากคำจำกัดความที่กล่าวไว้ข้างต้น เราจะเห็นได้ว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นก่อนจะมีการคิด ส่งผลโดยตรงกับการคิด ขณะเดียวกันในกระบวนการนั้นก็มีการจัดระบบของประสบการณ์ที่ผ่านมา การจัดระบบนี้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แรงจูงใจและอารมณ์จึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับการคิดด้วย ในกระบวนการคิดเราต้องจัดระบบข้อมูลให้เข้ากับสภาพการณ์ ปัจจุบันจึงมีการใช้ข้อมูลใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ฉะนั้นการรับรู้ของบุคคลจึงส่งผลต่อการคิดเช่นเดียวกัน (ชุมพร ยงกิตติกุล 2529 : 1)

ฮัมฟรี (ชุมพร ยงกิตติกุล. 2529 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Humphrey. 1963) กล่าวว่า การคิดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ประสบปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง และปัญหานั้นเป็นสภาพการณ์ที่สกัดกั้นไม่ให้ไปถึงเป้าหมายที่ต้องการได้ พร้อมทั้งได้เสนอว่า สิ่งกระตุ้นบวกกับแรงจูงใจ เป็นสิ่งสำคัญในการคิด การคิดเป็นทักษะที่ต้องใช้สติและสมาธิ พุ่งความสนใจไปสู่เป้าหมาย การคิดจึงจะประสบความสำเร็จ

สรุปได้ว่า การคิดเป็นพฤติกรรมภายในที่ต้องใช้ประสบการณ์ ผสมผสานกับข้อมูลที่ได้รับใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งที่คนเราประสบอยู่ในขณะนั้นและการคิดจะบรรลุเป้าหมายและแก้ปัญหาได้นั้น นอกจากจะต้องใช้ประสบการณ์เดิมแล้วยังจะต้องบวกกับสติ สมาธิ ความสนใจไปสู่ปัญหานั้นๆ ด้วย วิธีสอน MIA นี้จะเริ่มด้วยการตั้งปัญหาให้ผู้เรียนก่อน เป็นการรวบรวมประสบการณ์เดิมของผู้เรียนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำเอาประสบการณ์เดิมของตนผสมผสานกับประสบการณ์ที่ได้รับจะทำให้บทเรียนมีความหมายมากขึ้น การเรียนการสอนจะได้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ทางภาษาตามที่ได้กล่าวแล้ว

กระบวนการคิด

สิ่งที่มนุษย์ต่างกับสัตว์ทั้งหลายก็คือ มนุษย์รู้จักคิดและคิดอย่างมีเหตุผล ส่วนสัตว์คิดไม่เป็น การที่มนุษย์รู้จักคิดทำให้มนุษย์รู้จักปรับปรุงภาวะต่างๆ ให้ดีขึ้น รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การคิดเป็นผลสะท้อนของความเชื่อ ความคิด การตัดสินใจของคนเรา การคิดเป็นสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของคนเราเป็นการทำงานของสมอง ในทางจิตวิทยาแล้วการคิดเป็นการรวบรวม

การเรียนรู้ในอดีตที่มีปฏิสัมพันธ์สภาพในปัจจุบัน คนเราจะคิดอะไรได้ต้องใช้การเรียนรู้ในอดีต การสังสมข้อมูลต่างๆ แล้วแสดงความคิดออกมาต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง การคิดจึงเป็นกระบวนการจำ ต้องมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งนั้นและทัศนคติต่อสถานการณ์นั้น แล้วนำข้อมูลต่างๆ มาพิจารณากลับกรองเป็นความคิดออกมา

การคิดจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความจำ สถิติปัญญา การรับรู้สภาพแวดล้อมและประสบการณ์ในอดีต

การคิดต้องมีสิ่งเร้ามากระตุ้นให้คิด การกระตุ้นอาจเป็นเสียงพูด ภาษา สัญลักษณ์ ใดๆอย่างหนึ่ง เมื่อคนเรารับรู้การกระตุ้นจะเกิดความคิด การคิดแตกแยกกันเป็น 5 ลักษณะ คือ

1. ความคิดจากการทรงจำ
2. ความคิดที่ต้องการแก้ปัญหา
3. ความคิดที่มีเหตุผล ในกรณีเกิดการวิพากษ์วิจารณ์ต้องใช้การวิเคราะห์เพื่อหาเหตุผลประกอบ
4. ความคิดสร้างสรรค์เกิดความคิดเป็นจินตนาการ
5. ความคิดที่เกิดการหยั่งรู้ เกิดความคิดแวบขึ้นมาเกิดแนวทางใดแนวทางหนึ่งอย่างชัดเจน

ไม่ว่าจะคิดในลักษณะใด ตัวผู้คิดจะต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน ผู้คิดจะคิดเป็นภาษา มีการจัดลำดับเรื่องราว นำข้อมูลมารวบรวมจัดลำดับแยกแยะข้อมูลเป็นหมู่พวก เชื่อมโยงกับข้อมูลใหม่หรือสภาพแวดล้อมเป็นความคิดใหม่ขึ้นมา

ประเภทของความคิด

1. การคิดเชิงวิเคราะห์ เป็นกระบวนการคิดที่มีขั้นตอน เป็นการคิดที่มีลักษณะเป็นเหตุผล แบ่งได้เป็น 2 อย่างคือ

1.1 Inductive Thinking การคิดโดยการสังเกต สัมผัส แล้วรวมเป็นกฎเกณฑ์

1.2 Deductive Thinking เป็นการคิดโดยนำกฎเกณฑ์หรือทฤษฎีไปอธิบายหรือสร้าง

ข้อสมมติฐาน

การคิดเชิงวิเคราะห์ ผู้คิดสามารถอธิบายหรือบรรยายสรุปได้ว่าผลสรุปจากกระบวนการคิดของตนมีที่มาและสามารถอนุมานได้อย่างไร

2. การคิดเชิงตรรก เป็นการคิดที่ใช้เหตุผล จำแนกข้อเท็จจริงจากการคิดเห็น การพิจารณาตามลำดับของความสอดคล้องและความต่อเนื่องของกระบวนการให้เหตุผล
3. การคิดเชิงหยั่งรู้ เป็นการคิดที่มีพลังของการสร้างสรรค์ เป็นการคิดที่ไม่มีขั้นตอน เหมือนการควบคุมของสมอง เป็นความคิดที่คนครุ่นคิดหาคำตอบ ขณะนั้นได้คำตอบขึ้นมาทันที การคิดแบบหยั่งรู้นี้ จะต้องอาศัยประสบการณ์ ความเข้าใจระดับสูงได้แก่ เข้าใจความคิดรวบยอด หลักการทฤษฎีมาประกอบกัน
4. การคิดเชิงสร้างสรรค์ เป็นการคิดค้นหาความสัมพันธ์ใหม่ ทำให้ได้ความรู้ใหม่หรือ ข้อมูลใหม่ การแก้ปัญหาวิธีใหม่ การคิดแบบสร้างสรรค์จะเริ่มจากการเก็บสะสมความรู้และข้อมูล เพื่อการแก้ปัญหา และคิดหาความสัมพันธ์ของข้อมูลกับปัญหา และหาแนวทางแก้ปัญหาและ ลงมือกระทำ คนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จะเป็นคนที่มีความละเอียดรอบคอบและมีความคิด ยืดหยุ่นได้ชอบทำงานใหม่ๆ และแปลกๆ เสมอ (บรรเทา กิตติศักดิ์. 2534 : 28)

การคิดกับการเรียนรู้

การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งพฤติกรรมภายนอกที่มองเห็น และ พฤติกรรมภายในที่มองไม่เห็น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้น บลูม (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ 2528 : 127 : อ้างอิงมาจาก Bloom) กล่าวว่า การเรียนรู้แต่ละครั้งจะเรียกว่า เป็นการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ต่อเมื่อ

1. เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสมอง เช่น การเรียนรู้รู้มโนภาพ ฯลฯ
2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ และความรู้สึก หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ เช่น ความเชื่อ ความสนใจ ทศนคติ ค่านิยม ฯลฯ
3. การเปลี่ยนแปลงทางการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อให้เกิดทักษะ เช่น การว่ายน้ำ ฯลฯ

การเปลี่ยนแปลงนี้ จะเริ่มจากข้อ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ พฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็น ผลจากการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ประการนี้

ดังนั้นจะเห็นว่า การคิดและการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่แยกกันไม่ได้เลย คนเราต้องเกิดความคิดก่อนแล้วจึงเกิดการเรียนรู้ หรือคิดแล้วเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั่นเอง

องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้

ดอลลาร์ดและมิลเลอร์ (กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์ 2528 : 127-128 ; อ้างอิงมาจาก Dollard and Miller.) กล่าวว่า องค์ประกอบทำให้เกิดการเรียนรู้ นั้น ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบคือ

1. แรงขับ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อร่างกายหรือจิตใจขาดสมดุลแล้วพยายามผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่ความสมดุลของร่างกายหรือจิตใจอีกครั้งหนึ่ง เช่น เมื่อประสบกับปัญหาแล้วต้องการหาคำตอบให้กับคำถามเหล่านั้น เพื่อขจัดปัญหาให้หมดไป
 2. สิ่งเร้า หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่มากระทบอินทรีย์แล้วกระตุ้นให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมได้ตอบออกมา สิ่งนั้นอาจจะมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ เช่น บทเรียน คน เป็นต้น
 3. การตอบสนอง หมายถึง พฤติกรรมที่อินทรีย์ได้ตอบสนองต่อสิ่งเร้า เมื่อถูกสิ่งเร้ากระทบหรือกระตุ้น เช่น การค้นหาคำตอบต่อปัญหาที่พบ , การพยักหน้าแสดงความเข้าใจ เมื่อฟังครูอธิบายบทเรียน เป็นต้น
 4. การเสริมแรง คือ รางวัลที่ได้รับจากการตอบสนอง เช่น รางวัล คำชมเชย เป็นต้น
- สำหรับการเรียนการสอนอ่านแบบ MIA นั้น ขั้นตอนต่างๆ ได้คำนึงถึงหลักการต่างๆ เหล่านี้ด้วยเช่นกัน ซึ่งจะพูดในรายละเอียดต่อไป

3.3 หลักการสอนอ่านวิธี MIA

ขั้นตอนการสอนอ่านแบบ MIA (Murdoch Integrated Approach) นี้ George S. Murdoch ได้ให้แนวทางในการสอนดังต่อไปนี้ คือ

1. คำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นและก่อให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน ก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้นๆ เท่ากับว่าเป็นการโน้มน้าวให้เด็กสนใจเรื่องที่อ่านในโอกาสต่อไป การอภิปรายร่วมกันเป็นกระบวนการคาดคะเนล่วงหน้าว่า เรื่องที่พวกตนจะอ่านกันนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร พอถึงเวลาอ่านจริงๆ ทุกๆ คนก็พยายามจะค้นหาคำตอบว่า ตามที่พวกตนคิดคำตอบไว้ล่วงหน้านั้นตรงกับเรื่องที่อ่านไหม การอ่านจึงเป็นการกระตุ้นเร้าใจผู้เรียนให้หาคำตอบ ซึ่งตรงกับความคิดของ กูดแมน ที่กล่าวไว้แล้วข้างต้นว่า “การอ่านเป็นเกมสการเดาชนิดหนึ่ง การอ่านเป็นการเดาว่าสิ่งที่อ่านนั้นตรงกับความคิดของตนที่คาดหวังไว้หรือไม่”

นอกจากนี้ Priming Question ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นเกิดแรงขับที่ดีมาก อันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของเด็ก นั่นคือ การกระตุ้นผู้เรียนด้วยปัญหาที่ค้างคั่งไว้ในใจ

ผู้เรียนหลังการอภิปรายร่วมกันว่า สิ่งที่พวกตนเดากันไว้นั้นเป็นการเดาที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด มนุษย์ทุกคนชอบท้าทาย ชอบเอาชนะ และเมื่อทำอะไร คิดอะไรไปแล้วก็อยากจะทราบผลการกระทำนั้นของตน จึงเป็นเรื่องที่ดีที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงขับ อยากที่จะอ่านเพื่อหาคำตอบให้ตนเอง เช่น

Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. In your opinion, what are the characteristics of an intelligent person? Make a list of them.
2. If you were told that a child who is coming to your class was dull, what kind of study behavior would you expect from him?

สำหรับการอภิปรายนั้น เพนนี เออร์ (Penny Ur, 1981 : 2-4) กล่าวว่า เป็นวิธีให้ผู้เรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษอย่างอิสระ ซึ่งให้ประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติมากที่สุดวิธีหนึ่ง โดยการให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยกัน โดยการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ เพนนี เออร์ (Penny Ur) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการอภิปรายไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นการฝึกผู้เรียนให้เกิดความคล่องในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ (efficient fluency practice) เพราะเราคำนึงว่า โอกาสที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในปัจจุบันสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นมีน้อยมาก นอกจากในห้องเรียนเท่านั้น
2. เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในเป้าหมายของแต่ละคน หมายความว่าทุก ๆ คนนั้นมีเป้าหมายในการใช้ภาษาที่ต่างกัน เช่น เพื่อชกแจง เพื่อแสดงความต้องการ แสดงความปรารถนา เพื่อข่มขู่ บังคับ เป็นต้น ดังนั้นการที่ได้ฝึกอภิปรายในห้องเรียน จึงเท่ากับเป็นการฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามหน้าที่ต่าง ๆ ดังกล่าวด้วย เพื่อสนองความต้องการตามเป้าหมายของตนเอง
3. เพื่อเรียนรู้ประสบการณ์และข้อมูลในขอบข่ายนั้น ๆ เพิ่มเติมเพราะในการที่ได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันภายในกลุ่มนั้น ทำให้แต่ละคนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพิ่มเติมอีกด้วย ทำให้ความรู้ ความคิดกว้างไกลมากขึ้น
4. เพื่อส่งเสริมส่วนประกอบอื่น ๆ ในการเรียนรู้ เช่น ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความร่วมมือซึ่งกันและกัน อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจอันถ่องแท้ และส่งเสริมความคิดอย่างมีเหตุผล นอกจากนั้นยังส่งเสริมทักษะการพูดถกเถียง การอภิปรายอีกด้วย เช่น เป็นผู้ฟังที่ดีใน

ขณะที่คนอื่นพูดไม่ขัดคนอื่นในขณะที่เขายังพูดไม่จบ ฝึกให้พูดแต่ประเด็นสำคัญ พูดอย่างถูกต้องและชัดเจนด้วย

การอภิปราย นอกจากจะเป็นการฝึกทักษะการพูดที่ดีแล้ว ในขณะเดียวกัน ก็ถือเป็นการฝึกการฟังที่ดีด้วย ทั้งทักษะพูด และทักษะการฟัง จะได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน แต่มีที่สังเกตคือ การพูดนั้น พูดได้เพียงครั้งละ 1 คนเท่านั้น แต่การฟังสามารถกระทำพร้อม ๆ กัน ได้ทั้งห้อง และเพนนี เออร์ (Penny Ur) เชื่อว่า การอภิปรายเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นผู้เรียนได้ดีมาก กิจกรรมหนึ่ง และเชื่อแน่เหลือเกินว่า จะส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนได้ดีมากด้วย

การดำเนินการอภิปราย

เพนนี เออร์ (Penny Ur. 1981 : 18-24) แนะนำขั้นตอนในการดำเนินการอภิปราย ดังต่อไปนี้ คือ

1. อันดับแรกควรแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แล้วมอบหมายงานให้ปฏิบัติกันโดย อาจเริ่มด้วยการให้พูดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูมอบหมายให้ วิธีการหนึ่งที่จะทำให้การอภิปราย เป็นไปได้ดีขึ้น สนุกสนานและมีประสิทธิภาพนั้น สมาชิกภายในกลุ่มอาจจะเลือกให้สมาชิกคนใด คนหนึ่งทำหน้าที่ต่าง ๆ ภายในกลุ่มก็ได้ เช่น เลือกประธาน เลขานุการกลุ่มขึ้นเป็นต้น ประธาน อาจจะทำหน้าที่ดำเนินการอภิปราย คอยกระตุ้นส่งเสริมให้สมาชิกของกลุ่มแต่ละคนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน เลขาก็คอยจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เป็นต้น การทำอย่างนี้ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการ สนุกสนาน มีชีวิตชีวามากขึ้น ข้อสำคัญคือสมาชิกในกลุ่มต้องเชื่อฟังประธาน เมื่อประธานสั่งให้ ทำอะไรสมาชิกต้องพยายามทำตาม ประธานต้องวินิจฉัยว่าจะให้ใครพูดดี และคอยให้ทุก ๆ คน ได้มีโอกาสได้พูดอย่างทั่วถึงด้วย

2. ก่อนอภิปรายนั้น ครูผู้สอนต้องพิจารณาไตร่ตรองงานที่มอบหมายให้ผู้เรียน ทำให้ดีเสียก่อน ต้องเตรียมทุกอย่างให้ดีก่อนการอภิปราย แยกแยะงาน กิจกรรมให้ถี่ถ้วน การ อภิปรายส่วนใหญ่มักจะให้แต่ละกลุ่ม พูดในเรื่องเดียวกันแต่จะไม่คำนึงว่า ผลสรุปที่ได้ของแต่ละ กลุ่มจะตรงกันหรือไม่ หรืออีกกรณีหนึ่งคือ หากครูผู้สอนเตรียมไว้ดีเพียงพอแล้ว การอภิปรายอาจจะแยกออกเป็นประเด็นที่แตกต่างกันก็ได้ ซึ่งแล้วแต่สถานการณ์และความเหมาะสม

3. การดำเนินการทั่ว ๆ ไป ในการอภิปราย ต้องควบคุมให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย ต้องคำนึงว่า สมาชิกทุก ๆ คนต้องได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นโดยทั่วถึงกัน เป็นหน้าที่ของครู ผู้สอนจะต้องวางแผนให้ดี อาจจะย้าให้ทุก ๆ คนเชื่อฟังประธานกลุ่มไม่ขัดจังหวะเพื่อนขณะที่พูด ไม่ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น และจะต้องสรุปความคิดของแต่ละกลุ่มให้ได้

4. อีกประเด็นหนึ่งที่ควรใส่ใจ คือ เรื่องของการใช้ภาษา ผู้เรียนส่วนใหญ่เมื่อมอบหมายให้อภิปรายกันแล้ว ส่วนมากจะใช้ภาษาแม่กัน ซึ่งผิดเป้าหมายหลักของการเรียนภาษาดังนั้น ครูผู้สอนควรหาทางป้องกันแก้ไขให้ดี ว่าทำอย่างไรถึงจะให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

วิธีการหนึ่งที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้ก็คือ การใช้เทปบันทึกเสียงในขณะที่ดำเนินการอภิปราย เป็นเครื่องตรวจสอบ

อีกประเด็นหนึ่ง ที่ควรคำนึงถึง การอภิปราย เป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ต้องระดมพลังสมองของกลุ่ม ไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง ดังนั้นการแก้ไขปัญหานี้ทุก ๆ คนต้องออกความคิดเห็นร่วมกัน และการสรุปความคิดเห็นของกลุ่มนั้น ควรจะเป็นการยอมรับของกลุ่ม ไม่ใช่อาศัยการลงคะแนนเสียงด้วยเสียงส่วนมาก นั่นคือ ต้องใช้เหตุผล เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน การใช้เวลาของแต่ละกลุ่ม ครูผู้สอนควรแบ่งเวลาให้แต่ละกลุ่มพอ ๆ กัน และเป็นที่แน่นอนว่าแต่ละกลุ่มจะใช้เวลาไม่เท่ากัน เช่น บางกลุ่มอาจเสร็จเร็ว ครูผู้สอนต้องเตรียมการไว้ล่วงหน้าด้วยว่า หากกลุ่มใดเสร็จก่อน จะให้ทำอะไรต่อไป สำหรับเวลาที่เหลือนั้นหากครูผู้สอนเตรียมการอย่างดีแล้ว เชื่อว่าจะอำนวยความสะดวกต่อผู้เรียนภาษาได้มากที่สุด

2. ทำความคุ้นเคย - ทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Vocabulary)

สำหรับขั้นตอนนี้ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจว่า คำศัพท์บางคำที่เป็น Key words นั้นผู้อ่านมีความเข้าใจถูกต้องแล้วหรือยัง โดยครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์เหล่านั้นขึ้นมาเอง คำบางคำนักเรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว แต่หากคำใดผู้เรียนยังไม่รู้ความหมาย ก็ให้ค้นหาความหมายเองจาก Dictionary หรือคำบางคำหากมีความหมายหลายอย่าง ครูผู้สอนอาจจะเขียนความหมายของคำศัพท์ คำนั้นในสถานการณ์ที่พบให้ก็ได้ เช่น

Directions ; Make sure you are familiar with the principal meaning of these words before you begin the next section. use your dictionary of find or check the meaning of the words that have not been defined.

1. to grapple with (v.)	=	to fight, confront, deal with.
2. to arise out of (v.)	=	to result from
3. tolerate (n.)	=	_____
4. puzzle (n.)	=	_____

แฮริส และ ซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 294-295) กล่าวว่า ถึงแม้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ต้องอาศัยความสามารถหลาย ๆ อย่างรวมกันไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่านหากคะแนนความเข้าใจสูง คะแนนความสามารถการใช้คำศัพท์จะสูงตามด้วย

ดังนั้น จะเห็นว่า ตอน 2. Vocabulary นี้จะช่วยปูพื้นฐานให้เด็กได้อย่างมากอีกขั้นตอนหนึ่ง เพื่อจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านในโอกาสต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดของ วิโดว์สัน (Widdowson. 1985 : 82 - 86) ที่ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นเราต้องพยายามขจัดปัญหาและอุปสรรคในการที่จะสกัดกั้นไม่ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ เช่นคำหรือวลีที่ยาก ๆ วิธีการอย่างหนึ่งที่จะแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ก็คือ ให้ผู้อ่านเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นก่อนการอ่าน ซึ่งจะได้นำสิ่งเหล่านั้นไปใช้แก้ปัญหในการอ่านได้ เช่น

1. Priming Glossaries คือการให้ความหมายของคำศัพท์ก่อน (ดังตัวอย่างข้างบน)
2. Prompting Glossaries คือ พุดโน้ตนั่นเอง

3. ครูให้เนื้อเรื่อง (The Text)

หลังจากทราบความหมายของคำศัพท์แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือครูผู้สอนจะแจกเนื้อเรื่อง (The Text) ให้เด็กอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ ในเนื้อหานั้นจะแตกต่างกับเนื้อหาปกติคือจะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อหา เพื่อให้ผู้อ่านวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำถามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง อันจะเป็นการกระตุ้น และส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านที่ดียิ่งขึ้น เช่น

Directions: Read the following text.

When we talk about intelligence we do not mean the ability to get a good score on a test or even the ability to do well in school. These things are only indications. 1. What things? of something far more important. etc. _____

จากการวิเคราะห์เนื้อหาแบบนี้ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจขึ้นแล้ว ยังจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา เรียนอ่านอย่างมีสติสัมปชัญญะต้องคิดอยู่ตลอดเวลา และต้องพยายามทำความเข้าใจเรื่องโดยตลอดด้วย นอกจากนั้น ยังพบว่าจากการกระตุ้นผู้เรียนด้วยวิธีนี้ ผู้เรียนจะมีแรงขับ (Drive) ในการเรียนรู้มากขึ้น เนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องจะเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) การที่ผู้เรียนเขียนตอบคือ การตอบสนอง (Response) ซึ่งมีหลักการอย่างเดียวกับบทเรียนโปรแกรม และเป็นไปตามกระบวนการการเรียนรู้ที่ดีของดอลลาร์ด และมิลเลอร์ คือ การเรียนรู้ที่ดีนั้นต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ

Drive → Stimulus → Response → Reinforcement

ภาพประกอบ 1 แสดงกระบวนการเรียนรู้ที่ดี

สำหรับแรงเสริมก็จะได้จากการเฉลยคำตอบในตอนหลัง

4. ทำความเข้าใจกับเรื่อง (Understanding the Text)

George S. Murdoch เชื่อว่าวิธีการหนึ่งที่จะใช้ทดสอบความเข้าใจของผู้อ่านได้ดี ก็คือการให้ผู้อ่านเติมข้อความจากประโยคปลายเปิดที่ครูกำหนดให้ ให้ผู้เรียนเขียนประโยคคำถามปลายเปิดเหล่านั้น ให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (A sentence completion exercise) ในการเติมข้อความนั้น ต้องพยายามให้ผู้เรียนใช้ภาษาของตนเอง โดยหลีกเลี่ยงการไปลอกประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบ จึงจะถือว่าเป็นการวัดความเข้าใจจริง ๆ ดังนั้น ข้อความที่นำมาหรือคำถามนั้น ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าผู้อ่านจะไม่สามารถไปลอกประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบได้

แต่หากว่าผู้สอนคิดว่าความสามารถของผู้อ่านไม่สามารถที่จะใช้ภาษาและสำนวนของตัวเองได้ ก็อาจจะแก้ไขด้วยวิธีเลือกประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง (Main Ideas) มาเป็นประโยคที่ให้ผู้เรียนเติมใจความให้สมบูรณ์ (A sentence - completion exercise) แทนก็ได้ และเชื่อว่าจากกิจกรรมทั้ง 3 ตอน คือ 1, 2 และ 3 ที่ผ่านมาแล้วจะเป็นพื้นฐานอย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องได้

วิดโดว์สัน (Widdowson, 1979 : 119-122) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจนั้น จะต้องมีการเตรียมอย่างดี และต้องเผชิญหน้ากับแบบฝึกหัดเหล่านั้นอย่างกล้าหาญ หมายความว่า จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพยายามใช้คำพูด หรือเขียน ออกมาเป็นภาษาของตนเอง จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าไปร่วมปัญหาอย่างแท้จริง เช่น

1. Completion เติมคำให้สมบูรณ์
2. Transformation การเปลี่ยนแปลงรูปข้อมูลในรูปแบบอื่น

วิดโดว์สันไม่นิยมใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Multiple choices) เพราะผู้เรียน อาจจะเกิดสับสนหรือเดาถูก และไม่ช่วยการพัฒนาทักษะอื่นเลย ตรงกันข้าม หากฝึกให้ผู้เรียน

ตอบคำถาม Completion หรือ Transformation ดังกล่าว นอกจากจะเป็นการฝึกอ่านแล้ว การเขียนของผู้เรียนก็ได้รับการพัฒนาด้วยพร้อมกัน เช่น

Directions : Complete the following sentences with relations to the text.

1. The way a person faces a problem shows _____

2. Faced with a difficult problem, the dull will _____

5. การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer)

เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะทำให้นำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของข้อมูล หากผู้อ่านทำได้ก็ย่อมแสดงว่าผู้อ่านจับประเด็นสำคัญ ๆ ได้แล้ว กิจกรรมอย่างนี้น่าสนใจมาก ตามความคิดเห็นของ George S. Murdoch เขากล่าวว่า การถ่ายโอนข้อมูลไม่ใช่แบบฝึกหัดทั่ว ๆ ไป แต่เป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านหาทางแก้ไขปัญหา ไม่ใช่ทำแบบฝึกหัด

ตามความเห็นของ วิดโดว์สัน (Widdowson, 1979 : 141-142) กล่าวว่า กิจกรรมแบบ Information Transfer นี้ เป็นกิจกรรมที่ดีและนับเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารด้วยการเขียน แทนคำพูด เป็นการแปลงข้อมูลให้เป็นข้อมูลในอีกรูปแบบหนึ่ง หรือแปลงในรูปแบบอื่น ๆ อีก ดังนั้น หากผู้สอนคิดว่าผู้เรียนเข้าใจและมีความรู้ในสิ่งที่อ่านแล้ว ผู้สอนก็อาจจะให้ผู้เรียนแสดงความสามารถของเขาให้เราดู โดย ให้เขาเขียนออกมาแทนคำพูด อาจจะเขียนให้อยู่ในไดอะแกรม เป็นต้น เขากล่าวต่อไปว่า กิจกรรมแบบนี้จะช่วยส่งผลต่อผู้เรียนถึง 2 ทางคือ พัฒนาความสามารถของการอ่าน คือ เป็นการสื่อสารจากคำพูดของผู้เขียนไปสู่ตัวหนังสือให้ผู้อ่านได้อ่าน และอีกด้านหนึ่งคือ ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนด้วย คือแปลงข้อมูลจากคำพูด (Non - verbal) ไปสู่ตัวอักษร (Verbal) ด้วยการเขียน เช่น

Directions: Can you complete the following table of the main characteristics of "bright" and "dull" children?

Major Behavioral Characteristics

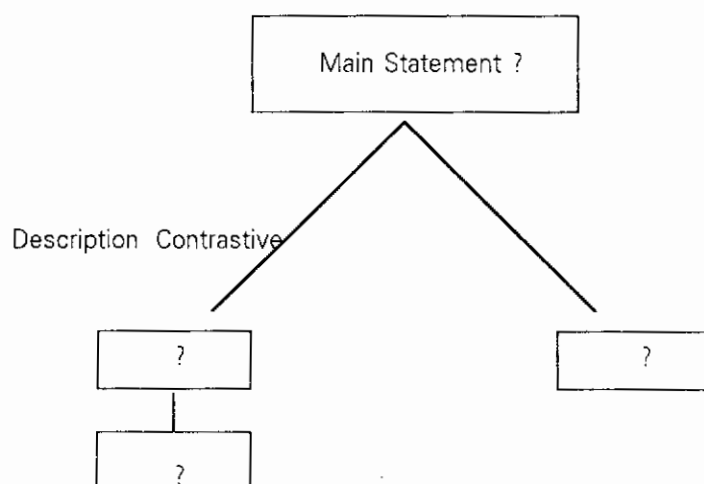
Bright Child	Dull Child
1. Curious	1. Uninterested in life
2.	2.
3.	3.
4.	4.

ภาพประกอบ 2 แสดงการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น

6. แบบฝึกหัดและโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise + Paragraph Structure.)

ครูจะให้ประโยคมาจำนวนหนึ่งแล้วให้ผู้เรียนเรียบเรียงเป็นอนุเจต (Paragraph Structure) เช่น (1) Bright and dull children are very different. (2) The bright child is curious about life and eager to get involved in it. (3) In other words, there is no wall between him and life. (4) However, the dull child is inclined to live in an unreal, fantasy world.

Paragraph Structure

ภาพประกอบ 3 แสดงการทำแบบฝึกหัดเรื่องโครงสร้างอนุเจต

สำหรับ Jigsaw exercise นั้นตามความคิดเห็นของ George S. Murdoch คิดว่าให้ประโยชน์มาก ทั้งเป็นการฝึกฟัง พูดและคิด ผู้เรียนต้องใช้สมาธิอย่างมาก วิธีการคือ ครูเตรียมชิ้นส่วนของประโยคให้จำนวนหนึ่ง แล้วให้แต่ละกลุ่มพยายามต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ เรียงลำดับประโยคเหล่านั้นก่อนหลังให้ถูกต้องด้วย

กิจกรรม Jigsaw นี้อาจจะให้ทำเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ได้ ประโยคที่ให้ต้องเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง และกิจกรรมการต่อประโยคให้ถูกต้องจะนำไปสู่การแก้ปัญหา หรือทราบเรื่องที่เกิดขึ้น การนำข้อมูลของแต่ละคนมาต่อกันนั้นต้องพูดและถามกัน แล้วพิจารณาเลือกข้อมูลมาต่อกัน ให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้องและตลอดระยะเวลาทำกิจกรรมจะพบว่าผู้เรียนให้ความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนอย่างมาก

7. ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน (Evaluation + Correcting)

การประเมินผลการเรียนนั้น ส่วนใหญ่ก็ทำกันอยู่แล้วเกือบทุกขั้นตอน แต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง และให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษา เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่เด็กต่อไป

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิธีสอนอ่าน MIA นี้ เป็นนวัตกรรมใหม่ มีงานวิจัยในประเทศสนับสนุน 2-3 เรื่อง คือ

เกษม บำรุงเวช (2530:85) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ MIA กับวิธีสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีสอนแบบ MIA และวิธีสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่านักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีสอนแบบ MIA และวิธีสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนผลดี ปทุมรักษ์ (2532 : 82) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน เจตคติ และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียน 2 กลุ่มมีความเข้าใจในการอ่านและระลึกสิ่งที่อ่านได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเจตคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับ กาญจนา ศรีภัทรวิทย์ (2533 : 80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความเข้าใจในการอ่านและสนใจในการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และสอนตามคู่มือครูจำแนกตามระดับความสามารถ มีความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

รอเจอร์ (Rogers, 1983 : 287) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับโคลซเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน รวมทั้งเจตคติเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ใช้เวลาในการทดสอบ 18 คาบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถต่ำ ซึ่งเรียนด้วยวิธีโคลซและมีการอภิปรายประกอบในกลุ่มเพื่อน มีคะแนนสูงขึ้นทั้งความเข้าใจในการอ่านและเจตคติ

เดลานีย์ (Delaney, 1985 : 111 - A) ทำการศึกษาผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 ฝึกโดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ในประเด็นสำคัญ ๆ เอาไว้ แล้วทำการจดบันทึกสิ่งสำคัญเหล่านั้นเท่าที่จำได้ และกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีเดิม ผลการทดลองพบว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด

จากงานวิจัยพบว่า การสอนอ่านหรือการฝึกโดยใช้แบบฝึกโคลซนั้น ส่งผลต่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนมาก หากจะเปรียบเทียบแบบโคลซ กับวิธี MIA ที่ผู้วิจัยนำมาใช้แล้ว ก็พบว่า มีลักษณะหลายประการที่สอดคล้องกัน เช่น ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ประการเข้าด้วยกันเพื่อแก้ปัญหาและเป็นการสอนโดยใช้ยุทธวิธีกระบวนการคิดทางภาษา (Thinking Process)

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้าน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA กับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนโพธิสารศึกษา ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 4 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 200 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนโพธิสารศึกษา ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 60 คน

การเลือกกลุ่มนักเรียน ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. แบ่งระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มประชากรออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ปานกลาง และต่ำ โดยที่การแจกแจงของข้อมูลอยู่ในรูปโค้งปกติ
บุญชม ศรีสะอาด (2521 : 196) ได้ให้เกณฑ์ว่าร้อยละ 23 ของคนทั้งหมดที่ได้คะแนนน้อยถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ และร้อยละ 23 ของคนทั้งหมดที่ได้คะแนนสูง ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความสามารถสูง โดยมีจำนวนคนร้อยละ 54 จัดว่าเป็นกลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง

ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนสูง จำนวนร้อยละ 23 ของนักเรียนทั้งหมดในการเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย

ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่ากลุ่มที่มีความสามารถสูงและได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่มีความสามารถต่ำ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 54 ของนักเรียนทั้งหมด

ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนต่ำจำนวนร้อยละ 23 ของนักเรียนทั้งหมดในการเรียงลำดับคะแนนจากน้อยไปหามาก

2. นำนักเรียนที่มีคะแนนเท่ากันมาจับกันเป็นคู่ แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากออกมาเป็นคู่ โดยสุ่มจากกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง 10 คู่ ปานกลาง 10 คู่ และต่ำ 10 คู่

3. จับสลากแยกนักเรียนในแต่ละคู่ออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจะมีทั้งหมด 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คนกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยกลุ่มย่อยที่แบ่งตามระดับความสามารถ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงจำนวน 10 คน ปานกลาง จำนวน 10 คน และต่ำจำนวน 10 คน

กลุ่มทดลอง เรียนการสอนอ่านโดยวิธี MIA

กลุ่มควบคุม เรียนการสอนอ่านตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบบันทึกผลการสอบปลายปีวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2538
2. แผนการสอน
 - 2.1 แผนการสอนกลุ่มทดลอง เป็นแผนการสอนอ่านที่ใช้วิธี MIA
 - 2.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนตามคู่มือครู
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้หาคุณภาพแล้วจำนวน 30 ข้อ

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

แผนการสอน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์ การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2535 : 137-140)
2. ตั้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ที่จะใช้ในการทดลอง 3 จุดประสงค์คือ พฤติกรรมในการแปลความ ตีความ ขยายความเพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหา
3. ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอน โดยนำมาจากหนังสือวารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic materials) และพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ จำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้
4. ศึกษาและสร้างแผนการสอนด้วยวิธี MIA จากทฤษฎีและวิธีการตามหลักการสอนของยอร์จ เอส เมอดอกซ์ (George S.Murdoch) จากหนังสือ English Teaching Forum (Murdoch. 1986 : 9-15) จากนั้นสร้างแผนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้และเนื้อหาที่คัดเลือกไว้แล้ว จำนวน 10 แผน ดังมีลำดับขั้นตอนในการเรียนแต่ละแผนดังนี้
 - 4.1 ขั้นตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Question) ครูกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยการที่ครูยกประเด็นหรือตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะให้ผู้เรียนอ่านหรือยกหัวเรื่อง (Topic) ที่จะอ่านขึ้นหลังจากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นคำถามหรือหัวเรื่อง (Topic) นั้นๆ เพื่อเป็นการรวบรวมความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
 - 4.2 ขั้นแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน จากนั้นครูแจกบัตรงานคำศัพท์ (Vocabulary) ให้
 - 4.3 ขั้นรู้จักคำศัพท์ (Vocabulary) ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ในบัตรงานคำศัพท์จากพจนานุกรม (Dictionary) ด้วยตัวของผู้เรียนเอง จนแน่ใจว่ารู้ความหมายของศัพท์เหล่านั้นแล้ว
 - 4.4 ขั้นให้เนื้อเรื่อง (The Text) ครูจะแจกเนื้อเรื่อง ซึ่งประกอบด้วยคำถามย่อยๆ ในเนื้อหาเพื่อฝึกให้ผู้เรียนคิด และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งครูเตรียมไว้อย่างดีแล้วให้ผู้เรียนอ่านด้วยตนเอง พร้อมกันนั้นครูก็สนับสนุนให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือ

ซึ่งกันและกัน พยายามทำความเข้าใจเนื้อเรื่องไปด้วยกันตลอดเวลา ครูทำหน้าที่ผู้ช่วยอำนวยความสะดวกให้คำแนะนำในบางครั้งเท่านั้น ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหา

4.5 ขั้นทำความเข้าใจในเนื้อเรื่อง (Understanding The Text) ครูผู้สอนจะแจกแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งเป็นแบบทดสอบประเภทเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยให้แต่ละกลุ่มช่วยกันทำ

4.6 ขั้นการถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) หลังจากผู้เรียนทำแบบฝึกหัด 1-5 แล้วครูผู้สอนจะแจกแบบฝึกหัดใหม่ ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดในรูปตาราง แผนภูมิ กราฟแผนที่ หรืออย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมตามเนื้อเรื่อง ผู้เรียนแต่ละคนกลุ่มต้องพยายามนำเอาข้อมูลที่อ่านได้จากเนื้อเรื่องมาใส่ในแบบฝึกหัดนั้นให้สมบูรณ์

4.7 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph Exercise) ครูจะแจกชิ้นส่วนของประเภทที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องช่วยกันต่อชิ้นส่วนของประเภทเหล่านั้นให้อยู่ในรูปของอนุเจต (Paragraph) ที่ถูกต้องได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่องกัน

4.8 ขั้นเฉลยและแก้ไข (Evaluation & Correction) แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน ร่วมกันนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2535 : 137-140) และจากหนังสือคู่มือครู English in Fun Book III ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2528 : 22 - 91)

2. ศึกษาและสร้างแผนการสอนโดยใช้แนวสอนจากหนังสือคู่มือครู English in fun Book III ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2528 : 22 - 9) ตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เกม เพลง หรือสนทนาซักถามจากรูปภาพ

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้คำถาม Wh-Questions, Yes / No Questions

ขั้นที่ 3 ขั้นสอนเนื้อหาใหม่ ครูอ่านให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม

ครูอธิบายความหมาย โดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น รูปภาพ บัตรคำ

ขั้นที่ 4 อ่าน และสะกด โดยให้นักเรียนอ่านจากบัตรคำ บัตรภาพ และอ่านออกเสียง แล้วคัดลงสมุด

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนฝึกเติมคำถาม-ตอบ ที่มีคำถามตรงกับภาพหรือเล่นเกม

ขั้นที่ 6 อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง หรือแสดงบทบาทสมมติประกอบ

ขั้นที่ 7 ทำกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น ตอบคำถาม ทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 8 ขั้นสรุปและประเมินผลการเรียน โดยการสังเกตในขณะร่วมกิจกรรมและ

ตรวจผลงาน

3. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ชุด ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา ดังมีรายนามผู้เชี่ยวชาญดังต่อไปนี้

1. ดร.บังอร พานทอง ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มศว.ประสานมิตร
2. อาจารย์สายวรุณ วงศ์สุวรรณ ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มศว.ประสานมิตร
3. อาจารย์กศยา แสงเดช โรงเรียนสายน้ำทิพย์. สุขุมวิท กรุงเทพฯ.
4. อาจารย์กุลวดี พุพันธุจตุมิ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมาแตร์ เดอี วิทยาลัย ปทุมวัน กรุงเทพฯ (อายุการทำงาน 23 ปี)
5. อาจารย์จันทร์เพ็ญ ยะโรทัย ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนสมเด็จพระปิตุภาคย์ อ.สมเด็จ กทม. (อายุการทำงาน 13 ปี)
6. อาจารย์มาลินี สิ้นธุณาย ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนพระหฤทัย คอนแวนต์ ถ.สุนทรโกษา แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ (อายุการทำงาน 11 ปี)
7. Mr. Daniel Strahl B.A. University of Basel

นำแผนการสอนที่ตรวจแล้วไปแก้ไขปรับปรุงและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปริยาโชติ อำเภอดาคลี จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 2 ห้องเรียน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมก่อนนำไปใช้ในการศึกษาจริง

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือต่างๆ
 - Language test at School (Oller. 1979 : 472)
 - Technique in Testing (Madsen. 1983 : 212)
 - เทคนิคการเขียนข้อสอบ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 116-210)

- เทคนิคการสร้างข้อสอบสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
(อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529 : 230-242)

- การทดสอบและการประเมินผลสำหรับครูสอนภาษาของกาญจนา ปราบพาล
(2532 : 80 - 104)

2. วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้
ทดสอบเพื่อใช้ในการเขียนข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

3. เขียนข้อคำถามวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้สร้างข้อสอบ
ปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 60 ข้อ โดยออกข้อสอบวัด
ความสามารถของความเข้าใจในการอ่าน 3 ด้านคือ

- ด้านการแปลความ
- ด้านการตีความ
- ด้านการขยายความ

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน คือ

1. ดร.บังอร พานทอง ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มศว.ประสานมิตร

2. ผศ.ดร.อรพินท์ ชูชม สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว.ประสานมิตร

3. รศ.นิภา ศรีไพโรจน์ ภาควิชาผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มศว.ประสานมิตร

4. อาจารย์สายวรุณ วงศ์สุวรรณ ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์
มศว.ประสานมิตร

5. อาจารย์ดวงธิดา สีสายงค์ นักวิชาการสอบ 7 ฝ่ายพัฒนาเครื่องมือวัดผล
สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ

เพื่อตรวจคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบที่เขียนนั้น
สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (บุญเชิด
ภิญโญอนันตพงษ์. 2526 : 88-89)

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .50 ผู้วิจัยจะตัดออกหรือไม่ก็นำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่

5. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธิสารศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 100 คน และนำไปตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จากนั้นนำไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ของจุง เตห์ ฟาน (Fan, 1952 : 6 - 32) ได้ค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.22 - 0.67 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22 - 0.63 โดยพิจารณาคัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ

6. นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแล้วจำนวน 30 ข้อไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเดิม แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .66

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อศึกษาผลของวิธีสอนแบบ MIA และระดับความสามารถที่มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจากกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง ต่ำ ผู้วิจัยจึงวางแผนการทดลองโดยใช้ 2 X 3 Factorial design (ลัวน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2524 : 233) ดังนี้

กลุ่มทดลองจำนวน 30 คน กลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยกลุ่มย่อยที่แบ่งตามระดับความสามารถ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงจำนวน 10 คน ปานกลางจำนวน 10 คน และกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ จำนวน 10 คน ดังตารางแผนการวิจัย

ตาราง 2 แผนการวิจัย

Y	X	X ₁	X ₂
Y ₁		X ₁ Y ₁ (10)	X ₂ Y ₁ (10)
Y ₂		X ₁ Y ₂ (10)	X ₂ Y ₂ (10)
Y ₃		X ₁ Y ₃ (10)	X ₂ Y ₃ (10)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

X แทน	วิธีสอน
Y แทน	ระดับความสามารถ
X ₁ แทน	การสอนอ่านโดยวิธี MIA
X ₂ แทน	การสอนอ่านตามคู่มือครู
Y ₁ แทน	กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง
Y ₂ แทน	กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง
Y ₃ แทน	กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ
X ₁ Y ₁ แทน	กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA
X ₁ Y ₂ แทน	กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA
X ₁ Y ₃ แทน	กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA
X ₂ Y ₁ แทน	กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู
X ₂ Y ₂ แทน	กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง ที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

X₂Y₃ แทน กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 การทดลองแต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองวันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวม 60 คาบ ตั้งแต่วันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 9.20 - 10.20, 13.50 - 14.50 โดยจัดคาบการสอนสลับกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 การจัดคาบเวลาการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในหนึ่งสัปดาห์

เวลา	9.20 - 10.20	13.50 - 14.50
วัน		
จันทร์	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
อังคาร	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
พุธ	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
พฤหัสบดี	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ศุกร์	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ จากประชากรซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 200 คน สุ่มมา 60 คน แล้วจับคู่สุ่มแยกเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยการจับฉลาก แล้วกำหนดให้กลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

จัดปฐมนิเทศ กลุ่มทดลองเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้เรียนและกิจกรรมแต่ละขั้นตอนในขณะที่มีการเรียน ครูแจ้งเป้าหมาย จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้

ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้ง 2 กลุ่ม ตามแผนการสอนที่ได้สร้างขึ้น โดย

1. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองสอนโดยใช้วิธี MIA ส่วนกลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครูใช้เวลาในการสอน กลุ่มละ 60 คาบๆ ละ 20 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 15 คาบ
2. หลังจากทำการทดลองสิ้นสุด ทำการทดสอบนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับเดิมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแล้วนำคะแนนไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาผลของวิธีสอนและระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - way Analysis of Variance)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานคือค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนที่ได้จากการสอบ Posttest ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - way Analysis of Variance) จากหนังสือของล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2528 : 104)

2.1 ในกรณีที่พบว่า วิธีสอนและระดับความสามารถของผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของนิวส์แมนคูลส์ (Newman Keuls) ดังต่อไปนี้

2.1.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบ MIA และสอนอ่านตามคู่มือครูในกลุ่มที่ผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนสูง

2.1.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบ MIA และสอนอ่านตามคู่มือครูในกลุ่มที่ผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนปานกลาง

2.1.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบ MIA และสอนอ่านตามคู่มือครูในกลุ่มที่ผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนต่ำ

2.1.4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ MIA

2.1.5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

2.2 ในกรณีที่พบว่าวิธีสอนและระดับความสามารถทางการเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบตัวแปรอิสระแต่ละตัว ซึ่งได้แก่ วิธีสอนและระดับความสามารถทางการเรียนว่ามีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่ จากการทดสอบด้วยค่าสถิติ F Test ถ้าพบว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของ นิวส์แมนคูลส์ (Newman Keuls) ดังต่อไปนี้

2.2.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนอ่านแบบ MIA และสอนตามคู่มือครู

2.2.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

- SS แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
- MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
- F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาค่าเอฟ (F-distribution)
- df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
- ** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- * แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

1. ผลความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งภาพรวมและในแต่ละด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครู
2. ผลความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครู

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังการทดลอง เพื่อศึกษาอิทธิพลของวิธีสอนอ่านแบบ MIA และวิธีสอนอ่านตามคู่มือครูกับระดับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผล

ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวมและในด้านแปลความ ตีความ ขยายความ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - way Analysis of Variance) ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 4 - 7

ตาราง 4 ค่าสถิติแสดงผลของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวม ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
วิธีสอน	1	19.267	19.267	1.872
ระดับความสามารถ	2	1867.633	933.817	90.727 **
ปฏิสัมพันธ์ร่วม	2	14.233	7.117	0.69
ความคลาดเคลื่อน	54	555.80	10.293	
รวม	59	2456.93	41.643	

จากตาราง 4 แสดงว่า

- 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน
- 2) นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน
- 3) วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 5 ผลของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
วิธีสอน	1	.067	.067	.034
ระดับความสามารถ	2	103.233	51.617	26.647 **
ปฏิสัมพันธ์ร่วม	2	2.033	1.017	.525
ความคลาดเคลื่อน	54	104.600	1.937	
รวม	59	209.933	3.558	

จากตาราง 5 แสดงว่า

1) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการแปลความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการแปลความไม่แตกต่างกัน

2) นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการแปลความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการแปลความต่างกัน

3) วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความ

ตาราง 6 ผลของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตีความของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
วิธีสอน	1	6.667	6.667	2.225
ระดับความสามารถ	2	357.700	178.850	59.690 **
ปฏิสัมพันธ์ร่วม	2	2.433	1.217	.406
ความคลาดเคลื่อน	54	161.800	2.996	
รวม	59	528.600	8.959	

จากตาราง 6 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการตีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการตีความไม่แตกต่างกัน

ข. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการตีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการตีความต่างกัน

ค. วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตีความอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตีความ

ตาราง 7 ผลของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการขยายความของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
วิธีสอน	1	4.267	4.267	1.687
ระดับความสามารถ	2	200.700	100.350	39.670 **
ปฏิสัมพันธ์ร่วม	2	.833	.417	.165
ความคลาดเคลื่อน	54	136.600	2.530	
รวม	59	342.400	5.803	

จากตาราง 7 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการขยายความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการขยายความไม่แตกต่างกัน

ข. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการขยายความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการขยายความต่างกัน

ค. วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการขยายความอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการขยายความ

2. แสดงผลของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของนิวส์แมนคูลส์ (Newman Keuls) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 8 - 11

ตาราง 8 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักเรียนกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวม

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	กลุ่มต่ำ	กลุ่มกลาง	กลุ่มสูง
	(8.25)	(11.10)	(21.25)
กลุ่มต่ำ (8.25)	-	2.85**	13.00**
กลุ่มกลาง (11.10)		-	10.15**
กลุ่มสูง (21.25)			-
q (.01, r 54)		3.76	4.28
q (.01) = $\frac{MSW}{n}$ = .72		2.70	3.08
(MSW = 10.293)			

จากตาราง 8 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักเรียนกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความ

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
	(2.40)	(3.05)	(5.45)
กลุ่มต่ำ (2.40)	-	.65	3.05**
กลุ่มกลาง (3.05)		-	2.40**
กลุ่มสูง (5.45)			-
q (.01, r 54)		3.76	4.28
q (.01) $\frac{MSW}{n} = .31$		1.17	1.33
(MSW = 1.937)			

จากตาราง 9 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักเรียนกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตีความ

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
	(2.90)	(4.35)	(8.65)
กลุ่มต่ำ (2.90)	-	1.45*	5.75*
กลุ่มกลาง (4.35)		-	4.3*
กลุ่มสูง (8.65)			-
q (.01, r 54)		2.83	3.40
q (0.01) $\frac{MSW}{n} = .39$		1.10	1.35
(MSW = 2.996)			

จากตาราง 10 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตีความสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตีความสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตีความสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักเรียนกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการขยายความ

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
	(2.95)	(3.70)	(7.15)
กลุ่มต่ำ (2.95)	-	.75	4.20 **
กลุ่มกลาง (3.70)		-	3.45 **
กลุ่มสูง (7.15)		-	-
q (.01, r 54)		3.76	4.28
q (0.1) $\frac{MSW}{n} = .36$		1.35	1.54
(MSW = 2.530)			

จากตาราง 11 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการขยายความสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการขยายความสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้านขยายความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลของวิธีการสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้าน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA กับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนโพธิสารศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 200 คน
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนโพธิสารศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการนำประชากรมาแบ่งออกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ ด้วยคะแนนวิชาภาษาอังกฤษปลายปีการศึกษา 2538 และนำคะแนนของนักเรียนที่มีคะแนนเท่ากันมาจับเป็นคู่ แล้วสุ่มแยกคู่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากนักเรียนห้อง ป.6/1 - 4 ซึ่งมีตารางเรียนตามปกติในชั้นเรียนเป็นวิชาต่าง ๆ กัน เมื่อถูกจัดให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการทดลองสอนช่วงเช้าและบ่าย สลับกันทุกวัน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้จะงดการเข้าเรียนในคาบเรียนปกติเป็นเวลา 1 ชั่วโมง / วัน รวมเวลาในการทดลองสอนทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง (60 คาบ)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แบบบันทึกผลการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2538

2.2 แผนการสอนเป็นคู่มือการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดจุดประสงค์ของหลักสูตร การสอนอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเนื้อหาที่มีระดับความยากง่ายของ คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์อยู่ในระดับเดียวกันกับเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กระทรวงศึกษาอนุมัติให้ใช้ได้ โดยกำหนดเป็นแผนการสอนโดยวิธี MIA และแผนการสอนตามคู่มือครู อย่างละ 10 แผน ใช้เวลา 60 คาบ ให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอน ภาษาอังกฤษจำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบการเขียนแผนการสอนทั้ง 2 วิธี

2.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อความให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับ ข้อความนั้น ๆ โดยวัดพฤติกรรมด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ ให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้าง ข้อคำถามมีความยากง่ายตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.67 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.63 และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.66

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 นำประชากรมาแบ่งเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษปลายปีการศึกษา 2538 และนำคะแนน ของนักเรียนที่มีคะแนนเท่ากันมาจับเป็นคู่ แล้วสุ่มแยกคู่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

3.2 ปฐมนิเทศ โดยการชี้แจงวัตถุประสงค์ และความมุ่งหมายตลอดจนวิธีสอนให้ กลุ่มตัวอย่างทราบ 2 กลุ่ม

3.3 ดำเนินการทดลองตามแผนการสอน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธี MIA และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยใช้เนื้อหาเดียวกันและใช้เวลาจำนวน 60 คาบเท่ากัน

3.4 ทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ภายหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาผลของวิธีสอนและระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งภาพรวมและในแต่ละด้านโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - way Analysis of Variance)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้าน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิธีการสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยอภิปรายผลตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. วิธีสอนกับระดับความสามารถของนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้าน

ผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนกับระดับความสามารถของนักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้าน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 กล่าวคือ นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่ว่าจะเรียนจากวิธี MIA หรือวิธีตามคู่มือครูก็ไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA กับที่เรียนโดยใช้วิธีสอนอ่านตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถทางการเรียน จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำที่เรียนโดยวิธีอ่านแบบ MIA มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูสำหรับนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง ทั้งที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบ MIA และที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA กับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA กับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

2.1 วิธีสอนอ่าน MIA และวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู น่าจะเป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพด้วยกันทั้ง 2 วิธี จะเห็นว่าในขณะที่วิธีสอนอ่าน MIA มีจุดเด่นตรงให้ผู้เรียนฝึกสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ด้วยตัวของผู้เรียนเอง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำเอาทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ เข้ามาร่วมด้วย จึงทำให้เกิดกิจกรรมในการเรียนการสอนที่สามารถจะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนได้ดี ส่วนวิธีอ่านตามคู่มือครูที่ผู้วิจัยใช้ในครั้งนี้ ก็มีจุดเด่นที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านได้ดีเช่นกัน เช่น มีอุปกรณ์ต่าง ๆ หรือสื่อในการสร้างความหมาย เช่น บัตรคำ รูปภาพ การเล่นเกม รวมทั้งมีแบบฝึกหัดวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในช่วงท้ายของการเรียนการสอนด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้พัฒนาทักษะการอ่านด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวมและแต่ละด้านของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนอ่าน MIA มีแนวโน้มว่าคะแนนเฉลี่ยจะสูงกว่า

คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมที่เรียนการอ่านโดยวิธีการตามคู่มือครู (สอนด้วยวิธีอ่านแบบ MIA $x = 14.10$ และสอนตามคู่มือครู $x = 12.97$)

เนื่องจากวิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนจะต้องอ่าน คิด และสรุปด้วยตนเอง ซึ่งวิธีการนี้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ เข้าใจด้วยตนเอง จึงมีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อความจำและความเข้าใจในการอ่านมากกว่า

2.2 ความไม่คุ้นเคยกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มทดลอง
เนื่องจากวิธีสอนอ่าน MIA เป็นวิธีสอนอ่านโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องพยายามช่วยเหลือตนเอง สร้างความหมายในสิ่งที่อ่านจากสัญลักษณ์ด้วยตัวของผู้เรียนเอง เมื่ออ่านข้อความจบแล้วก็ต้องคิดและเขียนคำตอบต่าง ๆ ด้วยความสามารถของผู้เรียนเองเป็นหลัก เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครูแล้ว ผู้เรียนจะมีความคุ้นเคยและเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่แล้ว จึงทำให้ผู้เรียนในกลุ่มทดลองในช่วงแรก ๆ เกิดความกังวลและยุ่งยากมากเนื่องจากความไม่คุ้นเคยกับวิธีสอนแบบ MIA จึงเป็นผลทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของอิรุม วรศตยาภรณ์ (2529 : 65) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส กับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของเกษม บำรุงเวช (2530 : 87) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธี MIA และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับวิธีสอนแบบใหม่

2.3 ผลกระทบจากคาบเรียนในเวลาปกติ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตามระดับความสามารถในการสอบภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2538 ในปัจจุบันนี้ได้เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1-4 กลุ่มตัวอย่างที่ได้จึงมาจาก 4 ห้องเรียน ซึ่งมีตารางเรียนตามปกติเป็นวิชาต่าง ๆ กัน เมื่อถูกจัดให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในช่วงเวลาเช้า และบ่ายสลับกันทุกวัน ขณะทำการทดลองสอน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้จะงดการเข้าเรียนในคาบเรียนตามปกติ โดยเฉพาะคาบเรียนปกติที่เป็นกิจกรรมที่กลุ่มทดลองให้ความสนใจเป็นพิเศษ คือวิชาคอมพิวเตอร์ วายน่า เมื่อเวลาเรียนในวิชาดังกล่าวตรงกับชั่วโมงในการทดลองจะมีผลกระทบให้กลุ่มทดลองเกิดความวิตกกังวล ขาดสมาธิในการเรียน ความตั้งใจลดน้อยลง

2.4 ระยะเวลาในการทดลอง กล่าวคือ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 60 คาบ ๆ ละ 20 นาที และเป็นที่ทราบทั่วกันว่าโอกาสที่เด็กนักเรียนไทยจะได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนมี

น้อยมาก จึงเท่ากับเด็กนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมการสอนอ่านประมาณ 10 เรื่อง ดังนั้นโอกาสที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะได้รับเทคนิคและยุทธวิธีในการสอนอ่านแต่ละวิธีจึงยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ประกอบกับวิชาภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มวิชาทักษะ ซึ่งต้องอาศัยเวลา และการฝึกฝน จึงทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิรุณ วรสัตยาภรณ์ (2529 : 65) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ใช้ชุดการสอนมิติคอร์สกับการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกันสาเหตุสำคัญคือ เวลาที่ใช้ในการทดลองน้อย

เหตุผลอีกประการหนึ่ง น่าจะเป็นเพราะว่ากิจกรรมส่วนใหญ่ของกลุ่มทดลองนั้นเป็นทักษะการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่ยาก ผู้เรียนมักพยายามหลบเลี่ยง และไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร (Arunee Wiriyaichitra, 1983 : 39 - 41) ประกอบกับความไม่คุ้นเคยดังกล่าวแล้วจึงอาจจะทำให้ผู้เรียนในช่วงแรก ๆ เกิดเจตคติที่ไม่ค่อยดีต่อวิธีสอน MIA แครชเชน (Krashen, 1983 : 78) กล่าวว่า เจตคตินั้นมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก ดังนั้นอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีระดับความสามารถในการเรียนปานกลางและต่ำมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษยังไม่สูงเท่าที่ควร ผลคือทำให้คะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3

จากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้ว พบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวมและในด้านแปลความ ตีความ ขยายความ สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวมและด้านการตีความสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ อีกทั้งนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนปานกลางมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านแปลความและขยายความใกล้เคียงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

จากผลดังกล่าวนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้

สามารถแปลความ ตีความ ขยายความ และสรุปความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ดีกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางและต่ำ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา ศรีภักทวิทย์ (2533 : 82) ที่พบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงและปานกลาง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

จากผลการวิจัยครั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ตัวบ่งชี้ (Indicator) อย่างหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน คือระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นความรู้พื้นฐานที่สิ่งสมมา ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ซึ่งในระหว่างบททดลองสอนในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ มักมีปัญหาในการทำกิจกรรมภายในกลุ่ม เช่น ทำไม่ทันเวลา ไม่ร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม การไม่ยอมรับเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องให้กำลังใจ ตลอดจนแนะนำและเป็นที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด

สรุปข้อสังเกตและปัญหาที่พบในการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในกลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นสนใจต่อสิ่งที่ได้พบเห็นใหม่ ๆ จากวิธีสอนของครู และสื่อต่าง ๆ นอกจากนี้นักเรียนยังมีความพอใจที่ได้ร่วมกิจกรรมกลุ่มในคาบเรียนทุกคาบ ซึ่งการเรียนแบบนี้แตกต่างจากที่นักเรียนเคยเรียนอยู่ประจำ
2. นักเรียนในกลุ่มทดลอง ไม่คุ้นเคยกับวิธีสอนอ่านแบบ MIA ในระยะแรก ๆ จึงทำให้เสียเวลาในการที่จะอธิบาย ชี้แจง แนะนำวิธีการเรียนอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา
3. มีนักเรียนบางคนที่เป็นเพื่อน ๆ ไม่ต้องการให้เข้ากลุ่มด้วย จำเป็นที่ผู้วิจัยต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนแบบนี้ นักเรียนคนอื่น ๆ จึงยินยอมให้เพื่อนเข้ากลุ่มด้วย

ผู้วิจัยมีข้อจำกัดบางประการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ซึ่งประกอบไปด้วย

1. กลุ่มตัวอย่างในการทดลองสอนเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเอกชน ซึ่งโรงเรียนมีความพร้อมทุก ๆ ด้าน รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการทดลองสอนเป็นอย่างดี ตามปกติแล้วส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักเรียนจะให้ความสนใจและสนับสนุนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ ซึ่งโรงเรียนเองก็ส่งเสริมโดยเริ่มจัดสอนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากสาเหตุดังกล่าว ประสิทธิภาพพื้นฐานในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจึงมีมากกว่าเด็กนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนสังกัด สปช. หรือโรงเรียนเทศบาล โดยทั่วไป ดังนั้นหากนำวิธีสอนแบบ MIA ไปใช้ในโรงเรียนที่กล่าวมาข้างต้นอาจจะประสบผลที่แตกต่างไปจากกลุ่มตัวอย่างในการทดลองสอนครั้งนี้

2. เนื่องจากผู้วิจัยได้รับการเชื้อเชิญเป็นอย่างดีจากโรงเรียนที่ทำการทดลอง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดช่วงเวลาตายตัวในการทดลองของทุก ๆ วันอยู่ในช่วงเช้า 1 ชั่วโมง และช่วงบ่าย 1 ชั่วโมง ซึ่งเวลาดังกล่าวมักจะตรงกับคาบเรียนปกติที่เป็นวิชากิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง เช่น วิชาว่ายน้ำ คอมพิวเตอร์ โดยผู้วิจัยเองก็เห็นสมควรในเรื่องของเวลาประกอบกับกลุ่มตัวอย่างจะได้ไม่เสียผลประโยชน์ในด้านวิชาการ ในสภาพที่แท้จริงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีความตั้งใจ เต็มใจและสนใจเข้าร่วมทดลองเป็นอย่างดี แต่ก็ยังมีพฤติกรรมบางประการที่ชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสนใจในกิจกรรมของคาบเรียนปกติมากโดยเฉพาะวิชาดังกล่าว ซึ่งมีผลกระทบต่อ การทดลองสอน เพราะนักเรียนขาดความสนใจและมีสมาธิในการเรียนน้อยลง

3. ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ขั้นตอนตลอดจนสื่อต่าง ๆ ทุกอย่างมีความพร้อมแต่เครื่องมือในการฝึกทักษะของแต่ละกลุ่มใช้ 1 ชิ้นต่อ 2 คน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการฝึก การใช้เครื่องมือร่วมกันหรืออ่านด้วยกันบางครั้งอาจจะสกัดกั้นความคิดของผู้เรียนทำให้ขาดความต่อเนื่องในด้านความคิด ปัญหาดังกล่าวหากพิจารณาโดยละเอียด แล้วอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กนักเรียนขาดความสนใจในการฝึกทักษะ ซึ่งไม่ส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียน

4. การจัดกลุ่มนักเรียน สมาชิกของแต่ละกลุ่มได้กำหนดไว้ตายตัวโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดการทดลอง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วควรที่จะได้มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคม รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฝึกความเป็นประชาธิปไตย และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนแต่ละครั้งเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อที่จะได้มีโอกาสรู้จักกับสมาชิกใหม่

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดเห็นที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA

1.1 จากผลวิจัยได้พบว่าผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนแตกต่างกันขึ้นอยู่กับระดับความสามารถทางการเรียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรคำนึงเป็นอย่างยิ่งในการจัดสภาพการเรียนการสอนกับ นักเรียนกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ โดยอาจพิจารณาในด้านการจัดกลุ่มผู้เรียน วิธีการสื่อความ ความยากง่ายของเนื้อหา และกิจกรรมเสริม

1.2 ลักษณะเรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่าน ควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ เรื่องใกล้ตัว จากการทดลองได้พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำรงตนในชีวิตประจำวันซึ่ง ปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และนิทาน เช่น เรื่อง Fast Food, Oh The Road และมักไม่ให้ความสนใจในเรื่องที่มีความยาว และมีโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนซึ่งยากในการแปลความ

1.3 ในการจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ครูควรแจ้งระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้ชัดเจน และจะต้องรักษาเวลาด้วย รวมทั้งการเดินสำรวจการทำงานของแต่ละกลุ่มเป็นการกระตุ้น ผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นในการทำงาน

1.4 สมาชิกภายในกลุ่มไม่ควรเกิน 6 คน เพราะนักเรียนจะได้มีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมกลุ่มทุกคน และในการทำหน้าที่ประธานกลุ่ม ควรมีการสับเปลี่ยนบ้างเพื่อทุกคนจะได้มีส่วนร่วมในการทำงาน

1.5 ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ครูควรติดตามนักเรียนในการทำงานกลุ่มอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อน บางครั้งอาจไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่ ครูควรได้ให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด เพื่อผู้เรียนจะได้ไม่รู้สึกท้อแท้ในการเรียน

1.6 ครูผู้สอนควรเคร่งครัดในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในงาน หรือในแบบฝึกหัด ของผู้เรียนเสมอ ๆ หลังจากนั้นควรเลือกเอาข้อบกพร่องของผู้เรียนที่พบเห็นมาก ๆ มาอภิปรายทำความเข้าใจพร้อม ๆ กัน

1.7 ครูผู้สอน อาจจะนำวิธีสอนอ่านโดยวิธี MIA ไปใช้ในการเรียนการสอนตาม ปกติเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน และยังจะช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาความสามารถ ในการอ่านตามความสามารถของตนเองอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระอื่น ๆ ร่วมกับวิธีสอน ที่อาจจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน เช่น การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง เพศหญิง เพศชาย เป็นต้น

2.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองให้มากกว่านี้ เพื่อจะดูผลว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนวิธีการสอนอ่านแบบ MIA มากขึ้นแล้ว จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านมากขึ้นหรือไม่

2.3 ควรนำวิธีการสอนอ่าน MIA ไปทดลองกับนักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่านี้ ในรายวิชาการอ่านเพื่อจะได้นำผลมาเปรียบเทียบกับการวิจัยในครั้งนี้

2.4 ควรมีการนำการสอนนี้ไปใช้ทดลองเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ เพื่อศึกษาว่าจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา, 2528.
- กรรณิการ์ ทองทา. การเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการ อาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลซ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- กาญจนา ปราบพาล. การทดสอบและประเมินผลสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- กาญจนา ศรีภัทรวิทย์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- เกษม บำรุงเวช. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- เฉลิมศรี เรือนประเสริฐ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการแบบ OK 5 R กับการสอนแบบเดิม. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ศุภสภา, 2520.
- ชุมพร ยงกิตติกุล. จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ทรงพร อิศโรธกุล. การสอนการอ่านแนวใหม่. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

- นฤมล กังวาลไกล. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และ เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- บังอร หล่อวิริยากุล. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทาง ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535 . อัดสำเนา.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. เอกสารประกอบการบรรยายการประชุมวิชาการครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สมาคม การอ่านแห่งประเทศไทย, 2534.
- บันลือ พุกกะวัน. “เอกสารหมายเลข 21 แบบเรียนในระดับการอ่านขั้นก้าวหน้า,” เอกสาร ประกอบการประชุมปฏิบัติการผลิตแบบเรียน ป. 5 ในโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทย ด้วยวิธีการสอนแบบ มปปก. (CLE) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสอนภาษาโดยความร่วมมือ ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มูลนิธิโรตารีสากล จังหวัดระยอง, 2533.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวัดและการประเมินผลทางการศึกษา กอฬสินธุ์ : โรงพิมพ์ประสาน การพิมพ์, 2521.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : บริษัท โอเอสพรีนติ้งเฮาส์ จำกัด, 2526.
- ดุสิต ปทุมรักษ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน เจตคติ และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- มานิต บุญประเสริฐ “การสอนภาษาอังกฤษ,” จันทร์เกษม. 17 (4) : 9 ; กันยายน 2526.
- เยี่ยมจิต บุรณโกคา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการ เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี สอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญากับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

รัตนา ศุภจตุรัส. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยการให้โครงสร้างระดับยอ (TLS) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

แรมสมร อยู่สถาพร “การเสริมสร้างลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาด้วยกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการ,” เอกสารทางวิชาการเนื่องในงานประถมศึกษาสัมพันธ์ ครั้งที่ 10. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2535.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ศึกษาพรการพิมพ์, 2528.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2538.

✱ วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. “การสัมมนาระดับชาติ เรื่อง หลักสูตรประถมศึกษา,” กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2530. อัดสำเนา.

วิชาการ, กรม. คู่มือครู English in Fun Book III. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2528.

วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533), พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ “คุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของไทย,” วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 24 : 4 ; เมษายน - พฤษภาคม 2533.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ : บริษัท ประยูรวงศ์พรินต์ติ้ง จำกัด, 2536.

อภิรุณ วรสัตยาภรณ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ : สำหรับการวัดและการประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.

✱ อัจฉรา วงศ์โสธร, อุษา กาญจนสถิตย์ และนิภา สะอาดจิต. การสำรวจความต้องการของสังคมต่อการให้ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2524.

อรุณี วิริยะจิตรา การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2532.
 อุษณีย์ วรรณจียี่. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียน
 ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการ
 สร้างไคอะแกรมกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา

Arunee Wiriyachitra. "Teaching Writing in ES1 : Acommunicative Syllabus," English Teaching Forum. 21 (4) : 39 - 41 ; October, 1983.

Babbs, Patricia Joan. "The Effects of Instruction in the Use of a Metacognitive Comprehension Monitoring Strategy Upon Fourth Grader's Reading Comprehension and Performance," Dissertation Abstracts International. 44 : 1741 - a ; December, 1983.

Bacon, Francis. The Oxford Dictionary of Quotations. London : Oxford University Press, 1953.

Bond, Guy L. and Nilles A. Tinher Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York : Appleton - Century - Crafts, 1957.

Carr, E.M. and others. "The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text,". Journal of Reading Behavior. 15 : 1 - 18 ; March, 1983.

Carrell, P.L. "Evidence a Formal Schema in Second Language Comprehension," Language Learning. 24 : 87 - 111 ; June, 1984.

Cherrier, Ray "Teaching Personality," English Teaching Forum. 11 , 3 : 24 June - August, 1973.

Dallman, Martha, The Teaching of Reading. 4 th ed. New York : Rhinchart and Winston, 1974.

Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Delhi : Prentice Hall of India Private Limited, 1969.

Decker, Norma Caillier. "The Effect of Writing in the Expressive Mode upon the Reading Achievement of Remedial Readers in the Secondary School," Dissertation Abstract International. 49 : 1746 - A ; January, 1988.

- Delaney, Norman Mc Luckie. "The Effect of Strategy Training on Comprehension of Implicit and Explicit Information in Familiar and Unfamiliar Expository Test," Dissertation Abstracts International. 46(01) : 111 - A ; July, 1985.
- Fan, Chung Teh. "Item Analysis Table," Educational Testing Service. New Jersey : Princeton, 1952.
- Flood, James. "The Text, the Student and the Teacher : Learning from Exposition in Middle School," . The Reading Teacher. 39 : 735 ; April , 1986.
- Gebhard ,Jerry G. "Teaching Reading through Assumptions about learning," English Teaching Forum. 23 : 16 - 20 ; July, 1985.
- Gettegno, Caleb. Teaching Foreign Language in Schools the Silent Way. New York : Educational Solutions, 1963.
- Goodman, K. S. "Behind the Eye : What Happens in Reading," Reading Process and Program. Urbane : National Council of Teachers of English, 1970.
- Goodman, Kenneth S. Language & Literacy. Boston, London and Henley : Routledge & Kegan Paul Ltd., 1982.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw Hill, 1969.
- Harris, Albert J. and Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York : Longman, 1979.
- Huebener, Theodore. "A study of German Elementary and Secondary Schools," The Schools of West Germany. New York : University Press, 1962.
- Kintsch, Walter and I. Graig Yarbrough. "Role of Rhetorical Structure in Text Comprehension," Journal of Educational Psychology. 74(6) : 828 - 834 ; 1982.
- Krashen and TracyD.Teurell. The Nature Approach Language Acquisition in the Classroom. Oxford : Pregamon Press, 1983.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York : McGraw - Hill Book Company, 1964.
- Lapp, Diane and James Flood. Teaching Reading to Every Child. London : Macmillan Publishing Company Inc., 1983.

- Lee, Kai - Fat and Paula Flaming. Better Reading Skills. Oxford University Press, 1983.
- Madsen, Harold S. Techniques in Testing. New York : Oxford, 1983.
- May, Frank B. Reading as Communication : An Interactive Approach. Merrily Publishing Company, 1986.
- Murdoch, George S. "A More Integrated Approach to the Teaching of Reading," English Teaching Forum. 34 (1) : 9 - 15 ; January, 1986.
- Nelson, Gayle L. "Reading : A Student Centred Approach," English Teaching Forum. 22 (4) : 2 - 5 , 8 ; October, 1984.
- Oller, John W. Language Tests of School : A Pragmatic Approach. London : Longman, 1979.
- Penny Ur. Discussions That Word : Task - Centred Fluency Practice. Cambridge University Press, 1981.
- Riley, Pamela. "Comparing Reading in English as a first or Second Language," Reading : An Australian Perspective. Len Unworthy, 1985.
- Rogers, Edward James. "Increasing Comprehension Through Specific Skill Instruction, Cloze Procedure, and Discussion," Dissertation Abstracts International. 43 : 287 - A ; March, 1983.
- Shaw, H. A complete course in Freshman English. New York : Harper and Row, 1973.
- Smith, F. Understanding Reading. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1971.
- _____. Reading. Cambridge : Cambridge University Press, 1978.
- Smith, Nila Branton. Reading Instruction for Today's Children. New Jersey : Paretic - Hall, Inc., 1963.
- Smith, Richard John and Jomas C. barrett. Teaching Reading in the Middle Grade 2 nd ed. Massachusetts : Addison - Wesley. Publishing Com., 1979
- Stevenson, Robert M. "Using Slider to Improve Reading Comprehension," English Teaching Forum. II : 2 - 8 , 1973.
- Stevick, Earl W. Memory, Meaning and Method. Rowley, Massachusetts : Newbury House, 1976.

Thonis , Eleanor Wall "Learning Theories and Reading Approaches," Teaching Reading to Non - English Speakers. New York : The Macmillan Company, 1970.

Vinacke, W. E. The Psychology of Thinking. New York : McGraw - Hill, 1974.

Widdowson, H. G. Teaching Language as Communication. Oxford : Oxford University Press, 1979.

Williams, Eddie. Reading in the Language Classroom. London : MacMillan Publisher, 1986.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนของนักเรียนกลุ่มทดลอง
ตามขั้นตอนของวิธีสอนแบบ MIA จำนวน 60 คาบ คาบละ 20 นาที

แผนการสอนที่ 1

ครั้งที่ 1 - 2 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง “The pets” และบอกความหมายของศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านเนื้อเรื่องและหาความหมายของคำศัพท์
3. นักเรียนสามารถสนทนาซักถามและตอบได้อย่างมีความสัมพันธ์กับคำถาม
4. นักเรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ลงในตารางได้
5. นักเรียนสามารถรายงานโครงสร้างของข้อความ (Paragraph) ด้วยภาษาพูดและเขียนได้

สื่อการสอน

1. คำถามก่อนการอ่าน, บัตรคำศัพท์
2. รูปภาพสัตว์เลี้ยง
3. พจนานุกรม
4. เนื้อเรื่อง
5. ตารางถ่ายโอนข้อมูล
6. แบบฝึกหัด
7. ภาพประกอบแสดงรูปแบบโครงสร้าง Paragraph.

เนื้อหา “The Pets”

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน

Direction : Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. What can you see in this picture ?
2. Have you ever seen any ?
3. What are they ?
4. Do you have any pets ?
5. What kind of pets do you have ?
6. Do you like the pets ?
7. Is the tiger a pet ?
8. What kind of pets do you like best ?

ขั้นที่ 2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แจกบัตรงานคำศัพท์ให้

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจกับคำศัพท์

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meaning of the words. that have not been defined.

unhappy	=	finally	=	ในที่สุด
pet	=	สัตว์เลี้ยง	=	
space	=	ที่ว่าง	=	
lie down	=		=	
large	=	กว้าง, ใหญ่	=	
feed	=	เลี้ยง, บำรุงอาหาร	=	เดินเล่น

ขั้นที่ 4 ครูให้เนื้อเรื่อง (A Story)

Direction : Read the story with 2 or 3 friends and answer the questions using the information in the story.

	"The Pets"	
1. refers to _____	You should not have a big pet in a small house. ¹It would not be happy and you would feel ²unhappy. Animals need space to walk around and to lie down. If you live in a small house, it is usually better to have a bird or a cat than a big dog.	2. The opposite word is _____
	Pam's house is very large. ³She is very careful with her pets. Every morning, she takes her two dogs for a walk. When she gets home she feeds ⁴them and her three cats, too. Then she cleans the bird's cage and also feeds the bird. Finally she sits down to have breakfast.	3. refers to _____
5. refers to _____	One day, she let the bird come out of the cage. ⁵It sang and sang all day long. In the evening the cats ate the bird. It's nice to have birds around the house, you shouldn't have a cat around the bird. ⁶Because cats like to eat birds.	4. refers to _____
		6. refers to _____

ขั้นที่ 5 ทำความเข้าใจกับเรื่อง

Direction : Finish the following sentences by using the information in the passage.

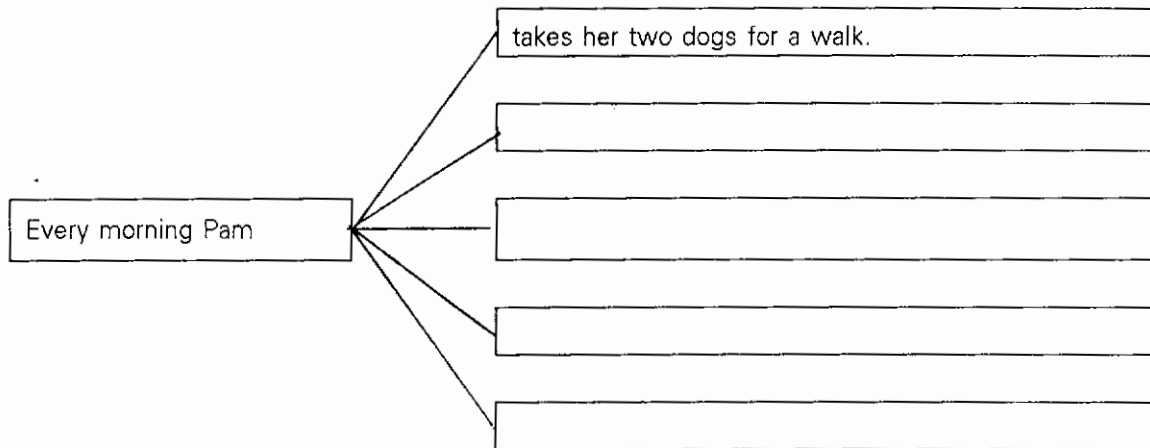
- From the story, if you have a small house, you _____
- Pets are good for you because _____
- If you have a bird, you shouldn't have a cat around it because

- Space is good for pets to _____

5. A Place that is good for animal is _____ .
6. Give 4 names of pets 1. 2. 3.
4.
7. Name 4 animals which are not pets 1. 2.
3. 4.

ขั้นที่ 6 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ

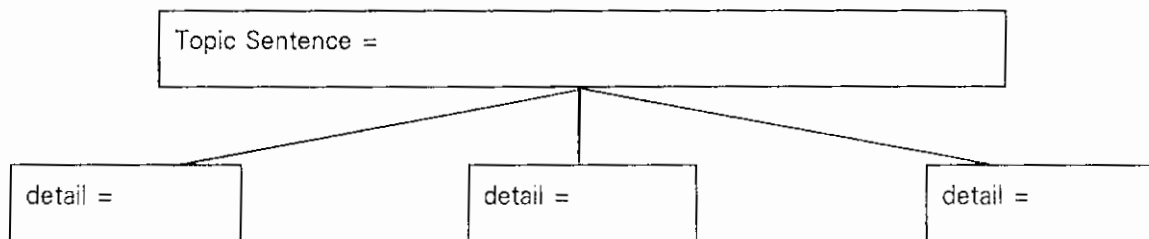
Direction : What does Pam do every morning ? Write it into the boxes.

ขั้นที่ 7 แบบฝึก Jigsaw และโครงสร้าง Paragraph

Direction : Each group has to organize the slips of sentences into a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

Most people have pets at home / Some people can't have big animals / because they have small houses. Pam has a very large house / and many pets. / She loves them very much.

ขั้นที่ 8 ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Direction : The teacher and students check and correct the answers together.

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำกิจกรรมร่วมกัน การสนทนาซักถาม และการตอบคำถาม
2. การตรวจผลงาน

แผนการสอนที่ 2

ครั้งที่ 3 - 4 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง “Rivers in Thailand “ และบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้จากเนื้อเรื่องและคำศัพท์
3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์แจกแจงเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบันจากเนื้อเรื่องได้ด้วยการเติมข้อมูลในตาราง
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยเขียนโครงสร้างของเนื้อเรื่องตามลักษณะของบทอ่าน
5. นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเรื่องด้วยภาษาพูดและภาษาเขียนได้ ในรูปของไดอะแกรม

สื่อการสอน

1. คำถามนำก่อนการอ่าน, บัตรคำศัพท์
2. พจนานุกรม
3. เนื้อเรื่อง
4. ตารางถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ
5. แบบฝึกหัด
6. ภาพประกอบแสดงรูปแบบโครงสร้างของ Paragraph.

เนื้อหา “Rivers in Thailand”

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน

Direction : Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. What is the Cha Phraya ?
2. Do you know the Cha Phraya River ?

3. Do you have any ideas about rivers ?
4. What can we do in the river ?
5. What happens to Rivers now. ?
6. Is the river important for us ?

ขั้นที่ 2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แจกบัตรงานคำศัพท์ให้

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจกับคำศัพท์

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meaning of the words that have not been defined.

ago	=	ผ่านมา, ล่วงมาแล้ว	changing	=	การเปลี่ยนแปลง
use	=	ใช้, ใช้ประโยชน์	smell	=	
easy	=		take bath	=	
catch	=		few	=	
always	=	เสมอ ๆ	difficult	=	ยาก
tasted	=		different	=	
part	=	ภาค, ส่วน	think	=	คิด

ขั้นที่ 4 ครูให้เนื้อหา (A Story)

Direction : Read the story with 2 or 3 friends and answer the questions using the information in the story

"Rivers in Thailand"

1. refers to	Many years ago, the rivers in Thailand were very beautiful and the water was clean. People could use ¹ it for drinking, cooking and washing.
	Many fish and water animals lived in the clean water. It was easy to catch many fish. Fish always tasted very good.

2. The opposite word is __	Today in some parts of Thailand, the rivers are changing. In and near big towns, water is ² dirty ³ . It ⁴ smells bad, too. People do not want to drink it ⁴ or cook with it. They ⁵ do not like to wash their clothes or take a bath in it. There are few fish and it is difficult ⁶ to catch fish to eat.	4. refers to _____
3. refers to _____		5. refers to _____
7. The opposite word is _____	It is sad ⁷ to think that these rivers are so different now.	6. The opposite word is _____

ขั้นที่ 5 ทำความเข้าใจกับเรื่อง

Direction : Finish the following sentences by using the information in the story

1. From this story, the river was useful and important for _____
2. Today the rivers are dirty and smell bad near _____
3. Many years ago, it was easy to catch many fish because _____
4. Now the rivers in Thailand are _____
5. People don't want to drink or cook with river water because _____

ขั้นที่ 6 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ

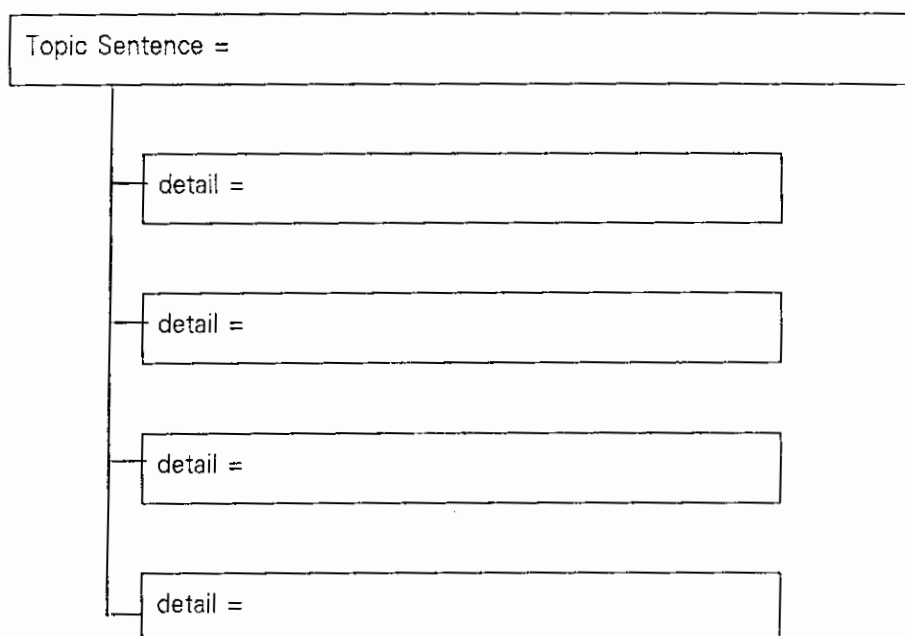
Direction : Complete the following tables about the rivers in Thailand.

Many years ago	Today
1.	1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.

ขั้นที่ 7 แบบฝึกหัด Jigsaw และโครงสร้างของ Paragraph.

Direction : Each group has to organize the slips of sentences into a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

There are many rivers in many parts of Thailand. / The Cha Phraya River is the most/ important one for Thai people. / It is the longest river in Thailand. / It's useful for people. They use its water for drinking, taking a bath and farming

ขั้นที่ 8 ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Direction : The teacher and students check and correct the answers together.

การประเมินผล

1. การสังเกตการร่วมกิจกรรม เช่น ความร่วมมือ ความสนใจ การตอบคำถาม
2. การตรวจผลงาน

แผนการสอนที่ 3

ครั้งที่ 5 - 6 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง "The Dog and Its Reflection" และบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้จากเนื้อเรื่องและคำศัพท์
3. นักเรียนสามารถสนทนาซักถามและตอบได้อย่างมีความสัมพันธ์กับคำถาม
4. นักเรียนสามารถแปลความและสรุปความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ โดยเขียนไดอะแกรมสรุปขั้นตอนเหตุการณ์ตามลักษณะของเนื้อเรื่องที่อ่าน

สื่อการเรียนรู้

1. คำถามนำก่อนการอ่าน, บัตรคำศัพท์
2. พจนานุกรม
3. เนื้อเรื่อง
4. ตารางถ่ายโอนข้อมูล
5. แบบฝึกหัด
6. ภาพประกอบแสดงรูปแบบโครงสร้าง Paragraph

เนื้อหา

"The Dog and Its Reflection"

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน

Direction : Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. Do you know the meaning of "greedy" ?
2. Can you tell me the meaning of "greedy" in Thai ?
3. Have you ever seen a greedy man ?

4. Do you like a greedy people ? Why ? Why not ?
5. Are you greedy ?

ขั้นที่ 2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แจกบัตรงานคำศัพท์ให้

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจกับศัพท์

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meaning of the words that have not been defined.

stole	=	butcher	= คนขายเนื้อ
ran down	=	fast	= รวดเร็ว
shouted	= ตะโกน	thief	=
stream	= ลำธาร,	reflection	= เงาสะท้อน, ภาพสะท้อน
itself	= ตัวของมัน	growled	=
fiercely	=	grab	= แย่ง, ตะครุบ
greedy	=	sank	=
thought	= คิด	mouth	= ปาก

ขั้นที่ 4 ครูให้เนื้อหา (A Story)

Direction : Read the story in groups and answer the questions according to the information in the passage.

1. refers to _____	"The Dog and Its Reflection" A dog once stole a big piece of meat from a butcher's shop. It ran down the village street with it¹ as fast as it could. The butcher shouted 'Stop thief !' but no one could stop it² Outside the village there was a stream. As the dog crossed a bridge, it stopped and saw its reflection in the water. The dog did not know that	2. refers to _____
-------------------------------	---	-------------------------------

3. The word opposite is _____	it was looking at itself. It thought it saw another dog with a piece of meat and it wanted to have that meat as well ³ as the piece it already had. The dog growled fiercely and opened ⁴ its mouth to grab the another dog's meat. Then the piece of meat fell into the water and sank. The dog did not have two pieces of meat. It had none because it ⁵ was so greedy.	4. The word opposite is _____ 5. refers to _____
-------------------------------------	---	--

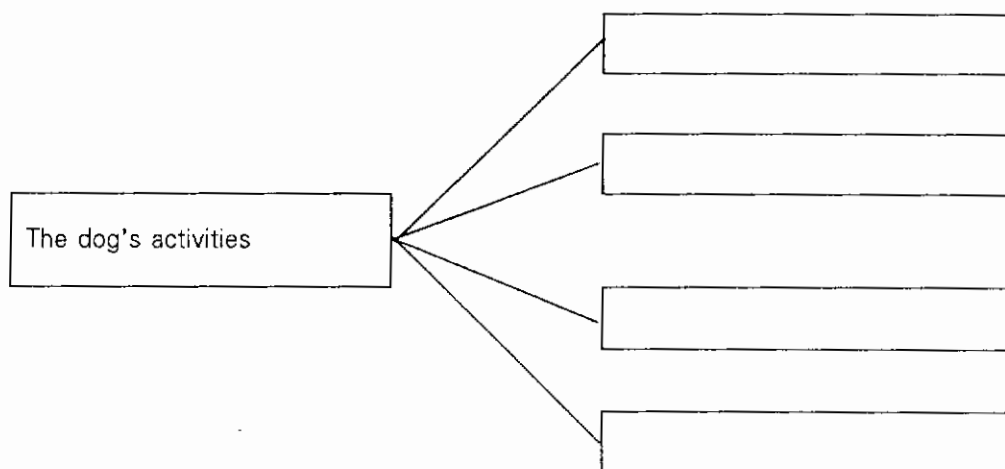
ชั้นที่ 5 ทำความเข้าใจกับเรื่อง

Direction : Finish the following sentences by using the information in the story.

1. A butcher is a person who _____
2. The dog ran down the village street as fast as it could because _____
3. The dog could see itself in the water because _____
4. The dog wanted to have the other piece of meat as well as the piece it already had because _____

ชั้นที่ 6 การถ่ายทอดข้อมูล

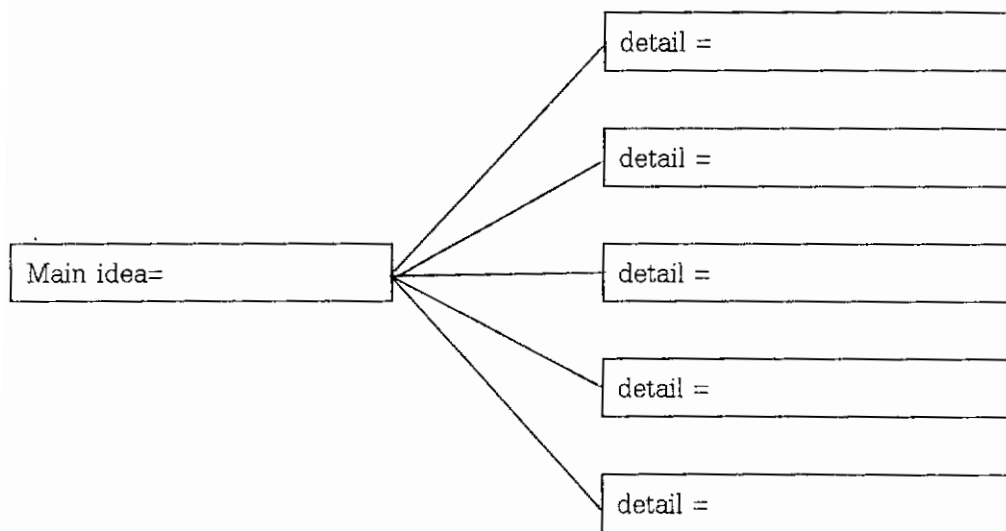
Direction : Tell the dog's activities in the following tables.

ขั้นที่ 7 แบบฝึกหัด Jigsaw และโครงสร้างของ Paragraph.

Direction : Each group has to organize the slips of sentences into a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

Some people don't like dogs very much. Some dogs are fierce and ugly. They like to run after cats or after you. Some dogs don't like to take a bath. Then they are dirty and stink. They always bark very loudly when they see strangers..

ขั้นที่ 8 ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Direction : The teacher and students check and correct the answers together.

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม เช่น ความกระตือรือร้น ความถูกต้องในการสนทนา
ตอบได้การตอบคำถาม
2. ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 4

ครั้งที่ 7 - 8 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง "The Thief and the Magic Sticks" และบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้จากการอ่านเนื้อเรื่องและคำศัพท์
3. นักเรียนสามารถสนทนาซักถามและโต้ตอบกันอย่างมีความสัมพันธ์กับคำถาม
4. นักเรียนสามารถสรุปเรื่องราวโดยแจกแจงลงในตารางได้
5. นักเรียนสามารถรายงานโครงสร้างของข้อความด้วยภาษาพูดและภาษาเขียนได้

- สื่อการเรียนรู้**
1. คำถามนำก่อนการอ่าน, บัตรคำศัพท์
 2. พจนานุกรม
 3. เนื้อเรื่อง
 4. ตารางถ่ายโอนข้อมูล
 5. แบบฝึกหัด
 6. ภาพประกอบแสดงรูปแบบโครงสร้าง Paragraph

เนื้อเรื่อง "The Thief and the Magic Sticks"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน

Direction : Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. How much money do you have each day ?
2. What do you buy for each day ?
3. Have you ever stolen ?
4. What would you do if you lost money ?
5. How do you feel when you have money lost ?

ขั้นที่ 2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แจกบัตรงานคำศัพท์ให้

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจกับศัพท์

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meaning of the words that have not been defined.

traveling	=	การเดินทาง	shorter	=	สั้นกว่า
carried	=		others	=	อื่น ๆ
reached	=	มาถึง	owner	=	
stole	=	ขโมย	punished	=	ลงโทษ
complained	=		heard	=	ได้ยิน
plan	=	แผนงาน,โครงการ	chief	=	
length	=		stick	=	
far - off	=	ห่างไกล			

ขั้นที่ 4 ครูให้เนื้อเรื่อง (A Story)

Direction : Read the story with 2 or 3 friend and answer the questions using to the information in the story

	"The Thief and the Magic Sticks." Long ago in a far - off country, three shepherds were travelling on foot. They carried food and water with them¹ and one of them also had a lot of money. One night, when they² were very tired, they reached a village. The chief of the village said that they could spend the night in his³ home. But in the night, one of the shepherds stole the other shepherd's money. The next morning the shepherd who had lost his money complained to the chief	
1. refers to _____		
		2. refers to _____
3. refers to _____		

4. refers to _____	The chief could not find out who had stolen the money so he ⁴ thought of a plan.	
5. refers to _____	The next night he gave each of them ⁵ a stick. The sticks were all the same length. "Tomorrow" , said the chief, "the stick of the thief will be longer than the other sticks.	
6. refers to _____	When he ⁶ heard this, the thief was afraid. In the night he cut his stick shorter so that it ⁷ would not be longer than the others.	7. refers to _____
9. refers to _____	The next morning the chief asked to see the sticks. When he saw that one stick was shorter than the others ⁸ , he ⁹ said to the owner of the stick, You are the thief and now you will be punished !	8. refers to _____

ขั้นที่ 5 ทำความเข้าใจกับเรื่อง

Direction : Finish the following sentences by using the information in the story.

1. The shepherd had lost his money because _____
2. The chief thought of a plan so he gave _____
3. The thief cut his stick because _____
4. The chief asked to see the sticks and saw that one stick was _____
5. The chief could catch the thief because _____

ขั้นที่ 6 การถ่ายโอนข้อมูล

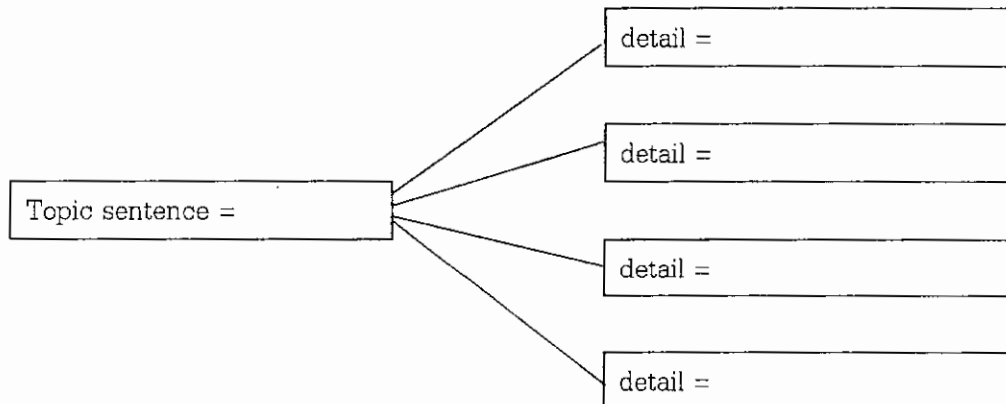
Direction : Complete this table on the chief's plan and the effect.

The chief's plan	Effect.
1.	1.
2.	2.

ขั้นที่ 7 แบบฝึกหัด Jigsaw และโครงสร้างของ Paragraph.

Direction : Each group has to organize the slips of sentences into a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

Nowadays, we hear news of the thieves almost every day . Thieves steal some gold, jewels or some money from the bank. They often steal some motorcycles or cars at the parking. Sometimes the policemen can catch them but sometimes they can't.

ขั้นที่ 8 ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Direction : The teacher and students check and correct the answers together.

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม เช่น ความสนใจ การลงมือทำงาน การสนทนา

ซักถามและได้ตอบ

2. การตรวจผลงานแต่ละขั้นตอน

แผนการสอนที่ 5

ครั้งที่ 9 - 10 (ครึ่งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง "Ocean Giants" และบอกความหมายของศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านเนื้อเรื่องและหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้
3. นักเรียนสามารถสนทนาซักถามและตอบได้อย่างมีความสัมพันธ์กับคำถาม
4. นักเรียนสามารถสรุปเนื้อหาที่อ่านได้โดยเขียนตารางแจกแจง คุณลักษณะที่แตกต่าง
5. นักเรียนสามารถรายงานโครงสร้างของข้อความ (Paragraph) ด้วยภาษาพูดและเขียนได้

สื่อการเรียนรู้

1. คำถามนำก่อนการอ่าน, บัตรคำศัพท์
2. พจนานุกรม
3. เนื้อเรื่อง
4. ตารางถ่ายโอนข้อมูล
5. แบบฝึกหัด
6. ภาพประกอบแสดงรูปแบบโครงสร้าง Paragraph.

เนื้อหา "Ocean Giants"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน

Direction : Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. What is the biggest animal in the world ?
2. Where does it live ?
3. What animals can you see in the sea ?

4. Which is bigger, a whale or a shark ?

5. Are they both dangerous ?

ขั้นที่ 2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม และแจกบัตรงานคำศัพท์ให้

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจกับศัพท์

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meaning of the words that have not been defined.

largest	=	ใหญ่ที่สุด	attack	=
Blue whales	=		hate	= ไม่ชอบ,เกลียด
alive	=		surface	=
dangerous	=	อันตราย	meal	=
killer, whales	=		tonne	= ตัน,น้ำหนักเท่ากับ 1,000 กิโลกรัม
frightening	=		terrible	=
huge	=	ใหญ่โต, มหึมา	jaw	=

ขั้นที่ 4 ครูให้เนื้อเรื่อง (A Story)

Direction : Read the story with 2 or 3 friends and answer the questions using to the information in the story.

"Ocean Giants"

2. The opposite word is _____	The largest animals in the world live under the sea. Blue whales are the largest animals alive today. They are about 30 metres long. ¹ They weigh about 190 tonnes. The ² biggest blue whales are as long as four buses.	1. refers to _____

3. refers to _____	The most dangerous whales are killer whales. ³ They attack anything that swims in the sea. Killer whales are not as big as blue whales, but they will attack them. Fishermen hate killer whales, and if ⁴ they see them on the surface, they try to shoot ⁵ them . If one of the killer whales in the group is killed or hurt, the others attack it and it becomes ⁶ their next meal.	6. refers to _____
4. refers to _____		
5. refers to _____		
7. refers to _____	Sharks like people very much. They like to eat ⁷ them . Sharks kill many people every year. The biggest sharks are nearly eight metres long and weigh nearly four tonnes.	
	Sharks have huge jaws and terrible teeth. Sharks are the most frightening fish in the sea.	

ขั้นที่ 5 ทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง

Direction : Complete the following sentences by using the information in the passage.

1. Today the largest animal in the world is _____
2. Fishermen kill whales because _____
3. Sharks kill people to eat and they have _____
4. The biggest blue whales are as long as _____,
and today they weigh about _____ and _____ long

ขั้นที่ 6 การถ่ายโอนข้อมูล

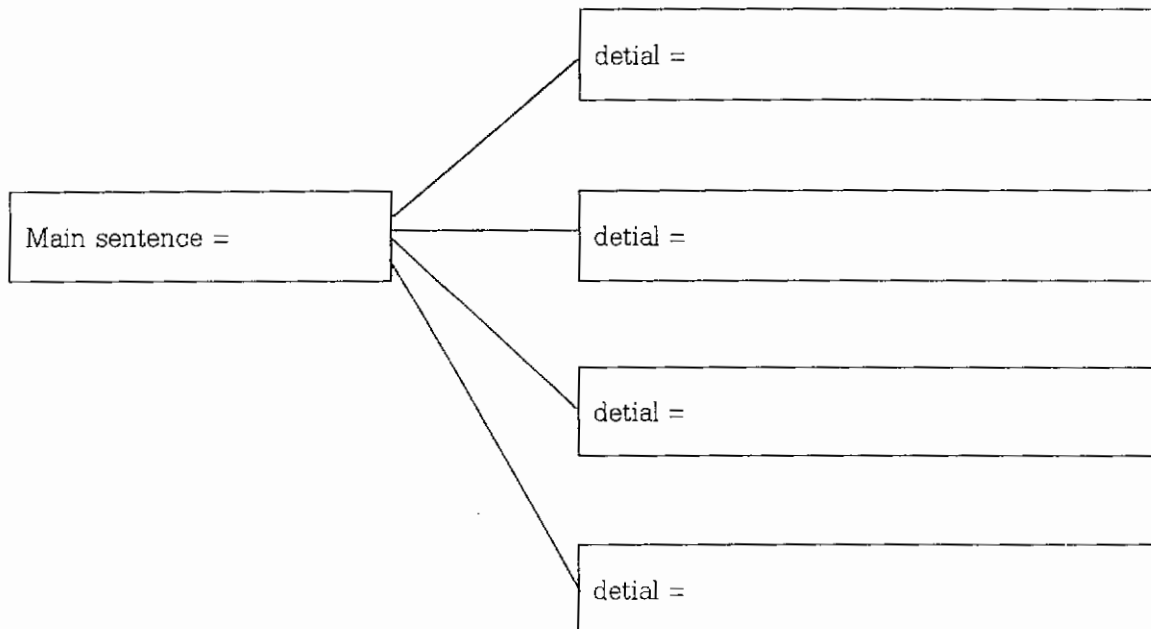
Direction : Complete this table by giving the character of Whales and Sharks.

whales	Sharks
1.	1.
2.	2.
3.	3.

ขั้นที่ 7 แบบฝึกหัด Jigsaw และโครงสร้าง Paragraph.

Direction : Each group has to organize the slips of sentences into a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

Whales are very interesting creatures. They are the largest living animals. We know that the number of whales in the sea is becoming less every year. Soon there may be none because men hunt and kill them. Almost every part of a whale's body can be used to make something useful or valuable.

ขั้นที่ 8 ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Direction : The teacher and students check and correct the answers together.

การประเมินผล

1. ความสนใจในการทำกิจกรรมร่วมกัน การตอบคำถาม การสนทนาโต้ตอบ
2. ตรวจผลการทำงาน

แผนการสอนที่ 6

ครั้งที่ 11 - 12 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง "Musical Chairs" และบอกความหมายของศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านเนื้อเรื่องและหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้
3. นักเรียนสามารถสนทนาซักถามและตอบได้อย่างมีความสัมพันธ์กับคำถาม
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญในการอ่านโดยเขียนลำดับขั้นของกฎกติกาในเนื้อหาที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถรายงานโครงสร้างของข้อความ (Paragraph) ด้วยภาษาพูดและเขียนได้

สื่อการเรียนรู้

1. คำถามนำก่อนการอ่าน
2. พจนานุกรม
3. เนื้อเรื่อง
4. แบบฝึกหัด
5. ตารางถ่ายโอนข้อมูล
6. ภาพประกอบแสดงรูปแบบโครงสร้าง Paragraph

เนื้อหา "Musical Chairs"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน

Direction : Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. Do you like to play games ?
2. What games do you know ?
3. What game do you like best ?

4. Do you like to play in group or alone ?
5. Do you know the game "Musical Chairs" ?
6. Who can explain me "Musical chairs" in Thai ? Can you guess ?

ขั้นที่ 2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แจกบัตรงานคำศัพท์ให้

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจกับศัพท์

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meaning of the words that have not been defined.

musical chair	=	เก้าอี้ดนตรี	row	=	แถว
easy	=		fast	=	
enjoy	=		slowly	=	อย่างช้า ๆ
musical instrument	=	เครื่องเล่นดนตรี	charge	=	
programme	=	การจัดรายการ	taken away	=	
back	=	กลับ, หันกลับ	winner	=	
next to	=				

ขั้นที่ 4 ครูให้เนื้อเรื่อง (A Story)

Direction : Read the story with 2 or 3 friends and answer the questions using to the information in the story

"Musical Chairs"

1. refers to

Do you know how to play a game called "Musical Chairs" ? It is easy to play and most people enjoy ¹ it . All you need is some chairs, one less than the number of people playing and some way of making music. You may use a piano or any musical instrument, if someone

can play it. You may use a tape - recorder or a record - player. You can even use a radio if there is a programme of music which does not stop.

Put the chairs in a row. The chairs may be put in pairs, back to back. A better way is to have the chairs in one row with each chair facing in the opposite direction to the chair next to it²

2. refers to

3. The
opposite
word is

The rules are **easy**³. When the music starts, the players walk around the chairs, all going in the same direction, of course. **They**⁴ should walk in the rhythm of the music. If the music is fast they should walk quickly. If the music is slow, they should walk slowly.

4. refers to

5. the
opposite
word is

The person in charge of the music should have his or her back to the players so that he can not see them. When the music stops the players try to sit on the chairs. The person who can not find a chair to sit on drops out. Then, **before**⁵ the music **starts**⁶ again, one chair must be taken away. When the music stops again, one more player will be out.

6. the opposite
word is

7. refers to

In the end, there will be two players and one chair ! The one **who**⁷ sits on that chair when the music stops is the winner.

ขั้นที่ 5 ทำความเข้าใจกับเรื่อง

Direction : Finish the following sentences by using the information in the story.

1. You must begin with nine chairs, if _____ are playing musical chairs.
2. We use _____ for making music.
3. When the music stop the players try to _____
4. The player who can not find a chair to sit on will _____
5. The player who sits on the last chair is _____

ขั้นที่ 6 การถ่ายโอนข้อมูล

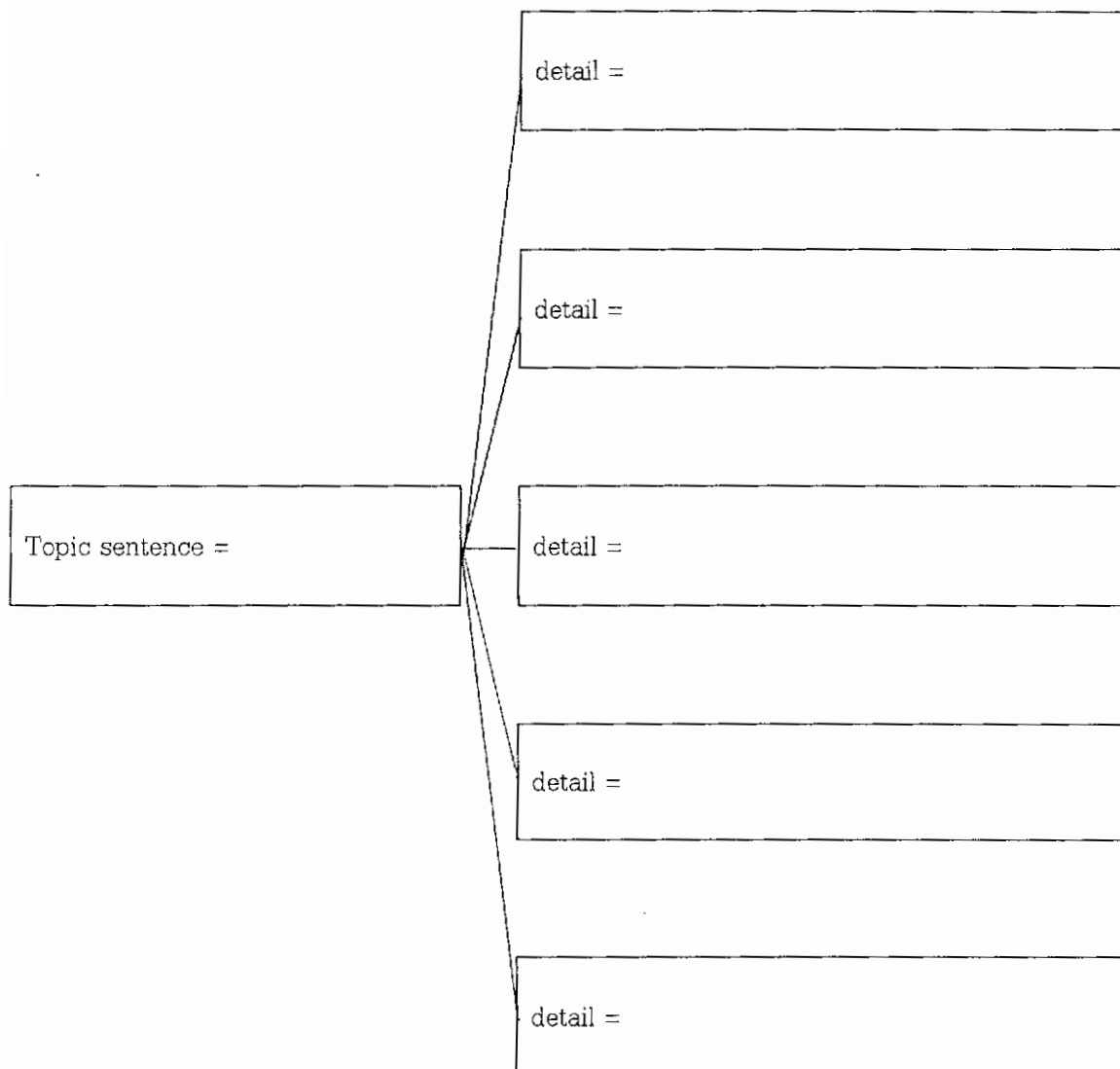
Direction : Complete the following tables by telling the rules of the game "Musical Chairs"

"The rules of the game "Musical Chairs"	
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

ขั้นที่ 7 แบบฝึกหัด Jigsaw และโครงสร้างของ Paragraph.

Direction : Each group has to organize the slips of sentences into a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

People who play games usually know most of the rules. The rules of musical chairs are easy. The players try to sit on the chairs when the music stops. The person who can not find a chair to sit on will drop out. At last there is one chair and two players. The player who sits on that chair when the music stops is the winner.

ขั้นที่ 8 ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Direction : The teacher and students check and correct the answers together.

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม เช่น ความสนใจ การพูดสนทนา การตอบคำถาม
2. ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 7

ครั้งที่ 13 - 14 (ครึ่งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง "Fast Food" และบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านเนื้อเรื่องและคำศัพท์
3. นักเรียนสามารถสนทนาซักถามและตอบได้อย่างมีความสัมพันธ์กับคำถาม
4. นักเรียนสามารถสรุปความเข้าใจในการอ่านได้โดยการตอบคำถามจากเรื่องและเติมข้อมูลในตาราง
5. นักเรียนสามารถรายงานโครงสร้างของข้อความ (Paragraph) ด้วยภาษาพูดและภาษาเขียนได้

สื่อการเรียนรู้

1. คำถามนำก่อนการอ่าน บัตรคำ
2. พจนานุกรม
3. เนื้อเรื่อง
4. ตารางถ่ายโอนข้อมูล
5. แบบฝึกหัด
6. ภาพประกอบแสดงรูปแบบโครงสร้าง Paragraph

เนื้อหา "Fast Food"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน

Direction : Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. What can you see in this picture ?
2. What are their names ?

3. Have you ever had this fast food ? Where ?

4. Do you like fast food ? Why ? or why not ?

ขั้นที่ 2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แจกบัตรงานคำศัพท์ให้

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจคำศัพท์

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meaning of the words that have not been defined.

tray	= ถาด	pick up	= หยิบ	inexpensive	=
place	= สถานที่	comfortable	=	order	= สั่ง
stand in a line	= เข้าแถว, เข้าคิวรอ			meal	= มื้ออาหาร
prefer	= ชอบมากกว่า	waste	=	speed	=
popular	=	valuable	= มีค่า	prepare	=
in others	= ด้วยวิธีการอื่น	service	= บริการ	almost	=
less	=				

ขั้นที่ 4 ครูให้เนื้อเรื่อง

Direction : Read the story with 2 or 3 friends and answer the questions using to the information in the story

"Fast Food"

Today, you can find fast food restaurants in almost every big city. In some places, you stand in a line and get a hamburger or a hot dog in a paper bag; in others you can pick up a tray of fish, chicken or pizza; and in some

1. Is there any place like this in Thailand?	fast food¹ restaurants you can even drive your car up to a window and place your order. A few minutes later a worker passes you your food through the window and you can drive away and eat in your car. In New York, Paris, Tokyo, Singapore and thousands of other cities around the world, new fast food restaurants open everyday. But why do people prefer fast food restaurants to more comfortable restaurants where² they³ can sit quietly at a table and see the world go by ? Two⁴ things make fast food restaurants popular. Speed and price. People's time is valuable. They may have only thirty minutes for lunch. They don't want to waste a lot of time eating or preparing food. The service is fast, so they can order what they want to eat and finish in less than fifteen minutes. And prices are inexpensive⁵.	2. refers to _____ 3. refers to _____ 5. The opposite word is _____
4. refers to _____		

ขั้นที่ 5 ทำความเข้าใจกับเรื่อง

Direction : Finish the following sentences by using the information in the story.

- The best title for this passage should be _____
- You can find fast food restaurants in _____
- _____ and _____ make fast food restaurants popular.
- People don't want to waste a lot of time eating because _____
- _____ can help people saving time to eat.

ขั้นที่ 6 การถ่ายโอนข้อมูล

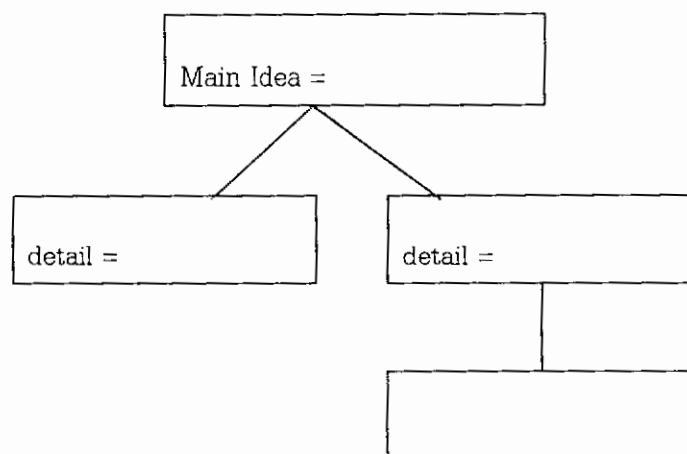
Direction : Tell some kinds of fast food and order them according to popularity in the following tables.

Fast Food's name	popularity

ขั้นที่ 7 แบบฝึกหัด Jigsaw และโครงสร้างของ Paragraph

Direction : Each group has to organize the slips of sentences into a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

Today, people can find fast food restaurants / in almost every big city around the world. / Many people like to eat in fast food restaurants / because it is fast, / cheap and good.

ขั้นที่ 8 ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Direction : The teacher and students check and correct the answers together.

การประเมินผล

1. สังเกตการทำงานร่วมกัน ความสนใจ การตอบคำถาม
2. ตรวจผลการทำงาน

แผนการสอนที่ 8

ครั้งที่ 16 - 17 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง "On the Road" และบอกความหมายของศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านเนื้อเรื่องและหาความหมายและคำศัพท์ได้
3. นักเรียนสามารถสนทนาซักถามและตอบได้อย่างมีความสัมพันธ์กับคำถาม
4. นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่สำคัญของเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถรายงานโครงสร้างของข้อความ (Paragraph) ด้วยภาษาพูดและเขียนได้

สื่อการสอน

1. คำถามก่อนการอ่าน, บัตรคำศัพท์
2. พจนานุกรม
3. เนื้อเรื่อง
4. รูปแบบการถ่ายโอนข้อมูล
5. แบบฝึกหัด
6. ภาพประกอบและรูปแบบโครงสร้าง Paragraph.

เนื้อหา "On the Road"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน

Direction : Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. Does anybody have a car in your family ?
2. Why do people use a car ?
3. Is it easy to find a place for parking ?
4. Do you have a bicycle or a motorbike in your house ?
5. Can you ride it ?

ขั้นที่ 3 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แจกบัตรคำศัพท์ให้

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจกับคำศัพท์

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meaning of the words that have not been defined.

travel	=	การเดินทาง	stupid	=	
crowd	=		passenger	=	ผู้โดยสาร
pedestrian	=		problem	=	ปัญหา
fumes	=		traffic	=	
vehicles	=	ยานพาหนะ	probable	=	น่าจะ, คง
electricity	=	ระบบไฟฟ้า, กระแสไฟฟ้า			

ชั้นที่ 4 ครูให้เนื้อเรื่อง (A Story)

Direction : Read the story with 2 or 3 friends and answer the questions using to the information in the story

"On the Road"

1. refers to _____	<p>Everyday millions of people travel on our road.
Many of them¹ travel in their own cars. No wonder the streets are crowded. No wonder the streets are dangerous for pedestrians. No wonder the air is full² of fumes from all this traffic</p>	
2. The opposite Word is _____	This is stupid. Most modern cars can travel quite fast. However, on our roads and flyovers you are lucky if you can travel at 20 kilometers per hour. Cars are very expensive³ and they⁴ often carry only one passenger.	3. The opposite word is _____
	What can we do about this problem ? There will always be traffic on our roads. But the vehicles of the future will not be like the ones⁵ we have today. There will not be any petrol in the future so vehicles will probably run on electricity. Therefore they⁶ will not give off fumes, and the air will be fresher than now. In the future all vehicles will have their own computers. You will tell a computer in your car where you want to go. You will not drive the car. The computer will be your driver. It⁷ will take you in the quickest direction where there is not much traffic.	4. refers to _____
		5. refers to _____
		6. refers to _____
		7. refers to _____

ชั้นที่ 5 ทำความเข้าใจกับเรื่อง

Direction : Complete the following sentences by using the information in the passage .

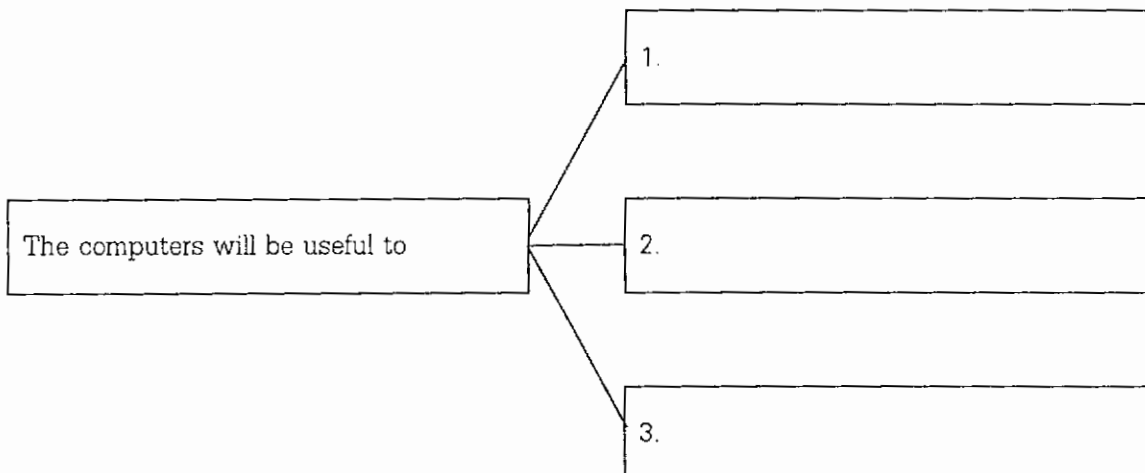
1. The streets are crowded because _____
2. Because of the traffic, the air is _____
3. In the future vehicles will probably run on elcetricity because

4. The air will be fresher than now because _____
5. In the future you will not drive the car because _____

ชั้นที่ 6 การถ่ายโอนข้อมูล

Direction : Complete the following tables by telling the usefulness of computer.

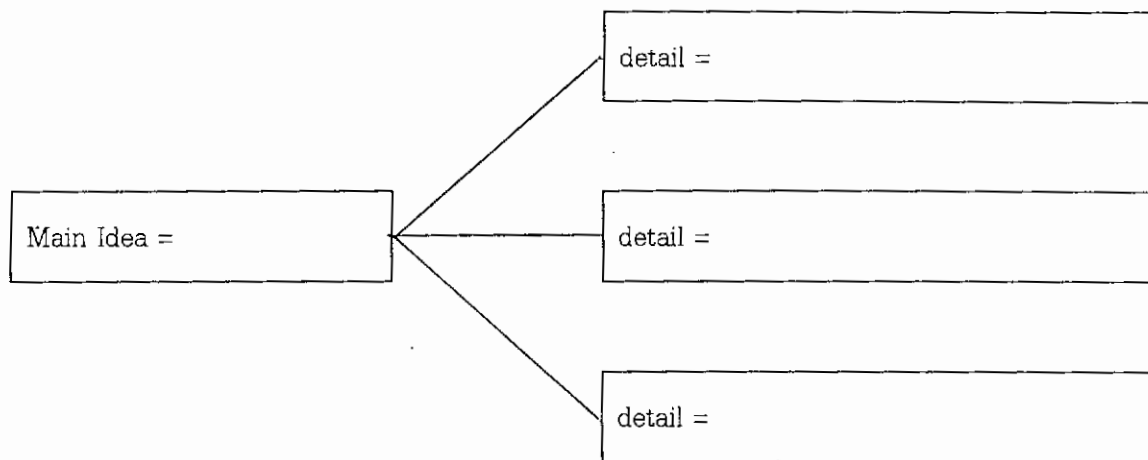
คำชี้แจง : ให้นักเรียนบอกถึงผลดีในอนาคต ที่เกิดจากการใช้คอมพิวเตอร์กับ
ยานพาหนะในการจราจรบนท้องถนน

ขั้นที่ 7 แบบฝึก Jigsaw และโครงสร้าง Paragraph.

Direction : Each group has to organize the slips of sentences into a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

Vehicles take us to many places we want. Most of people always use their own cars. Many people go to work by bus, taxi on motorbike. These cause a lot of traffic in the big cities.

ขั้นที่ 8 ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Direction : The teacher and students check and correct the answers together.

การประเมินผล

1. ความสนใจในการทำกิจกรรมร่วมกัน การสนทนาซักถามและการตอบคำถาม
2. ตรวจผลการทำงาน

แผนการสอนที่ 9

ครั้งที่ 17 - 18 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง "D.D.T." และบอกความหมายของศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านเนื้อเรื่องและหาความหมายและคำศัพท์
3. นักเรียนสามารถสนทนาซักถามและตอบได้อย่างมีความสัมพันธ์กับคำถาม
4. นักเรียนสามารถเรื่องที่อ่านได้โดยถ่ายโอนข้อมูลในรูปตารางแจกแจงความแตกต่าง
5. นักเรียนสามารถรายงานโครงสร้างของข้อความ (Paragraph) ด้วยภาษาพูดและเขียนได้

สื่อการเรียนรู้

1. คำถามก่อนการอ่าน บัตรคำศัพท์
2. พจนานุกรม
3. เนื้อเรื่อง
4. ตารางถ่ายโอนข้อมูล
5. แบบฝึกหัด
6. ภาพประกอบแสดงรูปแบบโครงสร้าง Paragraph
7. กระป๋องยาฆ่าแมลง

เนื้อหา "D.D.T."

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน

Direction : Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. What can you see in this picture ? What are they ?
2. Do you like them ? Why ? Why not ?
3. How do most people kill them ?
4. Is D.D.T. good for people ?

5. What do you think about D.D.T. ?

ขั้นที่ 2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แจกบัตรงานคำศัพท์ให้

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Vocabulary)

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meaning of the words that have not been defined.

stay	=	healthy	=
grow	=	mosquito	= ยุง
spray	= ฉีด (ยาต้นไม้)	diseases	= โรค
plants	= พืช	insects	=
scientists	=	especially	= โดยเฉพาะ
breathe	=	causes	=
shell	= เปลือก	liver	= ตับ
sure	=	forbid	= ห้าม

ขั้นที่ 4 ครูให้เนื้อเรื่อง (A Story)

Direction : Read the story with 2 or 3 friends and answer the questions using to the information in the story

	D.D.T	
	D.D.T. helps us to stay healthy and ¹ it	1. refers to
	helps us to grow food. We spray D.D.T. around	_____
	our houses to kill mosquitoes, which carry	
2. refers to	diseases. We spray D.D.T. on our plants to	
_____	kill the insects which eat ² them. But now	

4. The opposite word is _____
6. refers to _____
3. refers to _____
5. The opposite word is _____
7. The opposite word is _____
- scientists know that D.D.T. kills animals, too, especially birds and fish. Birds live in the fields and near houses, where we spray D.D.T. **They**³ breathe D.D.T. in the air and eat D.D.T. in insects. The D.D.T. causes the birds to have eggs with very **thin**⁴ shells, which break **easily**.⁵
- The rain washes D.D.T. off plants and into the rivers, canals, lakes and the sea. The D.D.T. goes into the fish and people eat the fish. Scientists are not sure, but many think that if too much D.D.T. goes into our livers, **it**⁶ can hurt us or our children. Some countries **forbid**⁷ using D.D.T. and people must kill insects in other way.

ขั้นที่ 5 ทำความเข้าใจกับเรื่อง

Direction : Finish the following sentences by using the information in the story.

- We want to kill mosquitoes because _____
- If people eat fish with D.D.T. in them, the D.D.T. will go _____
- D.D.T. helps people to be healthy because _____
- Some countries forbid using D.D.T. because _____
- Birds get D.D.T. when _____

ขั้นที่ 6 การถ่ายโอนข้อมูล

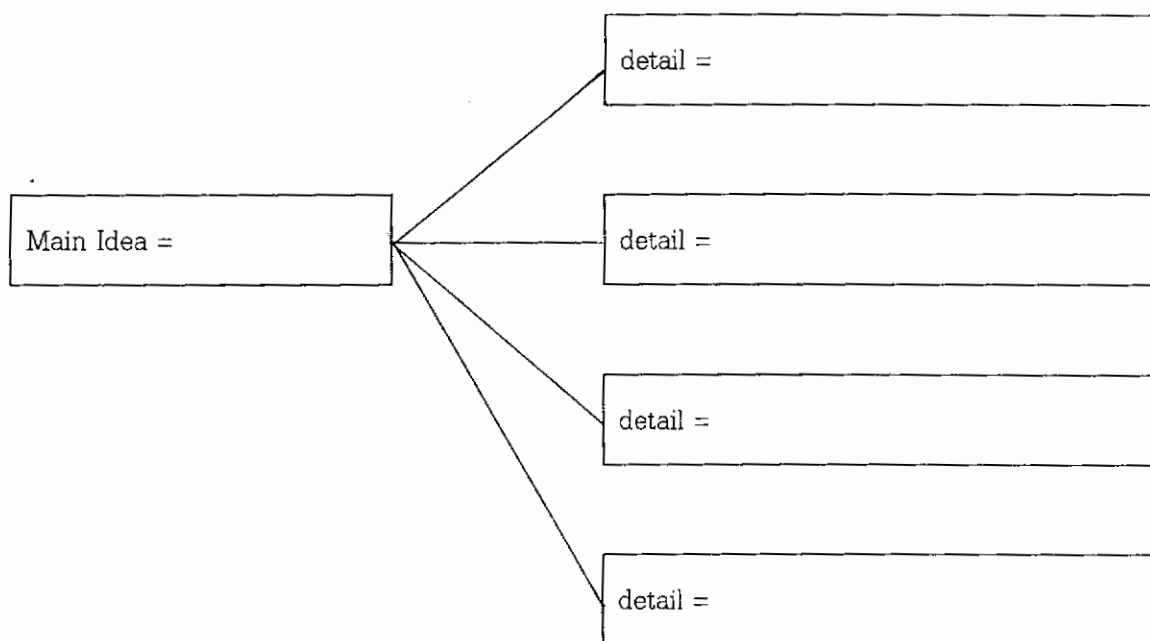
Direction : Complete the following tables by giving the effect of D.D.T.

Effect (good)	Effect (not good)
1.	1.
2.	2.

ขั้นที่ 7 แบบฝึก Jigsaw และโครงสร้าง Paragraph.

Direction : Each group has to organize the slips of sentences into a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

Most people use D.D.T. in their houses. D.D.T. can kill mosquitoes and insects which carry diseases to the people. When we use D.D.T. we shouldn't breathe it. We must close our nose while we spray D.D.T. in rooms. We must be very careful because it is very dangerous for our health.

ขั้นที่ 8 ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Direction : The teacher and students check and correct the answers together.

การประเมินผล

1. ความสนใจในการทำกิจกรรมร่วมกัน การสนทนาซักถามและการตอบคำถาม
2. ตรวจผลการทำงาน

แผนการสอนที่ 10

ครั้งที่ 19 - 20 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง "Time and Day" .และบอกความหมายของศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านเนื้อเรื่องและหาความหมายของคำศัพท์ได้
3. นักเรียนสามารถสนทนาซักถามและตอบได้อย่างมีความสัมพันธ์กับคำถาม
4. นักเรียนสามารถเรียบเรียงเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องได้อย่างเป็นขั้นตอน
5. นักเรียนสามารถรายงานโครงสร้างของข้อความด้วยภาษาพูดและเขียนได้

สื่อการเรียนรู้

1. คำถามก่อนการอ่าน
2. พจนานุกรม
3. เนื้อเรื่อง
4. แบบฝึกหัด
5. ตารางถ่ายโอนข้อมูล
6. ภาพประกอบแสดงรูปแบบโครงสร้างของ Paragraph

เนื้อหา "Time and Day"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน

Direction : Discuss these questions in groups and with your teacher.

1. What can tell us the time ?
2. Who wears a watch ?
3. Please tell me What time is it now ?
4. What time do you get up ?
5. What time does the school begin ?
6. If you go to school at 8 : 00, are you early or late ?
7. If you get up late, what should you do ?

ขั้นที่ 2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แจกบัตรงานคำศัพท์ให้

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจกับคำศัพท์

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find or check the meaning of the words that have not been defined.

bathroom	=	get dressed	=
bedroom	=	hurry up	= รีบเร่ง
find	=	late	=
get	=	into	=
begin	= เริ่ม	go back	=

ขั้นที่ 4 คุ้ให้เนื้อเรื่อง (A Story)

Direction : Read the story and answer the questions to the information in the passage.

	"Time and Day". Look at Wichai What is he doing ? Look at the clock on the wall. What time is it ? Wichai's mother comes into¹ the bedroom. She looks at Wichai and she² looks at the clock. "Wichai ! Wichai ! Get up ! it's late³ !" What ? What time is it, Mother ?" "Look at the clock. It's 7 : 45. Get up and get dressed. It's late. Hurry up and go to school". Wichai gets up. "Where's my shirt ? Where are my shorts ?" Wichai finds his toothbrush and towel and runs to the bathroom.	
1. The opposite word is ____		
		2. refers to _____
		3. The opposite word is _____

4. refers to _____

Mother runs to get Wichai's books. Then she put some rice, fish and milk on the table. Wichai gets dressed and goes to the table. **He**⁴ drinks his milk and eats the rice and fish.

"Hurry up ! Hurry up ! says Mother. It's 8:00 School begins at 8:15."

"Where are my books ?" asks Wichai.

"Here's your school bag. What books do you want to put in ? Do you study English today?"

"Today's Saturday _____" Wichai stops. "But Mother. Today's Saturday !"

"Oh ! that's right. You don't go to school today.

"Go back to bed"

Wichai goes back to bed.

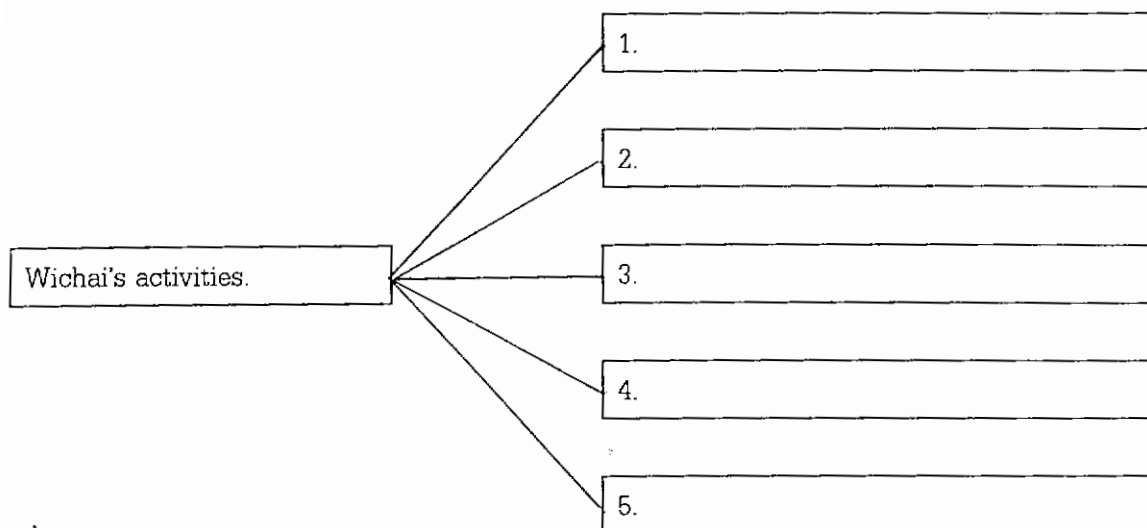
ขั้นที่ 5 ทำความเข้าใจกับเรื่อง

Direction : Finish the following sentences by using the information in the story.

1. When Wichai's mother comes into the bedroom Wichai is _____
2. Wichai gets up at _____
3. Wichai hurries up because _____
4. _____ puts some rice, fish and milk on the table.
5. Wichai's breakfast is _____
6. Wichai's school begins at _____
7. Wichai doesn't go to school because _____
8. Wichai finds _____ and runs to the bathroom.

ขั้นที่ 6 การถ่ายโอนข้อมูล

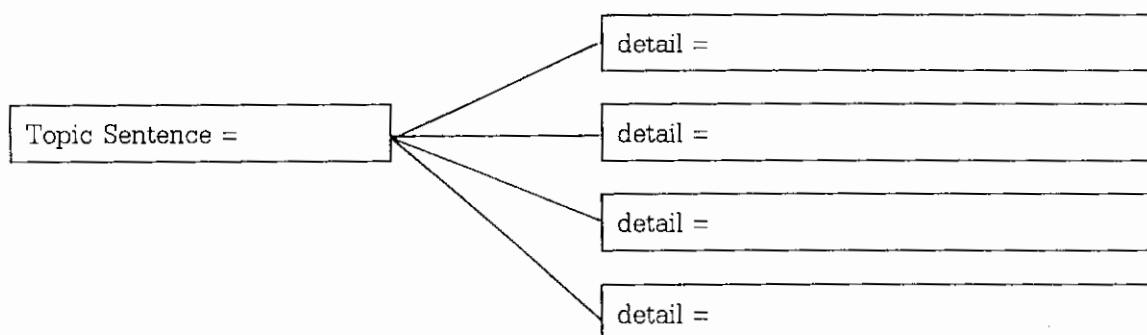
Direction : Complete the following tables by telling the step Wichai's activities.

ขั้นที่ 7 แบบฝึก Jigsaw และโครงสร้าง Paragraph.

Direction : Each group has to organize the slips of sentences into a paragraph. Then put the sentences into a diagram of paragraph structure.

Most young people have many activities at do all day. In the morning they get up, goto school, then they play. When they arrive home, they talk with their family. They do their homework, watch television or play games. Sometimes, their bodies do not have time to rest.

ขั้นที่ 8 ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

Direction : The teacher and students check and correct the answers together.

การประเมินผล

1. ความสนใจในการทำกิจกรรมร่วมกัน การสนทนาซักถามและการตอบคำถาม
2. การตรวจผลงาน

ภาคผนวก ข.
แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนของนักเรียนกลุ่มควบคุม
การสอนตามคู่มือครู จำนวน 60 คาบ คาบละ 20 นาที

แผนการสอนที่ 1

ครั้งที่ 1 - 2 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามและทำแบบฝึกหัดจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 80%

เนื้อเรื่อง "The Pets"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. **ขั้นนำ** ให้นักเรียนเล่นเกมแข่งขันต่อคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์

Example A : Yesterday I went to the zoo, I saw

B : Yesterday I went to the zoo, I saw a monkey and

2. **ขั้นสอน** ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้คำถาม Wh - Questions, Yes / No Questions

1. Look at this picture. What can you see in the picture ?
2. Have you ever seen any ?
3. What are they ?
4. Do you like the pets ?
5. Do you have any pets ?
6. What kind of pets do you have ?
7. What kind of pets do you like best ?

3. ขั้นสอนเนื้อหาใหม่ ครูอธิบายศัพท์ใหม่พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

คำศัพท์ space breakfast feed finally lie down
cage around pet unhappy feel

Example - There are many trees. my house.

- This room is very quiet I afraid.

4. ขั้นอ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกด โดยให้นักเรียนได้อ่านจากบัตรคำ

5. ให้นักเรียนฝึกเติมคำลงในประโยคให้สมบูรณ์โดยใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้

คำสั่ง : Fill in the blanks with the correct words

1. My sister the birds in the cage.
2. She walks into the room and in her bed.
3. Birds, Cats and dogs are
4. Lop has some soup and milk for everyday.
5. I will be if you don't say to me.

6. อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง

"The Pets"

You should not have a big pet in a small house. It would not be happy and you would feel unhappy. Animals need space to walk around and to lie down. If you live in a small house, it is usually better to have a bird or a cat than a big dog.

Pam's house is very large. She is very careful with her pets. Every morning, she takes her two dogs for a walk. When she gets home she feeds **them** and her three cats, too. Then she cleans the bird's cage and also feeds the bird. Finally, she sits down to have breakfast.

One day, she let the bird come out of the cage. It sang and sang all day long. In the evening the cats ate the bird. It's nice to have birds around the house, you shouldn't have a cat around the bird. Because cats like to eat birds.

- 6.1 ให้นักเรียนอ่านในใจ แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง แล้วช่วยกันสรุป
 6.2 ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 จบ
 6.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นรายกลุ่ม หรืออ่านทีละคน

7. ทำกิจกรรมหลังการอ่านโดยการทำแบบฝึกหัด

Exercise 1. Choose the best answer.

1. Cats, dogs, birds, and fish are
 - a. animals
 - b. wilds
 - c. pets
 - d. lizards.
2. You should have a large house, if you want to
 - a. have big pets.
 - b. have birds.
 - c. have small pets.
 - d. have tigers.
3. If you have a small house, you should have
 - a. a big dog.
 - b. a cat.
 - c. a monkey.
 - d. an ostrich.
4. **(From Line 1)** It will not be happy and you feel unhappy. **It** refers to
 - a. you
 - b. pets.
 - c. a big pet.
 - d. a small house.
5. When she gets home she feeds **them** and her three cats, too. **"Them"** refers to
 - a. feeds
 - b. her pets
 - c. her two dogs
 - d. her three cats

6. **They're** not usually good friends. "They" refers to
- pets.
 - a bird and the house.
 - Pam and the house.
 - a bird and a cat.
7. Which sentence is not true ?
- Pets are dangerous.
 - Pets are usually tame.
 - Pets are always lovely.
 - We enjoy having a pet.

Exercise 2 Fill in the blanks with the correct words.

- The pets that you want to have are
- Pam lets the bird out of the cage
- If you don't have a large house, you have big pets.
- Every morning, Pam takes her for a walk.

Exercise 3 Find the opposite words

big	≠		unhappy	≠	
careful	≠		nice	≠	
out	≠		clean	≠	

8. ขั้นสรุป และประเมินผลการเรียน
- สังเกตในขณะร่วมกิจกรรม
 - ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 2

ครั้งที่ 3 - 4 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากการอ่านเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 80%

เนื้อหา "Rivers in Thailand"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ชำนาญ ครูนำรูปภาพมาให้ดู แล้วสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ (รูปภาพเกี่ยวกับแม่น้ำ)
2. ชำนาญ ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้คำถาม Wh - Questions, Yes / No Questions.
 1. What in the Cha Phraya ?
 2. Do you know the Cha Phraya River ?
 3. Do you have any ideas about rivers ?
 4. What can we do in the river ?
 5. What happens to rivers now ?
 6. Is the river important for us ?

3. ชำนาญเนื้อหาใหม่ โดยอธิบายคำศัพท์พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

คำศัพท์	ago,	changing,	use,	smell,	catch,	tast
	always,	part,	difficult,	different,	think,	few

Example The fishermen **catch** some fish every day.

- Two year **ago** I went to London.

The weather is **changing** so he has a cold.

4. ชั้นอ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกด โดยให้นักเรียนได้อ่านจากบัตรคำ
5. ให้นักเรียนฝึกเติมคำลงในประโยคให้สมบูรณ์โดยใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้
Fill in the blanks with the correct words.
 1. We a spoon and fork for eating.
 2. A : What is from A and B ?
B : A is easy but B is difficult.
 3. We can with the nose.
 4. Do you take a bath at 6:00 every morning ?
 5. Pepper always spicy and hot.
 6. The policemen the thief at the market.
6. อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง

“Rivers in Thailand”

Many years ago, the rivers in Thailand were very beautiful and the water was clean. People could use it for drinking, cooking and washing. Many fish and water animals lived in the clean water. It was easy to catch many fish. Fish always tasted very good.

Today in some parts of Thailand, the rivers are changing. In and near big towns, the water is dirty. It smells bad, too. People do not want to drink it or cook with it. They do not like to wash their clothes or take a bath in it. There are few fish and it is difficult to catch fish to eat. It is sad to think that these rivers are so different now.

- 6.1 ให้นักเรียนอ่านในใจ แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง
- 6.2 ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
- 6.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

7. ทำกิจกรรมหลังการอ่านโดยทำแบบฝึกหัด

Exercise 1. Fill in the blanks.

1. The rivers were many years ago.
2. In the past people could use rivers for
3. Today people do not like to wash their clothes or take bath in the rivers because
4. Many years ago, it was to catch many fish.
5. It is to think that the river are so different now.

Exercise 2. Find the opposite words.

1. many $\neq$
2. clean $\neq$
3. difficult $\neq$
4. bad $\neq$
5. sad $\neq$

Exercise 3 True or False

- ___1. Rivers in the past are beautiful and clean.
- ___2. People use water for only drinking.
- ___3. It was difficult to catch some fish in the past.
- ___4. Now people do not want to drink or to cook with water because it is dirty and bad smell
- ___5. Everybody must help to clean the rivers.

8. ขั้นสรุป และประเมินผลการเรียน

- สังเกตในขณะร่วมกิจกรรม
- ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 3

ครั้งที่ 5 - 6 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากการอ่านเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 80%

เนื้อหา "The Dog and Its Reflection"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชำนาญ ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาและอภิปรายโดยครูยกตัวอย่างสถานการณ์แล้วตั้งคำถามจากสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนทายว่า "greedy" หมายความว่าอย่างไร
2. ชำนาญ ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้คำถาม Wh - Questions, Yes / No. Questions.
 1. Do you know the meaning of "greedy" ?
 2. Can you tell me the meaning of "greedy" in Thai ?
 3. How you ever seen a greedy people ?
 4. Do you like a greedy people ? Why ? Why not ?
3. ชำนาญเนื้อหาใหม่ โดยอธิบายคำศัพท์ พร้อมทั้งโดยยกตัวอย่างประกอบ

คำศัพท์	shouted, stream, fiercely, greedy, thought, butcher
	reflection, growled, grab, sank, itself, ran down.

Example

 - A fat cat is greedy.
 - That monkey grabs a banana from her hand.
4. ชำนาญอ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกด โดยให้นักเรียนได้อ่านจากบัตรคำ

5. ให้นักเรียนฝึกเติมคำลงในประโยคให้สมบูรณ์ โดยใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้

Fill in the blanks with the correct words.

1. A is a person who sell some beef or meat.
2. The old woman saw fire ; so she "help me"
3. When we put a coin in a glass of water, a coin in the water
4. Last night Suwit's dog for long time. I think it saw the thief.
5. Bobby is a big dog. It barks very when it sees a stranger.
6. You can see your in the mirror.

6. อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง

"The Dog and Its Reflection"

A dog once stole a big piece of meat from a butcher's shop. It ran down the village street with it as fast as it could. The butcher shouted 'Stop thief!' but no one could stop it.

Outside the village there was a stream. As the dog crossed a bridge it stopped and saw its reflection in the water. The dog did not know that it was looking at itself. It thought it saw another dog with a piece of meat and it wanted to have that meat as well as the piece it already had.

The dog growled fiercely and opened its mouth to grab the another dog's meat. Then the piece of meat fell into the water and sank. The dog did not have two pieces of meat. It had none because it was so greedy.

- 6.1 ให้นักเรียนอ่านในใจ แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง
- 6.2 ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว
- 6.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

7. ทำกิจกรรมหลังการอ่านโดยทำแบบฝึกหัด

Exercise 1. Answer the questions.

1. Where did a dog steal a piece of meat ?
2. What did the dog see in the stream ?
3. Was there a bridge across the stream ?
4. Did the dog know that it was looking at itself ?
5. Why did the dog have not any meat?

Exercise 2. True or False.

- 1. When a dog stole a piece of meat the butcher shouted 'Stop a dog'.
- 2. There was a stream in the village.
- 3. A dog saw its reflection in the water and knew that it was itself.
- 4. A dog wanted to have the meat as well as the piece it already had.
- 5. A dog was greedy so it did not have any meat.

8. ขั้นสรุป และประเมินผลการเรียน

- สังเกตในขณะร่วมกิจกรรม
- ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 4

ครั้งที่ 7 - 8 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80 %
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากการอ่านเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 80%

เนื้อหา "The Thief and the Magic Sticks"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชำนาญ ให้นักเรียนแข่งขันต่อคำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วย th เช่น this → that → these → those
→ think → thief → thank
2. ขัณฑ์ทวนความรู้ โดยใช้คำถาม Wh - Questions, Yes / No, Question
 1. How much money do you have each day ?
 2. What do you buy for each day ?
 3. Have you ever stolen ?
 4. What would you do if you lost money ?
 5. How do you feel when you have money lost ?
3. ขัณฑ์สอนเนื้อหาใหม่ โดยอธิบายคำศัพท์พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

คำศัพท์	traveling,	reached,	stole,	length,	far off,	owner,
	punished,	Chief,	heard,	stick,	plan	complained

Example She spends all time for traveling.
 A thin boy stoles something from that shop.
4. ขัณฑ์อ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกด โดยให้นักเรียนได้อ่านจากบัตรคำ

5. ให้นักเรียนฝึกเติมคำตอบลงในประโยคให้สมบูรณ์ โดยใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้

Fill in the blanks with the correct words.

1. Last night I the baby cry loudly.
2. Suchat thinks of a to go to the U.S.A. next year.
3. I know the of this book is Miss Porntip.
4. Manop and his family the airport at 6:30 last Sunday.
5. A : Did your father you when you got home very late last night ?
B : Yes.

6. อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง

"The Thief and the Magic Sticks"

Long ago in a far - off country, three shepherds were traveling on foot. They carried food and water with them and one of them also had a lot of money.

One night, when they were very tired, they reached a village. The chief of the village said that they could spend the night in his home. But in the night, one of the shepherds stole the other shepherd's money.

The next morning the shepherd who had lost his money complained to the chief.

The chief could not find out who had stolen the money so he thought of a plan. The next night he gave each of them a stick.

The sticks were all the same length "Tomorrow" said the chief "the sticks of the thief will be longer than the other sticks".

When he heard this, the thief was afraid. In the night he cut his stick shorter so that it would not be longer than the others.

The next morning the chief asked to see the sticks. When he saw that one stick was shorter than the others, he said to the owner of the stick, You are the thief and now you will be punished.

- 6.1 ให้นักเรียนอ่านในใจ แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง
- 6.2 ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 เทียว
- 6.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

7. ทำกิจกรรมหลังการอ่านโดยทำแบบฝึกหัด

Exercise 1. Choose the best answer.

1. When did three shepherds reach a village ?
 - a. At noon
 - b. At night
 - c. In the morning
 - d. In the evening
2. Who was the thief ?
 - a. The Chief
 - b. Three shepherds
 - c. One of the shepherds
 - d. Nobody
3. What did the chief give to each of shepherds ?
 - a. A plan
 - b. A stick
 - c. Nothing
 - d. Some money
4. What did the thief do ?
 - a. He stole a stick
 - b. He cut his stick shorter.
 - c. He said that he was the thief
 - d. He said that he stole the money
5. What did the chief find in the end ?
 - a. A plan
 - b. The thief
 - c. The magic stick
 - d. The shepherds.

Exercise 2. Match the meanings in column Y. with the words in column X

X	Y
..... 1. thief	a. a person have a lot of money.
..... 2. Chief	b. You have something that belong that to you.
..... 3. rich	c. a person who steals something.
..... 4. magic	d. special power.
..... 5. owner	e. a person who lead and take care everyone in his team.

Exercise 3 Fill in the blanks.

1. Three shepherds were traveling
 2. The shepherd who had lost his money complained to
 3. The next night the Chief gave each of shepherds a
 4. The Chief saw that one stick was than the others.
 5. In the end the thief will be
8. ขั้นสรุป และประเมินผลการเรียน
- สังเกตในขณะร่วมกิจกรรม
 - ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 5

ครั้งที่ 9 - 10 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80 %
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากการอ่านเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 80%

เนื้อหา "Ocean Giants"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ช้่นนำ ครูนำรูปภาพสัตว์ทะเลให้นักเรียนดู แล้วพูดคุยซักถามเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ
Look at the picture. What animals can you see in the sea ?
2. ช้่นสอน ทบทวนความรู้โดยใช้คำถาม Wh - Questions, Yes / No Questions
 1. What is the biggest animal in the world ?
 2. Where does it live ?
 3. Which is bigger a whale or a shark ?
 4. Are they both dangerous ?
3. ช้่นสอนเนื้อหาใหม่ โดยอธิบายคำศัพท์และโครงสร้างประโยค
คำศัพท์ largest, alive, dangerous, attack, hate, surface,
 meal, tonne, frightening, terrible, huge, jaw
Example : Five boxes weigh about 2 tonnes.
 Frightening makes you feel afraid.
4. ช้่นอ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกด โดยให้นักเรียนได้อ่านจากบัตรคำ

5. ให้นักเรียนฝึกเติมคำตอบลงในประโยคให้สมบูรณ์ โดยใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้

Fill in the blanks with the correct words.

1. The soldiers the enemy at 5:00 in the morning
2. That fat woman is not kind. I her.
3. This building is the in the city.
4. We have three in a day.
5. We will be careful in the zoo because the animals are

6. อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง

"Ocean Giants"

The largest animals in the world live under the sea. Blue whales are the largest animals alive today. They are about 30 metres long. They weigh about 160 tonnes. The biggest blue whales are as long as four buses.

The most dangerous whales are killer whales. They attack anything that swims in the sea. Killer whales are not as big as blue whales, but they will attack them. Fisherman hate killer whales, and if they see them on the surface, they try to shoot them. If one of the killer whales in the group is killed or hurt, the others attack it and it becomes their next meal.

Sharks like people very much. They like to eat them. Sharks kill many people every year. The biggest sharks are nearly eight metres long and weigh nearly four tonnes.

Sharks have huge jaws and terrible teeth. Sharks are the most frightening fish in the sea.

- 6.1 ให้นักเรียนอ่านในใจ นักเรียนส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง
- 6.2 ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ
- 6.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

7. ทำกิจกรรมหลังการอ่านโดยทำแบบฝึกหัด

Exercise 1 Fill in the blanks.

1. The largest animals in the world live
2. are the most dangerous whales.
3. The biggest blue whale was as as four buses.
4. Blue whales are about long and weigh about
5. Sharks have jaws and teeth

Exercise 2. Answer the questions.

1. Are sharks larger than whales ?
2. How long is the biggest shark ?
3. Who attacks anything that swim in the sea ?
4. What do the sharks like to eat ?

Exercise 3. True or False.

- 1. Fishermen hate the sharks.
- 2. The blue whale is the largest animal in the sea.
- 3. Sharks like to eat people very much.
- 4. Blue whales are the most frightening fish in the sea.

8. ขั้นสรุป และประเมินผลการเรียน

- สังเกตในขณะร่วมกิจกรรม
- ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 6

ครั้งที่ 11 - 12 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนอ่านเรื่องแล้วมีความเข้าใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง แสดงท่าทางประกอบบทอ่านได้
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 80%

เนื้อหา "Musical Chairs"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชำนาญ ให้นักเรียนทำกิจกรรมออกคำสั่ง และให้เพื่อนปฏิบัติตาม
เช่น - Touch your chair
- Close your eyes.
- Walk around the room.
- Sit on the chair
2. ขำขัน ทบทวนความรู้ โดยใช้คำถาม Wh - Question, Yes / No Question
 1. Do you like to play games ?
 2. What games do you know ?
 3. What game do you like best ?
 4. Do you like to play in group or alone ?
 5. Do you know this game "Musical Chairs ?
 6. Who can explain "Musical Chair" in Thai ?
3. ขำขัน เนื้อหาใหม่ โดยอธิบายคำศัพท์ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ
คำศัพท์ musical chair, enjoy, programme, placed, musical instrument,
row, charge, taken away, person, winner

Example My sister don't like a eat so she take it away.
 We place some food on the plate.

4. ^{ขึ้น}อ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกด โดยให้นักเรียนได้อ่านจากบัตรคำ
5. ให้นักเรียนฝึกเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์ โดยใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้
 Fill in the blanks with the correct words.
 5.1 Are you in musical chair ? Yes, I am.
 5.2 How many students are there in a ? Twenty.
 5.3 Who is the in this game ? Wilai.
 5.4 Violin, guitar, piano are
 5.5 A: What do you want to study in Secondary school ?
 B : Science and Math.
6. อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง แสดงการเล่นเกมที่ตามกติกา

"Musical Chairs"

Do you know how to play a game called "Musical Chairs" ? It is easy to play and most people enjoy it. All you need is some chairs, one less than number of people playing and some way of making music. You may use a piano or any musical instrument, if someone can play it. You may use a tape - recorder or record - player. You can even use a radio if there is a programme of music which does not stop.

Put the chairs in a row. The chairs may be put in two pairs, back to back. A better way is to have the chairs in one row with each chair facing in the opposite direction to the chair next to it.

The rules are easy. When the music starts, the players walk around the chairs, all going in the same direction, of course. They should walk in the rhythm of the music. If the music is fast they should walk quickly. If the music is slow, they should walk slowly.

The person in charge of the music should have his or her back to the players so that he can not see them. When the music stops, the players try to sit on the chairs. The person who can not find a chair to sit on drops out. Then, before the music starts again, one chair must be taken away. When the music stops again, one more player will be out.

In the end, there will be two players and one chair ! The one who sits on that chair when the music stops is the winner.

6.1 ให้นักเรียนอ่านในใจ นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่อง และสรุปเรื่อง

6.2 ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว

6.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

6.4 ให้นักเรียนได้เล่นเกม “เก้าอี้ดนตรี”

7. กิจกรรมหลังการอ่านโดยการทำแบบฝึกหัด

Exercise 1. Choose the best answer.

1. If ten people are playing musical chairs, you must begin with
 - a. nine chairs.
 - b. ten chairs.
 - c. eleven chairs.
 - d. one chair.
2. Which of these is not suitable for playing musical chairs ?
 - a. A piano
 - b. A guitar
 - c. A cassette - player
 - d. A bell
3. The chairs should be placed
 - a. in a square
 - b. in a circle
 - c. all over the room
 - d. in a line

4. When the music starts, the players must.
 - a. sit down
 - b. sit on the chairs
 - c. walk around the room
 - d. march around the chairs
5. When the music stops, the players try to
 - a. run away
 - b. stop to walk
 - c. touch the chair
 - d. sit on the chair

Exercise 2 จงเลือกกา ✓ หรือ X หน้าข้อความที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน

- 1. We can use a radio or a piano in "Musical Chairs" game.
- 2. The players in "musical chairs" are equal the number of the chairs.
- 3. When the music stops the players will stop too.
- 4. The players try to sit on the chair when the music stop.
- 5. The player who stands on the chair when the music stop is the winner.

Exercise 3 Find the opposite word.

1. easy ≠ _____
2. quickly ≠ _____
3. start ≠ _____
4. out ≠ _____
5. before ≠ _____

8. ขั้นสรุป และประเมินผลการเรียน
 - สังเกตในขณะร่วมกิจกรรม
 - ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 7

ครั้งที่ 13 - 14 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 80%

เนื้อหา "Fast Food"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ช้่นนำ ครูนำภาพ "Fast Food" มาให้นักเรียนดูและสนทนาเกี่ยวกับภาพโดยให้นักเรียนบอก
 - What can you see in this picture ?
 - What are their names ?
2. ช้่นสอน ทบทวนความรู้ โดยใช้คำถาม Wh - Question, Yes / No Question
 1. Have you ever had this fast food ? Where ?
 2. Do you like it ? Why ?
3. ช้่นสอนเนื้อหาใหม่ โดยอธิบายคำศัพท์พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

คำศัพท์ tray, place, order, speed, valuable, stand in a line

 service, almost, pick up, comfortable, waste,

 Prefer to, inexpensive, in other, popular.

Example Almost children like ice cream

 I think that her beautiful dress is inexpensive
4. ช้่นอ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกด โดยให้นักเรียนได้อ่านจากบัตรคำ

5. ให้นักเรียนฝึกเติมคำลงในประโยคให้สมบูรณ์ โดยใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้

Fill in the blanks with the correct words.

1. At school we can put some food in a
2. People want to buy a ticket, they must
3. Nobody want to of the time for him.
4. A park is a for people going for a walk or taking a rest.
5. Somsri had an accident Because she climbed to the mangoes from the mangoes tree.
6. Sak drives this car with a of about 120 kilometers per hour.

6. อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง

"Fast Food"

Today, you can find fast food restaurants in almost every big city. In some places, you stand in a line and get a hamburger or a hot dog in a paper bag ; **in others** you can pick up a tray of fish, chicken or pizza ; and in some fast food restaurants you can even drive your car up to a window and place your order. A few minutes later a worker passes you your food through the window and you can drive away and eat in your car.

In New York, Paris, Tokyo, Singapore and thousands of other cities around the world, new fast food restaurants open everyday. But why do people prefer fast food restaurants to more comfortable restaurants **where** they can sit quietly at a table and see the world go by ? **Two things** make fast food restaurants popular. Speed and price. People's time is valuable. They may have only thirty minutes for lunch. They don't want to **waste** a lot of time eating or preparing food.

The service is fast, so they can order what they want to eat, and finish in less than fifteen minutes. And prices are **inexpensive**.

6.1 ให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาเล่าเรื่อง ช่วยกันสรุปเรื่อง

6.2 ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ

6.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นรายกลุ่มและบุคคล

7. กิจกรรมหลังการอ่านโดยการทำแบบฝึกหัด

Exercise 1. Choose the best answer.

1. The word "inexpensive" means
 - a. high price
 - b. very expensive
 - c. cheap
 - d. not cheap
2. The word "in others" refers to
 - a. in other ways
 - b. in other places
 - c. in other schools
 - d. in other houses
3. The word "where" in sentences "**where** they can sit quietly at a table and see the word go by ? refers to
 - a. cafe' houses
 - b. some places
 - c. restaurants
 - d. snack bares
4. "stand in a line" means
 - a. make queue
 - b. draw a line
 - c. step on a line
 - d. make friends.
5. "**Two things**" make fast food restaurants popular. "Two things" is
 - a. speed and price
 - b. fast food and popular
 - c. fast food and restaurant
 - d. people and restaurant.

6. Which is not a kind of fast food ?
- wine
 - pizzas
 - hot dogs.
 - hamburgers
7. "People prefer fast food restaurants to more comfortable restaurants" means
- people like fast food restaurants more than more comfortable restaurants.
 - people like fast food restaurants less than more comfortable restaurants.
 - people like fast food restaurants and comfortable restaurants equally.
 - people don't like fast food restaurants and comfortable restaurants., either.

Exercise 2. True or False.

- 1. Fast food can help people saving time.
- 2. You can find fast food restaurants in almost every big city.
- 3. It takes you a lot of time to eat fast food
- 4. Most of fast foods are very expensive
- 5. Speed and price make people prefer fast food restaurants to more comfortable restaurants.
- 6. You must stand in a line when you buy some fast food.
- 7. Fast food make you feel hungry all day long.
- 8. In Thailand, you can drive up to the window of fast food restaurants and place your order. Then you can get your fast food in a few minutes

Exercise 3 Complete the following passage by using the words given below.

the , fast, good, restaurants.

Today, people can find fast food in almost every big city around world. Many people like to eat in fast food restaurants because it is, cheap and

8. ขั้นสรุป และประเมินผลการเรียน
- สังเกตในขณะร่วมกิจกรรม
 - ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 8

ครั้งที่ 15 - 16 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามและทำแบบฝึกหัดจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 80%

เนื้อหา "On the Road"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ชี้นำ ให้นักเรียนแข่งขันกันตอบปริศนาคำทายที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา เช่น
 - Something we can see on the road. It has four wheels. People like to travel on it. What is it?
 - Where can you see cars, bicycles or a taxi ?
2. ชี้นสอน ทบทวนความรู้โดยใช้คำถาม Wh - Question, Yes / No. Questions.
 1. Does anybody have a car in your family ?
 2. Why do people use a car ?
 3. Is it easy to find a place for parking ?
 4. Do you have a bicycle or a motorbike in your house ?
 5. Can you ride it ?
3. ชี้นสอนเนื้อหาใหม่ โดยอธิบายคำศัพท์พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

คำศัพท์	travel, crowd, pedestrian, fumes, million, stupid, passenger, problem, traffic, petrol, vehicles, probably, electricity
---------	---

Example Cars, ships or airplanes use some petrol to moving.
Boats, trains, car or carts are vehicles.

4. ขั้นอ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกด โดยให้นักเรียนได้อ่านจากบัตรคำ

5. ให้นักเรียนฝึกเติมคำลงในประโยคให้สมบูรณ์ โดยใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้

Fill in the blanks with the correct words.

1. Do you have any ? Yes, I have a car and a bicycle.
2. You can around the world if you have a lot of money.
3. Is that boy clever or ? He is a clever boy.
4. There are about sixty in the bus.
5. Do you have any about the plan ? No, I don't.
6. This room is full of from some men are smoking.

6. อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง

"On the Road"

Everyday millions of people travel on our roads. Many of them travel in their own cars. No wonder the streets are crowded. No wonder the streets are dangerous for pedestrians. No wonder the air is full of fumes from all this traffic.

This is stupid. Most modern cars can travel quite fast. However, on our roads and flyovers you are lucky if you can travel at 20 kilometers per hour. Cars are very expensive and they often carry only one passenger.

What can we do about this problem ? There will always be traffic on our road. But the vehicles of the future will not be like the ones we have today. There will not be any petrol in the future so vehicles will probably run on electricity. Therefore they will not give off fumes, and the air will be fresher than now. In the future all vehicles will have their own computers. You will tell a computer in your car where you want to go. You will not drive the car yourself. The computer will be your driver. It will take you in the quickest direction where there is not much traffic.

6.1 ให้นักเรียนอ่านในใจ นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องและสรุป

6.2 ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว

6.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

7. กิจกรรมหลังการอ่านโดยการทำแบบฝึกหัด

Exercise 1 Answer the questions

1. Will there always be vehicles on our roads ?
2. Will cars run on petrol in the future ?
3. Will the air be fresher in the future ?
4. Why wouldn't you drive the car in the future ?
5. Why will the air fresh in the future ?

Exercise 2 True or False

- 1. The traffic is full of fumes because many cars on the road.
- 2. It is stupid if you can travel at 20 kilometers per hour on flyovers.
- 3. Many people walked on the street so that the traffic is not crowded.
- 4. Vehicles will probably run on electricity in the future.
- 5. You can tell a computer in a car where you want to go.

8. ขั้นสรุป และประเมินผลการเรียน

- สังเกตในขณะร่วมกิจกรรม
- ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 9

ครั้งที่ 17 - 18 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามและทำแบบฝึกหัดจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 80%

เนื้อหา "D.D.T."

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นนำ ครูสนทนาพูดคุยและซักถามโดยใช้รูปภาพ mosquitoes, cockroach
2. ขั้นสอน ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้คำถาม Wh - Questions, Yes / No Questions
 1. What are they ?
 2. Do you like them ? Why ?
 3. How do most people kill them ?
 4. Is D.D.T. good for people ?
 5. What do you think about D.D.T ?
3. ขั้นสอนเนื้อหาใหม่ โดยอธิบายคำศัพท์พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

คำศัพท์ spray, plants, breathe, scientists, shell, forbid,

 diseases, liver, mosquito, especially

Example My father likes to grow the plants.

 My uncle forbids me to go everywhere with Jahn.
4. ขั้นอ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกด โดยให้นักเรียนได้อ่านจากบัตรคำ

5. ให้นักเรียนฝึกเติมคำลงในประโยคให้สมบูรณ์ โดยใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้

Fill in the blanks with the correct words.

1. A is a person who find out why things happen by doing test.
2. If you D.D.T. in your body, it can hurt you.
3. A: Who you to drink coffee ? B : My mother.
4. Jim likes sports very much the football game.
5. Some animals carry to the people so we will be careful.

6. อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง

"D.D.T."

D.D.T. helps us stay healthy and it helps us grow food. We spray D.D.T. around our houses to kill mosquitoes, which carry diseases. We spray D.D.T. on our plants to kill the insects which eat them. But now scientists know that D.D.T. kills animals too, especially birds and fish. Birds live in the fields and near houses, where we spray D.D.T. They breathe D.D.T. in the air and eat D.D.T. in insects. The D.D.T. causes the birds to have eggs with very thin shells, which break easily.

The rain washes D.D.T. off plants and into the rivers, canals, lakes and the sea. The D.D.T. goes into the fish and people eat the fish. Scientists do not feel sure, but many think that if too much D.D.T. goes into our livers, it can hurt us or our children. Some countries forbid using D.D.T. and people must kill insects in other ways.

6.1 ให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องในตอนท้าย

6.2 ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 เทียว

6.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล

7. กิจกรรมหลังการอ่านโดยการทำแบบฝึกหัด

Exercise 1. Choose the best answer.

1. How does D.D.T. go into the sea ?
 - a. The rain washes it off the plants to the sea.
 - b. People sprays D.D.T. to the sea.
 - c. The insects carry it to the sea.

2. Insects like to eat
 - a. fish.
 - b. plants.
 - c. mosquitoes.
3. Why do the birds' eggs break easily ?
 - a. The eggs are too big.
 - b. They fall from the tree.
 - c. The shells are too thin.
4. Where can't people use D.D.T. ?
 - a. in Thailand
 - b. in the canals
 - c. in some countries.
5. A might eat D.D.T. in insects.
 - a. bird
 - b. fish
 - c. mosquitoes

Exercise 2. True or False.

- 1. D.D.T. can kill animals.
- 2. Mosquitoes carry diseases.
- 3. The D.D.T. causes the birds to have eggs with very thick shells.
- 4. People breathe D.D.T. in the air and eat D.D.T. in insects.
- 5. D.D.T. helps us grow foods.

Exercise 3 Answer the questions

1. Why do we use D.D.T. in our house ?
 2. Does D.D.T kill birds and fish ?
 3. How does D.D.T. go into the fish ?
 4. Who know that D.D.T. is dangerous for people and animals ?
 5. Why many countries forbid using D.D.T. ?
8. **ขั้นสรุป และประเมินผลการเรียน**
- สังเกตในขณะร่วมกิจกรรม
 - ตรวจผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 10

ครั้งที่ 19 - 20 (ครั้งละ 60 นาที)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 80%
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากการอ่านได้
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง 80%

เนื้อหา "Time and Day"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นนำ ครูสนทนาพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันในช่วงเช้าก่อนไปโรงเรียน
 - Tell me things that tell us the time ?
 - What time do you get up ? What do you do after that ?
2. ขั้นสอน ทบทวนความรู้โดยใช้คำถาม Wh - Questions, Yes / No Questions
 1. Who wears a watch ?
 2. Please tell me what time is it ?
 3. What time does the school start ?
 4. If you go to school at , are you early or late ?
 5. If you get up late, what should you do ?
3. ขั้นสอนเนื้อหาใหม่ โดยอธิบายคำศัพท์พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

คำศัพท์ bathroom, bedroom, find, get, get dressed, hurry up, late, into

Example She gets dressed at 6 : 30 every day.
 I get up late so I hurry up.

4. ขึ้นอ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกด โดยให้นักเรียนได้อ่านจากบัตรคำ
5. ให้นักเรียนฝึกเติมคำตอบลงในประโยคให้สมบูรณ์ โดยใช้คำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้
- Fill in the blanks with the correct words.
- 5.1 We can take a bath in the
- 5.2 Sri hears the noise when she goes that room.
- 5.3 What can we in the bedroom ? Bed, pillow
- 5.4 Did you get up this morning ? Yes, I got up at 10:40
- 5.5 Pomtip some flowers from the boys and the girls who wait for her
at the airport
6. อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง

"Time and Day"

Look at Wichai. What is he doing ?

Look at the clock on the wall. What time is it ?

Wichai's mother comes in to* the bedroom. She looks at Wichai and she looks at the clock.

"Wichai ! Wichai ! Get up ! It's late !"

"What ? What time is it, Mother ?"

"Look at the clock. It's 7:45. Get up and get dressed. It's late. Hurry up and go to school."

Wichai gets up. "Where's my shirt ? Where're my shorts.?"

Wichai finds his toothbrush and towel and runs to the bathroom. Mother runs to get Wichai's books. Then she puts some rice, fish and milk on the table. Wichai gets dressed and goes to the table. He drinks his milk and eats the rice and fish.

"Hurry up ! Hurry up !" says Mother. "It's 8:00 School begins at 8:15"

"Where are my books ?" asks Wichai.

"Here's your school bag. What books do you want to put in it ? Do you study English today ?"

"Today I study..." Wichai stops. "but Mother. Today's Saturday !"

"Oh ! That's right. You don't go to school today. Go back to bed."

Wichai goes back to bed.

6.1 ให้นักเรียนอ่านในใจ เล่าเรื่อง และสรุป

6.2 ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว

6.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

7. กิจกรรมหลังการอ่านโดยการทำแบบฝึกหัด

Exercise 1 Answer the questions

1. What time does Wichai get up ?
2. Where is the clock ?
3. Why does Wichai hurry up ?
4. What does Wichai have for breakfast ?
5. Does he drink water too ?
6. What time does the school begin ?
7. What day is today ?
8. What does Wichai do at the end ?

Exercise 2 คำสั่ง : ใส่หมายเลขตามลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง

- Wichai does not want to get up.
- His mother puts his breakfast on the table.
- He goes back to bed.
- Wichai does not go to school because it is Saturday.
- His mother gets his school bag and his books.
- Wichai is sleeping.
- His mother wants him to get up and get dressed.

8. ขั้นสรุป และประเมินผลการเรียน

- สังเกตในขณะร่วมกิจกรรม
- ตรวจผลงานของนักเรียน

ภาคผนวก ค.

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนกา X ทับตัวอักษร A, B, C หรือ D ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง ลงในกระดาษคำตอบ (answer sheet)

Example 1. What can we find in the bedroom?

A. bed B. toothbrush C. plate D. spoon

ข้อ	A	B	C	D
1	☐	☒	☐	☐

ในกรณีเปลี่ยนคำตอบ

ข้อ	A	B	C	D
1	☒	☐	☐	☐

จากข้อความ 1 - 3 ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. The names and prices of food are on it. "it" refers to _____. (แปลความ)

- A. a tray
- B. a menu
- C. a tip
- D. a table

2. People who have a lot of money don't live the same way as other people.

They don't think about other things.

"They" refers to the _____. (แปลความ)

- A. rich people
- B. poor people
- C. other people
- D. same people

3. People like to eat fast food because it is fast and **inexpensive**.

"inexpensive" means _____ (แปลความ)

- A. cheap
- B. not cheap
- C. not dirty
- D. good

อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4

Sandra : I love the weekend.

Maria : Me too. I usually go to the club or the movies.

Sometimes I go to a party.

Sandra : Well, I just love to sleep.

4. Why does Sandra love the weekend ?

Because she likes to _____ (แปลความ)

- A. go to a party
- B. go to the movies.
- C. go to the club
- D. sleep on the weekend

ดูภาพข้างบนแล้วตอบคำถามข้อ 5.

5. Does Johnnie like to ride the bus ? Why / Why not ?

(แปลความ)

- A. Yes. Because it is fast.
- B. Yes. Because the ticket is cheap.
- C. No. Because there are a lot of people in the bus.
- D. No. Because the passengers are afraid of him.

จากข้อ 6 - 8 ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

6. The lion lives in the forest. It is a dangerous animal. The cat lives in the house. It eats fish and rice. It is not a dangerous animal. The bird lives in the tree. It eats insects.

What animal is fierce ?

(ดีความ)

- A. A cat
 - B. A bird
 - C. A lion
 - D. An insect
7. If we want to find a toothbrush, soap and water we should go to the _____.
- A. bedroom
 - B. living room
 - C. bathroom
 - D. dining room

(ดีความ)

อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถามข้อ 8

Jack : What are you doing, Sam ?

Sam : I'm making a table for Mabel.

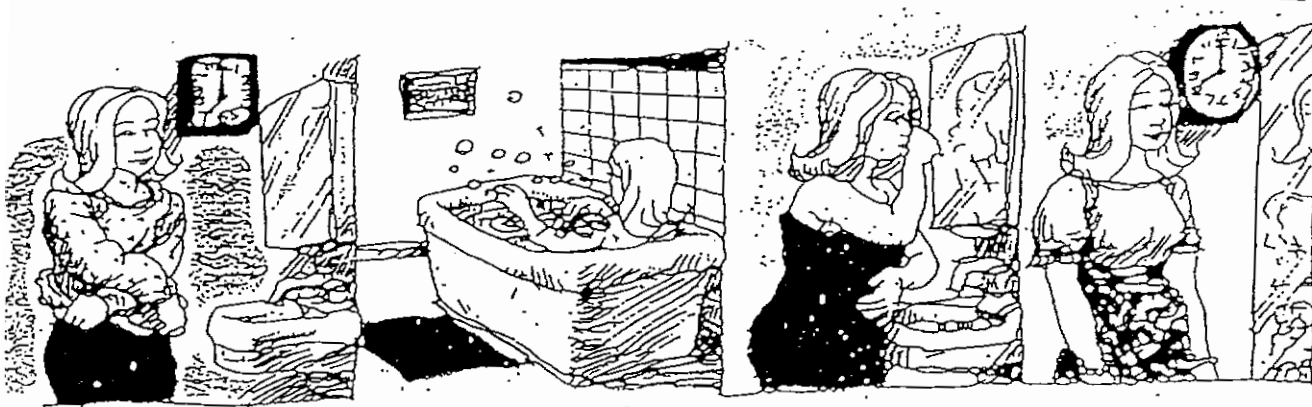
Jack : When will you give it to her ?

Sam : I'll give it to her this Sunday.

8. What is Sam ? He is a _____ .

(ดีความ)

- A. shoemaker
- B. carpenter
- C. painter
- D. shopkeeper.

ดูรูปภาพข้างบนแล้วตอบคำถามข้อ 9.

9. How long does it take Lisa to get ready for her shopping ?

(ตีความ)

- A. An hour
- B. Half an hour
- C. Forty minutes
- D. Thirty - five minutes

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10

Mr. Sam left his shop at 5 : 30. He arrived the barber shop at 5 : 45.

Now it's 6 o'clock.

10. How long ago did Sam leave his shop to the barber shop ?

(ตีความ)

- A. Sixty minutes
- B. Forty - five minutes
- C. Thirty minutes
- D. Fifteen minutes

อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วเลือกตอบคำถามข้อ 11

Corol : Let's go to the department store.

Monica : I can't

Corol : Why not ?

Monica : I have to study for a math test.

Corol : Oh, come on

Monica : I'm sorry. I really can't.

11. From the conversation, Monica is _____.

(ตีความ)

A. a lazy girl

B. a good girl

C. a poor girl

D. a quick girl

อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถามข้อ 12.

Grandma : Danny, what do you want for your birthday ?

Danny : I don't know, Grandma.

Grandma : How about a nice sweater ?

Danny : I have lots of.

Grandma : How about a new belt ? I don't like your belt.

Danny : Well, I do, Grandma. I know ! I want a video game.

Grandma : Oh, but that's too expensive.

12. Do you think Danny get a vedio game from Grandma.? Why ? (ขยายความ)

A. No. Because Grandma wants to buy a toy.

B. No. Because a video game is too expensive.

C. Yes. Because Grandma wants to buy it to Danny.

D. Yes. Because Grandma likes to play a video game.

จากข้อ 13 - 15 อ่านข้อความแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

13. My friend likes flowers very much. She grows many kinds of flowers.

Now she is picking them. She puts them in a basket.

Where is my friend ? She is in the _____. (ขยายความ)

- A. farm
- B. field
- C. park
- D. garden

14. Mr. Jones : They're closed. We cannot get coffee here.

Mrs. Jones : It says, "Open for lunch at 12". It's just 7 now.

Mr. Jones wants _____. (ขยายความ)

- A. breakfast
- B. lunch
- C. dinner
- D. supper

15. The thieves stole some things, some money and some children. If you can catch the thieves, your will _____. (ขยายความ)

- A. take them home
- B. send them to the police
- C. pay to attention
- D. say bad word to them

There is a football match at school today. The students are happy. But Bob is not happy. He is feeling sad. He is staying in bed because he has a fever. He is taking his medicine now. He can't play football.

16. Where is Bob now ? He is _____. (ขยายความ)

- A. at school
- B. at home
- C. at the match
- D. in the field

ข้อ 17 อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

Paul : Where did you go last night ?

Jane : I went to Tony's house.

Paul : Who are there ?

Jane : All our friends were there

Paul : What did you do ?

Jane : We had a barbecue, and then we listened to music and danced. Where were you?

Paul : I was home all night. Tony didn't tell me to go his party.

Jane : Too bad.

17. Jane feels _____ when she knows that Tony doesn't tell Paul to go his party. (ขยายความ)

- A. angry
- B. worried
- C. enjoyable
- D. excited

อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถามข้อ 18.

Paula : Which dress are you wearing to the party ?

Marcia : My new one. How about you ?

Paula : Well, I need to buy a new dress too, but I don't have enough money.

Marcia : How much do you need ?

Paula : A lot !

18. Do you think Paula buy a new dress ? Why or Why not ? (ขยายความ)

- A. Yes. Because she has money
- B. Yes. Because a new dress is inexpensive.
- C. No. Because a new dress is expensive.
- D. No. Because she doesn't like it.

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามข้อ 19 - 21

Every Saturday Mani helps his father at the market. Today he can't help him. Last night he studied very late so he had a headache. This morning his father took him to see the doctor.

19. "Last night" he studied very late "_____" "Last night" is _____ (แปลความ)

- A. Friday
- B. Thursday
- C. Saturday
- D. Sunday

20. What is Mani's father ?

(ตีความ)

- A. A doctor
- B. A carpenter
- C. A merchant
- D. A bus driver

21. Mani helps his father at the market every Saturday, He is a _____ boy.

- A. good (ขยายความ)
- B. selfish
- C. lazy
- D. strong - minded

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามข้อ 22 - 23

Mr. Som is Mrs. Dang's husband. Surang, his daughter, helps him to work in the field. Sombat, Surang's brother, helps Mrs. Dang to cook.

22. The best title is "_____".

(ตีความ)

- A. Mr. Som's House
- B. Mrs. Som's son
- C. Mr. Som's Family
- D. Mr. Som's daughter

23. "Surang, his daughter, helps **him** to work in the field."

"him" refers to the _____ . (แปลความ)

- A. son
- B. father
- C. mother
- D. daughter

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 24 - 25

Billy was seven years old. His parents took him to Koh Samui for a weekend.

The wind blew off his white cap into the sea. He lost it and felt sad.

24. What day was it ? It was _____ . (ตีความ)

- A. Monday
- B. Tuesday
- C. Wednesday
- D. Saturday

25. Where was Billy's father ? He was _____ . (ตีความ)

- A. at home
- B. in Bangkok
- C. at his office
- D. at the seaside

อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องลงในข้อ 26 - 27

Tom : In the morning, my father takes me to school at seven o'clock. What time do you usually go to school, Bob ?

Bob: "At six - thirty"

Tom : "Who takes you there ?"

Bob: "My brother, John. He can drive a car"

Tom : Why don't you go with your father ?

Bob: "Because he usually leaves the house late."

26. "Who takes you there ?" The word "there" means the _____. (ตีความ)

- A. car
- B. house
- C. school
- D. market

27. What are Tom and Bob ? They are _____. (ขยายความ)

- A. policemen
- B. teachers
- C. students
- D. doctors.

อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28 - 29

Tawee is a student in Prathom 4 in Sarawithaya School. His mother teaches in that school too. On Sunday they go to the zoo.

Tawee : Mother, What's over there ?

Mother : They're monkeys and birds

Tawee : What are in the big fence ?

Mother : They're elephants

Give them bananas, Tawee

Tawee : Do they eat bananas ?

Mother : Yes, they like them very much.

Tawee : So do I.

28. Do they eat bananas ? "they" mans _____.

(แปลความ)

- A. Tawee and Mother
- B. Tawee and his friend
- C. Monkeys and birds.
- D. Elephants

29. What is Tawee's Mother ? She is a _____.

(ตีความ)

- A. fruit seller
- B. carpenter
- C. teacher
- D. shopkeeper

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 30.

A fox lived in a forest. One day he met a lion. The lion wanted to eat him. But he was not afraid of the lion. He said to the lion. "Don't you know that I am the King of the forest ?" The lion grew angry and told the fox to go away.

30. What does the lion like to eat ? He likes to eat _____ .

(ขยายความ)

- A. rice
- B. fruits
- C. grass
- D. animals

ภาคผนวก ง.

ตารางแสดงค่าคุณภาพเครื่องมือ

ตารางแสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

คุณภาพของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 12 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	PH	PL	p	r	ข้อ	PH	PL	p	r
1	0.81	0.35	0.56	0.44	16	0.58	0.15	0.35	0.41
2	0.46	0.15	0.30	0.30	17	0.61	0.15	0.37	0.44
3	0.58	0.23	0.39	0.33	18	0.50	0.23	0.35	0.26
4	0.50	0.27	0.37	0.22	19	0.46	0.08	0.26	0.37
5	0.77	0.35	0.54	0.41	20	0.61	0.11	0.35	0.48
6	.058	0.35	0.44	0.22	21	1.00	0.50	0.72	0.48
7	.092	0.42	0.65	0.48	22	0.92	0.38	0.63	0.52
8	0.61	0.19	0.39	0.41	23	0.46	0.15	0.30	0.30
9	0.69	0.08	0.37	0.59	24	0.88	0.27	0.56	0.59
10	0.58	0.15	0.35	0.41	25	0.77	0.19	0.46	0.56
11	0.61	0.38	0.48	0.22	26	0.54	0.27	0.39	0.26
12	0.58	0.15	0.35	0.41	27	0.96	0.46	0.69	0.48
13	0.50	0.19	0.33	0.30	28	0.65	0.19	0.41	0.44
14	0.46	0.11	0.28	0.33	29	0.81	0.31	0.54	0.48
15	0.92	0.46	0.67	0.44	30	0.58	0.19	0.37	0.37

ตาราง 13 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

ที่	กลุ่มทดลอง	ที่	กลุ่มควบคุม
	คะแนนหลังการทดลอง		คะแนนหลังการทดลอง
1	29	1	28
2	25	2	22
3	17	3	17
4	29	4	18
5	19	5	17
6	25	6	18
7	24	7	19
8	20	8	25
9	16	9	19
10	16	10	22
11	8	11	14
12	11	12	12
13	13	13	15
14	8	14	9
15	14	15	9

ตาราง 13 (ต่อ)

ที่	กลุ่มทดลอง	ที่	กลุ่มควบคุม
	คะแนนหลังการทดลอง		คะแนนหลังการทดลอง
16	15	16	9
17	8	17	14
18	16	18	11
19	10	19	9
20	7	20	10
21	7	21	11
22	8	22	7
23	8	23	5
24	12	24	6
25	12	25	7
26	8	26	8
27	8	27	7
28	10	28	8
29	9	29	6
30	11	30	7

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวเสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน

เกิดวันที่ 15 เดือนเมษายน พุทธศักราช 2501

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ จ.49/45-46 ถ.สวรรควิถี
อ.เมืองฯ จ.นครสวรรค์ รหัสไปรษณีย์ 60000

ตำแหน่งหน้าที่งานการปัจจุบัน ครูผู้สอน (โรงเรียนเอกชน)

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนโพธิสารศึกษา ถ.ดาวดึงส์ อ.เมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์ รหัสไปรษณีย์ 60000 โทร (056) 221332

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2513	ประถมศึกษา จากโรงเรียนโพธิสารศึกษา
พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนโพธิสารศึกษา
พ.ศ. 2519	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จากวิทยาลัยครูนครสวรรค์
พ.ศ. 2521	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูนครสวรรค์
พ.ศ. 2527	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2539	การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกการประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

การศึกษาวิธีสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ

ของ

เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
ธันวาคม 2539

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของวิธีสอนอ่านแบบ MIA และระดับความสามารถที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนไพฑูริยศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ 2 X 3 Factorial Design โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี MIA และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 60 คาบ คาบละ 20 นาที โดยใช้เนื้อหาในการทดลองสอนเหมือนกันทั้ง 2 กลุ่ม หลังการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทิศทาง

ผลการทดลองปรากฏว่า

1. วิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้าน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF MURDOCH INTEGRATED APPROACH
ON PRATHOM SUKSA VI STUDENTS' ENGLISH
READING ABILITY LEVELS AND COMPREHENSION

AN ABSTRACT

BY

SAOWALUK LUKSANAPOKIN

Presented in partail fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Elementary Education
at Srinakharinwirot University
December 1996

The purpose of this study was to study the Prathom Suksa VI students' English reading ability levels and comprehension through the instructional method based on the Murdoch Integrated Approach (MIA).

The sample used in this study was 60 Prathomsuksa VI students in the first semester of the 1996 academic year of Photisansuksa School, Amphur Muang, Nakhonsawan. They were stratified and randomly selected according to their English ability and equally assigned into the experimental and control groups, with 30 students in each. The 2 X 3 factorial design was used in the experiment. The experimental group was taught through the instructional method based on the Murdoch Integrated Approach ; whereas the control group was taught through method in the Teacher's Manual. Each group was taught with the same contents for sixty 20 minutes' periods of teaching. The English reading comprehension tests were given to the samples after the treatment. The data were then analyzed by two - way analysis of variance.

The results of the study revealed that :

1. There was no effective interaction between the students' reading comprehension, English teaching methods and ability in English as a whole and in each skill.
2. The English reading comprehension of the experimental group and control group was not significantly different as a whole and in each skill.
3. The different levels of students' English ability in reading comprehension as a whole and in each skill was significantly different at the .01 level.